

การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต
DEVELOPING A FUNDAMENTAL MUSIC NOTATION READING CURRICULUM FOR
CHILDREN IN THE KHLONG PHAI SINGTO COMMUNITY

มิลาน โพธิคม

การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DEVELOPING A FUNDAMENTAL MUSIC NOTATION READING CURRICULUM FOR
CHILDREN IN THE KHLONG PHAI SINGTO COMMUNITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Art Education)

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

2025

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต
ของ
มิลาน โพธิคม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ สีเสียดงาม)
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิขณันต์เศก ย่านเดิม)

ชื่อเรื่อง	การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต
ผู้วิจัย	มิลาน โพธิคม
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2568
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต 2) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นในระดับที่ดี สามารถขับร้องโดยแยกแยะระดับเสียงตัวโน้ตได้ รวมไปถึงใช้ทักษะการอ่านโน้ตมาช่วยในการขับร้องให้ออกมาเป็นทำนองเพลง 2) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต พบว่า เด็กมีค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบก่อนเรียนอยู่ที่ 0.00 แสดงให้เห็นว่า เด็กไม่มีพื้นฐานความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่านโน้ตดนตรีสากลมาก่อน แต่หลังจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นที่ออกแบบให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก เด็กมีค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบหลังเรียนอยู่ที่ 11.28 ซึ่งเมื่อนำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการเปรียบเทียบ พบว่า ค่า t มีค่าเท่ากับ 26.83 แสดงให้เห็นว่า เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรม, การอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น, เด็ก

Title	DEVELOPING A FUNDAMENTAL MUSIC NOTATION READING CURRICULUM FOR CHILDREN IN THE KHLONG PHAI SINGTO COMMUNITY
Author	MILAN POTIKOM
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2025
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Prapansak Pum-In

The purposes of this research were: (1) to develop a set of instructional activities for basic Western music notation reading for children in the Khlong Phai Singto community; and (2) to measure learning achievement through the use of the basic Western music notation reading instructional activities for children in the Khlong Phai Singto community. The research results revealed that: (1) the instructional activity set developed by the researcher enabled children to develop basic Western music notation reading skills at a good level. The children were able to sing while distinguishing pitch levels of musical notes and to apply music notation reading skills to support singing in melodic form; and (2) the measurement of learning achievement using the basic Western music notation reading instructional activities for children in the Khlong Phai Singto community showed that the children's mean pretest score was 0.00, indicating that the children had no prior knowledge or experience in Western music notation reading. However, after learning through the basic Western music notation reading instructional activities designed in accordance with the children's developmental levels, the children's mean posttest score was 11.28. When the pretest and posttest scores were compared, the t-value was found to be 26.83, indicating that the children's learning achievement after learning through the instructional activities was significantly higher than before learning at the .05 level of statistical significance. These results were consistent with the research hypothesis.

Keyword : Instructional activities basic Western music notation reading children

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์หลัก ในการช่วยเหลือหลักในการให้คำแนะนำและคำปรึกษาตั้งแต่เริ่มดำเนินการวิจัยจนกระทั่งสำเร็จลุล่วง รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.สิขณันต์เศก ย่านเดิม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ฉานิก หวังพานิช รองศาสตราจารย์ดร.นงนุชสิริกา สุนทรธนผล และรองศาสตราจารย์ดร.เทพิกา รอดสการ ที่ให้คำปรึกษาตลอดที่แนะนำข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการทำวิจัย ทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่าและมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.วรินทร์ สีเสียดงาม ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ให้เกียรติมาเป็นประธานกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ดร.วิภาต วิบูลย์ภาณุเวช อาจารย์ดร.สยา ทันตะเวช และอาจารย์ณัฐพล สุทธิเกษม ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ตลอดจนชุมชนคลองไผ่สิงโตที่อนุญาตให้ใช้สถานที่ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น นิสิตปริญญาโท สาขาดนตรีศึกษาทุกท่านที่ให้กำลังใจและมิตรภาพที่ดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษาร่วมกัน

ขอขอบคุณเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโตที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเก็บข้อมูลจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

และโอกาสนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ผู้เป็นแรงผลักดันที่คอยให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ในการดำเนินชีวิตเสมอมา ขอขอบพระคุณท่านที่กล่าวมา ณ ที่นี้

มิลาน โพธิคม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย	7
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	7
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	7
3. ตัวแปรที่ศึกษา.....	7
4. เนื้อหาที่ใช้.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
สมมติฐานการวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. ภาพรวมของวัยเด็ก	11
1.1 พัฒนาการแต่ละช่วงวัยเด็ก.....	11

2. จิตวิทยากับการสอนเด็ก.....	14
2.1 หลักการใช้จิตวิทยาในการสอนเด็ก.....	14
3. ทฤษฎีการสอนดนตรีของโคดาเย	15
3.1 วิธีการสอน	15
3.2 การประยุกต์ใช้แนวคิด.....	18
4. ทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล.....	19
4.1 ความสำคัญการอ่านโน้ตดนตรีสากล	19
5. ทักษะการร้องเพลง	22
5.1 ความหมายของการร้องเพลง	22
6. การสร้างชุดกิจกรรม	26
6.1 ความหมายของชุดกิจกรรม.....	26
6.2 ประเภทของชุดกิจกรรม	27
6.3 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม	28
7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	29
7.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	29
7.2 ประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	30
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	34
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
ประชากรที่ใช้ในวิจัย.....	34
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
2.1 ชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น	34
2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น	36

3. รูปแบบการวิจัย	37
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	38
6.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน.....	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
1 การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต	40
2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต	41
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
1. ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	43
2. สมมติฐานการวิจัย.....	43
3. ขอบเขตการวิจัย	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	44
3.3 ตัวแปร.....	44
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
5. การดำเนินการทดลอง	45
6. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
7. สรุปผลการวิจัย.....	46
8. การอภิปรายผล	46
9. ข้อเสนอแนะ	49

บรรณานุกรม	50
ภาคผนวก.....	57
ภาคผนวก ก	58
แบบประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น .	59
แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	75
ภาคผนวก ข	77
หนังสือขอความอนุเคราะห์เครื่องมือบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	78
ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรี สากลเบื้องต้น	81
ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรี สากลเบื้องต้น	96
ภาคผนวก ค	97
ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น / แบบฝึกหัดทำยหน่วยการเรียนรู้	98
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ก่อนเรียน-หลังเรียน	139
เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ก่อน เรียน-หลังเรียน.....	140
ภาคผนวก ง.....	142
รูปภาพการดำเนินงานกิจกรรม	142
ประวัติผู้เขียน.....	148

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ตารางสำรวจพัฒนาการและทักษะการเรียนรู้ในเด็กที่มีอายุ 6 – 12 ขวบ	12
ตาราง 2 ตารางเปรียบเทียบเกณฑ์การตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น.....	36
ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น.....	42
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ในกิจกรรมที่ 1 เรื่องสัญลักษณ์มือโคดา.....	81
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ในกิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น.....	84
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ในกิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าโน้ต.....	87
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ในกิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ.....	90
ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ในกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การร้องเพลง.....	93
ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	96

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	8
ภาพประกอบ 2 แบบแผนการวิจัย One Group Pretest- Posttest Design	37

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการดำเนินชีวิตของมนุษย์นั้น เสียงดนตรีเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเรา ดนตรีถูกนำมาใช้เป็นสื่อในการบ่งบอกถึงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ขับร้องหรือบรรเลงดนตรีที่สามารถสัมผัสถึงผู้ฟังให้รับรู้ง่ายและช่วยให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกเพลิดเพลิน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าดนตรีมีบทบาทสำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นดนตรีกับศาสนาและพิธีกรรมที่ขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ละบุคคล อีกทั้งดนตรีได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยการนำดนตรีมาใช้เป็นสื่อให้ผู้เรียนจนเกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ จะเห็นได้ว่าดนตรีมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อมนุษย์อย่างมาก ยิ่งรัก ช่วยบุญ (2566) กล่าวว่า ดนตรีเป็นศาสตร์และศิลป์อย่างหนึ่งที่ใช้เสียงในการถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกไปยังผู้ฟัง โดยเสียงที่เกิดขึ้นนั้นอาจมาจากเสียงที่เราเปล่งออกมาให้เกิดเป็นท่วงทำนองเพลงหรือเกิดจากเครื่องบรรเลง ที่ทำให้เกิดเสียงสูงต่ำประกอบกันเป็นเสียงเพลง การเล่นดนตรีนอกจากจะทำให้ร่างกายและจิตใจของเรารู้สึกผ่อนคลายแล้วนั้น ยังส่งผลต่อการทำงานของสมองในทุกช่วงวัยอีกด้วย ในขณะที่เราเล่นดนตรีนั้นจะต้องอาศัยการทำงานของสมองหลายส่วน ทั้งส่วนที่ควบคุมการได้ยิน การมองเห็น การเคลื่อนไหว และสมองที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดขั้นสูง

ด้านการศึกษาของประเทศไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 1 ในมาตราที่ 6 ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา โดยการจัดการศึกษาต้องเป็นเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) ในการจัดหลักสูตรสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะ ด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบของดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรี ในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีและประเพณีวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สอดคล้องกับ จารุเนตร อินพหล และคณะ (2564)

อ้างถึงใน ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (2561) ที่กล่าวว่า การสอนดนตรี ไม่ว่าจะในลักษณะใด ย่อมมีหลักการที่ผู้สอนยึดเป็นแนวปฏิบัติ การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ย่อมช่วยให้การสอนดนตรีมีประสิทธิภาพขึ้นได้ควรคำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นหลักว่าผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้สิ่งใดได้ มิฉะนั้นถ้าบทเรียนยากเกินความสามารถของผู้เรียน แม้พยายามใช้การเสริมแรงหรือสร้างแรงจูงใจอย่างไร ก็ไม่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งนั้นๆ ได้ ทั้งนี้ผู้สอนควรมีหลักในการแนะนำผู้เรียนเป็นครั้งเป็นคราว มิฉะนั้นผู้เรียนอาจไม่สามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้องเลยก็เป็นได้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจ เรียนดนตรีอีกต่อไป ทั้งนี้ องค์ประกอบของดนตรี คือ ส่วนสำคัญพื้นฐานที่ทำให้ดนตรีเป็นรูปร่างขึ้นมาได้ ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องของเสียงและเวลา จากองค์ประกอบเบื้องต้นนี้เป็นรากฐานในการสร้างองค์ประกอบของดนตรี ประกอบไปด้วย จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน สีสั่น ลักษณะของเสียง รูปพรรณของดนตรี และรูปแบบของดนตรี เป็นต้น (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2557) การศึกษาถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอันดับหนึ่งในการพัฒนาความรู้ให้กับประชาชน ดังนั้น หากคนไทยได้รับการพัฒนาโดยได้รับโอกาสในการศึกษา นั่นถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาคนไทยให้มีพื้นฐานที่ดี ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มกำลังการผลิต การขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรม อีกทั้งการก่อสร้างและปรับปรุงสิ่งก่อสร้าง สาธารณูปโภคเพื่อใช้ในประเทศ รวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจ และการปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาให้ทัดเทียมกับประเทศอาเซียน เป็นต้น การพัฒนาจะเกิดผลที่ดีได้ย่อมเกิดจากการมีจุดเริ่มต้นของชีวิตที่ดี มีการศึกษาที่พร้อมให้เรียนรู้และมีโอกาสให้พัฒนาตัวเอง ตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อให้เขาเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต และสามารถที่จะพัฒนาประเทศให้ขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้ อีกทั้งการสนับสนุนให้สถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงชุมชนและภาคประชาสังคม สามารถจัดการศึกษาหรือร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษาที่ผู้เรียนได้รับผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ที่มีคุณภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำของคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยจัดการศึกษา และปลูกฝังทักษะที่จำเป็นในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ให้แก่เด็กและเยาวชนผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ รวมถึงกลุ่มด้อยโอกาส ให้สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง วิลาสินี มีมุงกิจ (2562) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 และยุทธศาสตร์ที่ 4 เรื่อง การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา จากการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ที่ 3 และ 4 พบว่า คุณลักษณะของคนไทยที่พึงปรารถนาตามยุทธศาสตร์นี้ มีดังนี้

1. มีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทยและมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัยและจิตสาธารณะ มีคุณธรรม จริยธรรม อยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัย สงบสุข และพอเพียง

2. มีคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 3R 8Cs ประกอบไปด้วย 3R คือ Reading-อ่านออก(W)Riting-เขียนได้ และ(A)Rithmetic-มีทักษะในการคำนวณ 8Cs ประกอบไปด้วย 1) Critical Thinking and Problem Solving: มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิด อย่างมีวิจารณญาณ และแก้ไขปัญหาได้ 2) Creativity and Innovation: คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดเชิงนวัตกรรม 3) Collaboration Teamwork and Leadership: ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ 4) Communication Information and Media Literacy: ทักษะในการสื่อสาร และการรู้เท่าทันสื่อ 5) Cross-cultural Understanding: ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม กระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม 6) Computing and ICT Literacy: ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และการรู้เท่าทันเทคโนโลยี 7) Career and Learning Skills: ทักษะทางอาชีพ และการเรียนรู้และ 8) Compassion: มีคุณธรรม มีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย ซึ่งเป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญของทักษะขั้นต้นทั้งหมด และเป็นคุณลักษณะที่เด็กไทยจำเป็นต้องมี

3. สามารถพัฒนาศักยภาพและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ (เด็กแรกเกิด – 5 ปี มีพัฒนาการสมวัย คนไทยมีการอ่านเพิ่มขึ้น ผู้สูงอายุมีทักษะอาชีพและทักษะชีวิตเพิ่มขึ้น) อังคณา อ่อนธานี (2563) ดังนั้นคนในยุคศตวรรษที่ 21 จึงต้องพัฒนาทักษะในการเรียนรู้และการปรับตัว ซึ่งทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างหนึ่งที่ครูผู้สอนต้องจัดให้แก่แก่นักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณจะทำให้นักเรียนสามารถนำไปในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ (วรางคณา จูเจริญ, 2561)

การสอนดนตรีสำหรับเด็ก ต้องมีการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลักซึ่ง ทิศนา แคมมณี (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้ง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรจะได้รับ และมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัวและได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆอันจะนำผู้เรียนไปสู่การเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง โดยการเรียนรู้ที่แท้จริง ในที่นี้หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น (ซึ่งอาจเป็นความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะ เป็นต้น) จากกระบวนการที่บุคคลรับรู้และจัดกระทำต่อสิ่งเร้าต่างๆ เพื่อสร้าง

ความหมายของสิ่งเร้า (สิ่งที่เรียนรู้) นั้นเชื่อมโยงกับความรู้อและประสบการณ์เดิมของตน จนเกิดเป็นความหมายที่ตนเข้าใจอย่างแท้จริง และสามารถอธิบายตามความเข้าใจของตนได้ ทิศนา เขมมณี (2562) อ้างถึงใน (Lall, 1983, 45-54) กล่าวว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ได้แบ่งไปตามวัยของเด็ก ดังนี้ 1) ขั้นรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 0-2 ปี ความคิดเห็นของเด็กวัยนี้ขึ้นอยู่กับ การรับรู้และการกระทำ เด็กยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง และยังไม่สามารถเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่นได้ 2) ขั้นก่อนปฏิบัติการคิด เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 2-7 ปี ความคิดของเด็กวัยนี้ยังขึ้นอยู่กับ การรับรู้เป็นส่วนใหญ่ ยังไม่สามารถที่จะใช้เหตุผลอย่างลึกซึ้ง แต่สามารถเรียนรู้และใช้สัญลักษณ์ได้ 3) ขั้นการคิดแบบรูปธรรม เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 7-11 ปี เป็นขั้นที่การคิดของเด็กไม่ขึ้นอยู่กับ การรับรู้จากรูปร่างเท่านั้น เด็กสามารถสร้างภาพในใจ และสามารถคิดย้อนกลับได้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวเลขและสิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น 4) ขั้นการคิดแบบนามธรรม เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 11-15 ปี เด็กสามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ และสามารถคิดตั้งสมมติฐานและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องคำนึงถึงลักษณะของผู้เรียนและออกแบบการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าแนวคิดในการสอนดนตรีของโคดาเย (Kodaly Approach) มีความสำคัญในการพัฒนาวัยเด็กในการเรียนรู้ดนตรี สามารถนำมาพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี ซึ่งแนวคิดของโคดาเยมีหลักการสอนดนตรี โดยการจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมดนตรีให้สอดคล้องกับพัฒนาของเด็ก โดยมีขั้นตอนจากง่ายไปยาก เน้นการสอนร้องเพลงเป็นหลัก ถือเป็น การร้องเพลงเป็นการใช้เสียงที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติซึ่งเด็กมีความคุ้นเคยอยู่แล้ว ฝึกควบคู่กับการอ่านโน้ตจนสามารถอ่านและเขียนโน้ตดนตรีได้ ซึ่งโคดาเยมีความคิดว่า ดนตรีมีความสำคัญสำหรับเด็ก และต้องได้รับการพัฒนาเช่นเดียวกับภาษา เด็กควรฟังดนตรีก่อนแสดงออกทางการร้องหรือการเล่น เมื่อเด็กมีประสบการณ์เพียงพอก็สามารถฝึกการอ่านและเขียนภาษาดนตรีได้ โดยโคดาเยมีวิธีการใช้สัญลักษณ์เหมือนในกิจกรรมการสอนและใช้การอ่านโน้ตด้วยระบบซอล-ฟา ซึ่งมีขั้นตอนจากง่ายไปหายาก จึงสามารถฝึกสอดประสานทางดนตรีให้นักเรียนได้ ทั้งเรื่องจังหวะ ระดับเสียง ทำนองและการประสานเสียง วรวงคณา จูเจริญ (2561) อ้างถึงใน ญรุธ สุธจิตต์ (2534) นอกจากหลักสูตรจะให้ความสำคัญกับการเรียนดนตรี กิจกรรมการเรียนการสอน นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุด ที่ทำให้นักเรียนได้เข้าใจ ตระหนัก และเห็นคุณค่าของการเรียนดนตรี โดยต้องอาศัยการฝึกฝน การปลูกฝังทัศนคติและเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ รวมถึงการจัดการเรียนการสอน ต้องพิจารณาองค์ประกอบด้านต่าง ๆ คือ ทฤษฎีการเรียนดนตรี ความเหมาะสมด้านพัฒนาการ และความพร้อมของผู้เรียน (ณัฐนิชา ศิริรัตน์ตระกูล, 2562) การจัดการเรียนรู้เป็น

กระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำหรับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆอันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย เกษมสันต์ ตราชู (2564) อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ในการจัดการเรียนการสอนต้องเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดการเรียนรู้ที่ต้องสอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง เน้นคุณธรรมและ จริยธรรม มีความเป็นปัจเจกบุคคล ซึ่งการเป็นปัจเจกบุคคล ย่อมอาศัยการพัฒนาในทุกด้านไปพร้อมๆกัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม รวมไปถึงความมีสุนทรียภาพ (ดาเรศ เทวโรทร, 2563) ความแตกต่างกันของผู้เรียนมีทั้งในด้านค่านิยม ด้านสติปัญญา ด้านความเชื่อและความมุ่งมั่น เป็นต้น โดยความแตกต่างในด้านค่านิยม เกิดจากเด็กแต่ละคนมีความเชื่อจากครอบครัว ความชอบที่ตัวเองพอใจ และความชื่นชอบในชีวิตที่แตกต่างกันไปตามบริบทของครอบครัว แต่ก็ต้องมาเรียนและประพฤติปฏิบัติในแบบเดียวกัน ซึ่งทำให้เด็กไม่ได้รับการพัฒนาตามที่ตัวเองถนัดและสนใจเท่าที่ควร นอกจากนี้ ความแตกต่างกันในด้านสติปัญญา โดยเด็กแต่ละคนมีสติปัญญาไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน ไม่สัมพันธ์กันแต่ต้องถูกบังคับให้มาเรียนในชั้นเดียวกัน ห้องเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เด็กไม่สามารถเรียนทัน เรียนตามหรือเรียนเฉพาะในแบบของตนเองได้ อีกทั้งความแตกต่างในด้านความเชื่อและความมุ่งมั่น เด็กแต่ละคนมีความมุ่งมั่นแตกต่างกันไป แต่การมาเรียนเหมือนกันเรียนรวมกัน จะทำให้เด็กสูญเสียความมุ่งมั่นไป โอกาสและพัฒนาตนก็จะมีน้อยลงไป ทั้งนี้ยังรวมถึงความตั้งใจและความจริงจังกับชีวิตและผลการเรียนรู้ของตนเองอีกด้วย (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และคณะ, 2566) ดังนั้น ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องคำนึงผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อจะพัฒนาเด็กให้เติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ

ชุมชนคลองไผ่สิงโต เป็นหนึ่งในชุมชนแออัดที่ตั้งอยู่ติดกับศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์และตลาดคลองเตย ชุมชนแห่งนี้มีบทบาทสำคัญในการสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็วและพื้นที่ที่ยังคงเผชิญกับปัญหาความยากลำบากด้วยสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้เท่าที่ควร ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาเป็นปัญหาเรื้อรังที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคมสะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำทางสังคมไทย โดยการเปรียบเทียบโรงเรียนในเมืองใหญ่มีทรัพยากรที่พร้อมสมบูรณ์กว่าโรงเรียนในชนบทอย่างเห็นได้ชัด ทำให้เด็กในเมืองมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่ดีกว่า เด็กที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ก็มักจะต้องเผชิญกับอุปสรรคในการศึกษาต่อ ทำให้โอกาสในการก้าวหน้าในชีวิตไม่เท่าเทียมกัน จากที่ผู้วิจัยเคยมี

ประสบการณ์ด้านจิตอาสาเกี่ยวกับการทำกิจกรรมทางดนตรีให้กับเด็กนั้น ทำให้ผู้วิจัยสังเกตว่า เด็กบางคนมีความสนใจในด้านดนตรีแต่ไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษา จึงไม่มีทั้งพื้นฐานและความรู้ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ล่าช้า อีกทั้งครูยังไม่มีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก ที่จะพัฒนาความรู้ทางการอ่านโน้ตดนตรีสากล เพื่อที่จะทำให้เด็กสามารถร้องเพลงได้ ปัญหาเหล่านี้ทำให้ส่งผลต่อพัฒนาการในช่วงวัยเด็กเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงสนใจที่นำทฤษฎีโคคายปรับใช้ในการเรียนการสอน สำหรับเด็กในวัย 5-7 ขวบ เพราะเป็นวัยที่มีการพัฒนาประสาทสัมผัสต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ กฤษติศักดิ์ พูลสวัสดิ์ และ กิริติ คุวานนท์ (2561) ที่กล่าวว่า เด็กที่เข้าสู่ระบบการเรียนการสอนที่เป็นแบบแผนและย่างเข้าสู่ช่วงอายุ 4-7 ปี เด็กช่วงวัยนี้จะมีพฤติกรรมที่เริ่มฉายแววให้เห็นพัฒนาการทางการรับรู้ เรียนรู้ และการคิดอย่างเห็นได้ชัดเจน คือ มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ชอบที่จะทำอะไรด้วยตนเอง มีความมั่นใจ และมีความคิดสร้างสรรค์ โดยมีความโดดเด่นเฉพาะด้าน โดยทั่วไปเด็กวัยนี้มักใช้เวลาไปกับของเล่นหรือสิ่งที่ตัวเองชอบมากขึ้น รวมทั้งมีการใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมหรือการเล่นนั้นๆ นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า การร้องเพลงนั้นเกิดจากเสียงที่มีอยู่ในธรรมชาติของเด็ก โดยไม่ต้องพึ่งสื่อการสอนที่มีราคาสูง อีกทั้งเด็กสามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยผ่านการฝึกฝนที่ดีได้เพียงแค่การร้องเพลงตามชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยออกแบบ อีกทั้งการหาสื่อการสอนของผู้วิจัยที่เน้นไปยังวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในชุมชนคลองไผ่สิ่งใด นำมากลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชาดนตรี ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของดนตรีที่มีต่อเด็ก นอกเหนือจากประโยชน์ที่จะพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจของเด็ก จึงอยากนำความรู้ด้านการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น มาพัฒนาเพื่อให้เด็กมีความรู้พื้นฐาน และสามารถนำองค์ความรู้ต่างๆ ไปต่อยอดในอนาคตได้

ดังนั้น ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น โดยใช้ทักษะทางดนตรีพื้นฐานที่เด็กทุกคนมี คือ การร้องเพลง โดยนำทฤษฎีโคคายเข้ามาเกี่ยวข้องกับการอ่านโน้ตดนตรีสากลให้สนุกมากยิ่งขึ้น ซึ่งชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อที่ครูจัดทำขึ้นโดยมีการวางรูปแบบการสอน เพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนศึกษา และฝึกทักษะด้วยตัวเอง โดยสอดคล้องตามเป้าหมายของการเรียนรู้ (จิรภัทร์ ถิ่นทะเล, 2563) เนื้อหาในชุดกิจกรรมนั้น ผู้วิจัยมีแนวทางความรู้มาจากทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้นที่ปรับนำมาใช้ให้เหมาะสม ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ บรรทัดห้าเส้น, ตัวโน้ต, เส้นน้อย, กุญแจประจำหลัก และการเรียกชื่อตัวโน้ต เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม มีความเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของผู้เรียน พร้อมทั้งได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการคิด วิเคราะห์ และสามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น การใช้

ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นจะเป็นการมุ่งเสริมทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นได้อย่างดี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต

ความสำคัญของ การวิจัย

1. สามารถสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต
2. ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กที่มีอายุ 5-7 ขวบ ในชุมชนคลองไผ่สิงโต จำนวนทั้งหมด 7 คน โดยเลือกแบบแบบเจาะจง ซึ่งเป็นตัวแทนของเด็กทั้งหมดในชุมชน
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
ระหว่างเดือนตุลาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2568 เป็นระยะเวลา 1 เดือน จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโน้ตดนตรีสากล
4. เนื้อหาที่ใช้
 - 4.1 ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น 1 ชุด ที่ประกอบด้วยกิจกรรมทั้งหมด 5 กิจกรรม
 - กิจกรรมที่ 1 เรื่อง สัญลักษณ์มือของโคดาเย (จำนวน 90 นาที)
 - กิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น (จำนวน 90 นาที)
 - กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าตัวโน้ต (จำนวน 90 นาที)

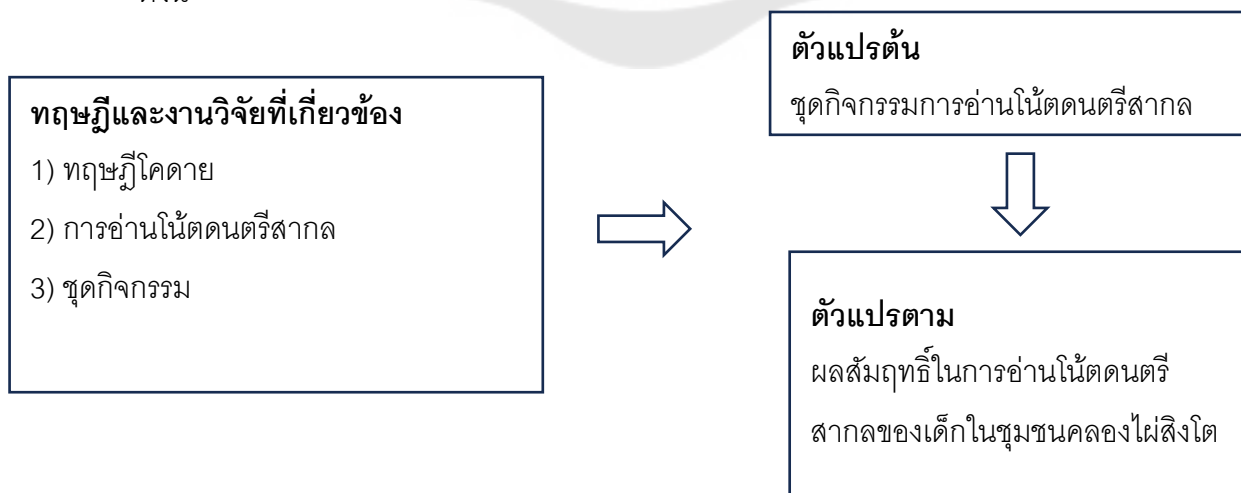
- กิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ (จำนวน 90 นาที)
- กิจกรรมที่ 5 เรื่อง การร้องเพลง (จำนวน 90 นาที)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการสอนที่ประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ และแบบฝึกหัดที่มีเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
2. ชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น หมายถึง สื่อการสอนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางดนตรี ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นสำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต โดยมีเนื้อหา ดังนี้ บรรทัด 5 เส้น (staff) ตัวโน้ต (note) ทุญแจประจำหลัก (clef) และ การเรียกชื่อตัวโน้ต เป็นต้น
3. เด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 5-7 ปี ซึ่งอาศัยอยู่ในชุมชนคลองไผ่สิงโต เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร
4. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโน้ตดนตรีสากล หมายถึง ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโตที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำผลมาประยุกต์ออกแบบชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น โดยมีกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. เด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโตมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านในตติยศึกษาสูงขึ้น หลังใช้ชุดกิจกรรมการอ่านในตติยศึกษาเบื้องต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ภาพรวมของวัยเด็ก
 - 1.1 พัฒนาการแต่ละช่วงวัยเด็ก
2. จิตวิทยากับการสอนเด็ก
 - 2.1 เทคนิคการใช้จิตวิทยาในการสอนเด็ก
3. ทฤษฎีการสอนดนตรีของโคดาเย
 - 3.1 วิธีการสอน
 - 3.2 การประยุกต์ใช้แนวคิด
4. ทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล
 - 4.1 ความสำคัญของการอ่านโน้ตดนตรีสากล
5. ทักษะการร้องเพลง
 - 5.1 ความหมายของการร้องเพลง
 - 5.2 การสอนร้องเพลงให้กับเด็ก
6. การสร้างชุดกิจกรรม
 - 6.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
 - 6.2 ประเภทของชุดกิจกรรม
 - 6.3 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม
7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 7.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 7.2 ประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องจากเอกสารตำราเอกสารอ้างอิงและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นองค์ประกอบสนับสนุนงานวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นสำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต โดยได้ศึกษาข้อมูลดังนี้

1. ภาพรวมของวัยเด็ก

1.1 พัฒนาการแต่ละช่วงวัยเด็ก

กฤษฎีศักดิ์ พูลสวัสดิ์ และ กิรติ คุวานนท์ (2561) กล่าวว่า เด็กที่เข้าสู่ระบบการเรียนการสอนที่เป็นแบบแผนและย่างเข้าสู่ช่วงอายุ 4-7 ปี เด็กช่วงวัยนี้จะมีพฤติกรรมที่เริ่มฉายแววให้เห็นพัฒนาการทางการรับรู้ เรียนรู้ และการคิดอย่างเห็นได้ชัดเจน คือ ความเป็นตัวเองมากขึ้น ชอบที่จะทำอะไรด้วยตนเอง มีความมั่นใจ และมีความคิดสร้างสรรค์ โดยมีความโดดเด่นเฉพาะด้าน โดยทั่วไปเด็กวัยนี้มักจะใช้เวลากับของเล่นหรือสิ่งที่ตัวเองชอบมากขึ้น รวมทั้งมีการใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมหรือการเล่นนั้นๆ โดยเด็กจะมีการแสดงออกทางอารมณ์มากขึ้น เช่น ดีใจ เสียใจ ตื่นเต้น ตกใจกลัว หรือวิตกกังวล การตอบโต้ทางด้านภาษาพูดจะมีการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม เพราะเด็กจะเรียนรู้คำศัพท์และความหมายของคำศัพท์มากขึ้น สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดที่ชอบและสิ่งใดที่ไม่ชอบ อีกทั้งจะเริ่มแสดงความรู้สึกและทัศนคติต่อประสบการณ์ดนตรีอย่างตรงไปตรงมา เด็กจะมีพฤติกรรมยืนสงบนิ่ง เมื่อฟังเพลงที่มีท่วงทำนองที่ซ้ำและเสียงดนตรีที่ฟังแล้วไม่สนุกครั้นครัง แต่จะกระโดดโลดเต้นเมื่อได้ฟังเสียงดนตรีหรือบทเพลงที่มีท่วงทำนองที่เร้าใจ หรือเพลงที่มีจังหวะเร็ว เด็กในวัยนี้สามารถร้องพึมพำตามเพลงที่มีท่วงทำนองง่ายๆ หรือแม้กระทั่งสามารถจดจำเนื้อร้องของเพลงได้ ความสนใจเกี่ยวกับเครื่องดนตรีและอยากที่จะลองเล่นก็มักจะเกิดขึ้นในช่วงวัยนี้ การที่จะส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสลองเพื่อให้เกิดประสบการณ์ด้านการเรียนดนตรี ก็สามารถทำได้โดย เริ่มต้นจากการให้เด็กได้ทดลองเรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องดนตรีที่ตนเองสนใจโดยการเข้าเรียนกับครูเป็น ช่วงเวลาสั้นๆ ไม่เกิน 30 นาที โดยอาจจะแบ่งออกเป็นช่วงเวลาเรียน 15 นาที พัก 15 นาทีหรืออาจ เปลี่ยนไปทำกิจกรรมอื่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางดนตรีในช่วงพัก เช่น ระบายสีตัวโน้ตหรือรูปภาพที่อยู่ในหนังสือเพลง และเรียนต่ออีก 15 นาทีแล้วแต่สมาธิของเด็ก และค่อยๆ เพิ่มระยะเวลาเรียนเมื่อ เด็กมีความพร้อมมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมดนตรีที่เหมาะสมกับเด็กวัยนี้คือ การฝึกการออกเสียงร้องเพลงง่าย ๆ การเต้นหรือเคลื่อนไหวตามจังหวะของเพลง

หญิงโสธยา .ชัชวาลานนท์. และคณะ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กที่มีอายุ 6-12 ปี เด็กจะใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ได้ดี เช่น เตะบอลได้มั่นคง ชอบการเคลื่อนไหว เรียนรู้และพัฒนาผ่านการเล่น เช่น เล่นไล่จับ วาดน้ำ และปิงปอง เป็นต้น การจะส่งเสริมให้ร่างกายหลายส่วนทำงานคล่องแคล่ว ประสานกัน ต้องอาศัยการฝึกฝนผ่านการทำกิจกรรมทั้งงานบ้านและการเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ด้านจิตใจและการเข้าสังคม การที่เด็กจะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ดี เด็กจะต้องมีความรัก และความสัมพันธ์ที่ดีใน

ครอบครัว พร้อมทั้งประสบการณ์ที่ดีจะช่วยทำให้เด็กรู้สึกตนเองมีคุณค่า ภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเอง รวมทั้งมีจิตใจที่มั่นคง วัยนี้เป็นช่วงสำคัญในการฝึกเข้าสังคมอย่างแท้จริง เด็กสามารถทำกิจกรรมได้หลายแบบ นอกจากจะฝึกให้เล่นแล้ว การรักษากติกา ความน้ำใจเป็นนักกีฬาและการเสียสละจะเป็นสิ่งที่เสริมสร้างมิตรภาพระยะยาว

ตาราง 1 ตารางสำรวจพัฒนาการและทักษะการเรียนรู้ในเด็กที่มีอายุ 6 – 12 ขวบ

อายุ	การทรงตัวและการเคลื่อนไหวร่างกาย	การใช้ตาและมือ	การสื่อความหมายและภาษา	การเข้าสังคม
6 ปี	เดินบนเส้นเท้าเดินต่อเท้า ถอยหลังโดยใช้ 2 มือรับ ลูกบอลที่ยาวมากกระโดดไกลได้ 1.2 เมตร	วาดรูปสี่เหลี่ยม ขนมเปียกปูน และสี่เหลี่ยมที่มีเส้นทแยงมุมได้เขียนหนังสือง่ายๆได้	รู้ชื่อยาวนานับ 30 ถอย หลังได้อธิบาย ความหมายของคำ บอก ความแตกต่างของของ 2 สิ่ง	ช่วยงานบ้าน ผูกเชือก รองเท้าเล่นอยู่ในกติกา
7 ปี	กระโดดขอเดียวได้หลายครั้งต่อกัน เดินถือของหลายชิ้นได้ เริ่มขี่จักรยาน 2 ล้อ	วาดรูปคน 12 ส่วน ต่อบันได 10 ชั้น เขียนหนังสือได้	บอกวันในสัปดาห์ เปรียบเทียบขนาดใหญ่ เล็กกับปัญหาต่างๆได้ บวกลบเลขง่ายๆได้ บอกเวลาก่อนหลัง และพูดโต้ตอบได้ชัดเจน	รับผิดชอบงานบ้านที่ทำ เป็นประจำ เล่นเป็นกลุ่ม ทำตามคำสั่งเพื่อ เลี่ยงการลงโทษ
8 ปี	ทรงตัวได้ดีขี่จักรยาน 2 ล้อได้ดี	เขียนหนังสือ ถูกต้อง วาดรูปกา กะบาด	บอกวันเดือนปีได้ฟัง เรื่องได้เข้าใจเนื้อหา เด่นๆ เปรียบเทียบและเข้าใจเรื่องปริมาตร	มีเพื่อนสนิทยอมรับ กฎเกณฑ์กติกาของผู้ใหญ่

ตาราง 1 (ต่อ)

อายุ	การทรงตัวและการเคลื่อนไหวร่างกาย	การใช้ตาและมือ	การสื่อความหมายและภาษา	การเข้าสังคม
9 ปี	ยืนขาเดียวปิดตา 15 วินาที	วาดรูปทรงกระบอกเขียนหนังสือตัวบรรจงได้ถูกต้อง	บอกเดือนถอยหลังได้ อ่านและคิดเลขในใจ บวกลบเลขหลายชั้น คุณชั้นเดียว	รู้ว่าอะไรควรไม่ควรในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
10-12 ปี	รับลูกบอลมือเดียว กระโดดไกล 1.5-1.6 เมตร	วาดรูปทรงสี่เหลี่ยมลูกบาศก์	คูณหารได้พูดตัวเลขตามได้ 6 หลัก พูดตัวเลขถอยหลังได้ 4-5 หลัก รู้จักเศษส่วน เขียนเล่าเรื่องสั้นๆได้ แก้ปัญหาเป็นขั้นตอนแก้โจทย์ได้ 2 ชั้น	วางตัวจนเป็นที่ยอมรับของกลุ่มได้ วางตนเหมาะสมกับกาลเทศะ เริ่มยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างจากของตนเองได้

ศรีประภา ชัยสินธพ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 12-20 ปี เป็นวัยของการเจริญเติบโตในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางชีวระ สรีระ และจิตวิทยา เป็นต้น เด็กมีการสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง สร้างทัศนคติและค่านิยมแห่งชีวิต เริ่มห่างจากพ่อแม่ ให้ความสำคัญกับมิตรภาพระหว่างเพื่อนเป็นอย่างมาก นอกจากนี้เด็กวัยรุ่นมีความต้องการใหม่ๆเกิดขึ้น และเป็นไปอย่างรุนแรง มีความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้น ชอบความสวยงาม อีกทั้งมีสติปัญญา ความคิด สนใจการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เด็กในแต่ละวัยย่อมมีการเจริญเติบโตและการพัฒนาทักษะความสามารถเป็นขั้นตอน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างวัยเด็กที่มีอายุ 5-7 ปี นั้นเหมาะสมกับงานของผู้วิจัยในหัวข้อ การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการร้องเพลง และแผ่นภาพให้เด็กได้จับต้องได้ รวมถึงการสร้างจินตนาการทางความคิดสร้างสรรค์ในการระบายสีและวาดรูปตัวโน้ต เป็นต้น

2. จิตวิทยากับการสอนเด็ก

2.1 หลักการใช้จิตวิทยาในการสอนเด็ก

ดาโรน จตุรภัทรพร และ ประภาศรี นันทน์ฤมิต (ม.ป.ป.) กล่าวว่า เทคนิคการใช้จิตวิทยาในการสอนเด็ก มีดังนี้

1) เด็กแต่ละคนมีพื้นฐานอารมณ์ที่แตกต่างกัน ถ้าครูเข้าใจธรรมชาติและมีจิตวิทยาที่ดี ครูจะสามารถจัดกิจกรรมเสริมให้เด็กได้

2) เด็กวัยนี้ต้องการความไว้วางใจและความปลอดภัย ครูที่มีความเข้าใจ เมตตา กับเด็ก เด็กจะไว้วางใจและรู้สึกปลอดภัย แล้วความรู้สึกเหล่านี้จะสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับเด็ก

3) ในกรณีครูเจอเด็กดื้อ บางครั้งเด็กต้องการเวลาในการปรับและเตรียมตัว หากครูมีความเข้าใจก็จะทำให้เข้าถึงเด็กได้ง่ายขึ้น และเด็กจะเกิดความมั่นคงทางอารมณ์ ทำให้กล้าเปิดใจและยอมเชื่อฟังครูมากขึ้น

4) เด็กทุกคนต้องการเป็นที่รัก เช่น ในโรงเรียนก็คือครู ที่บ้านคือพ่อแม่ ถ้าครูมีหลักจิตวิทยา ครูจะสามารถพูดกับเด็กง่ายขึ้น

5) บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กเป็นสิ่งที่ต้องสร้างขึ้น เพื่อให้มีความปลอดภัย สดใส และเป็นมิตร ครูต้องอารมณ์ดียิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาไพเราะ เพื่อสนับสนุนให้เด็กอยากไปโรงเรียน และสร้างความรู้สึกว่าโรงเรียนเป็นบ้านหลังที่สอง เพื่อให้เด็กรู้สึกสนุกในการมาโรงเรียนมากขึ้น

ณัฐณี สุขปรีดี (2564) กล่าวว่า หลักการที่สามารถนำไปใช้ในการสอนเด็ก มีทั้งหมด 3 หลักการ ดังนี้

1) จิตวิทยาของคำพูด เป็นเรื่องของชุดความคิด หรือ Mindset ที่เด็กมีต่อตนเอง โดยทั่วไปแล้วความเชื่อหรือความคิดที่เด็กแต่ละคนมีต่อตนเองจะแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ ความเชื่อแบบยึดติด (Fixed Mindset) และความเชื่อแบบเติบโต (Growth Mindset)

2) จิตวิทยาพัฒนาการ เป็นเรื่องของการเติบโตของเด็กแต่ละคนที่แตกต่างกัน รวมถึงความคาดหวังและการวัดผลจึงต้องแตกต่างกันด้วย

3) จิตวิทยาของบรรยากาศ เป็นการเตรียมความพร้อมของสภาพแวดล้อมในห้องเรียน โดยวิธีการหนึ่งที่จะทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนนั้นเป็นไปในทางบวกได้อย่างรวดเร็ว คือ การเชื่อมโยงหรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มทำการเรียนการสอน หรือเรียกว่าเป็นช่วง warm-up เพื่อที่จะทำให้เด็กสนใจและกระตือรือร้นในชั้นเรียน

ฉันทิตา สนิทนราทร (2560) กล่าวว่า การใช้จิตวิทยาในการดูแลเด็กนั้น หากมีความเข้าใจในพัฒนาการทางบุคลิกภาพของเด็ก จะทำให้ผู้ปกครอง และคุณครูสามารถช่วยพัฒนาพัฒนาทักษะต่างๆของเด็กได้มากขึ้น

กองบรรณาธิการ (2564) กล่าวว่า การจะทำให้เด็กเปิดใจในการเรียนรู้อย่างแท้จริง ครูต้องตระหนักถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องสมรรถภาพที่ไม่เท่ากัน วิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และการเข้าถึงเด็กด้วยการสะท้อนความคิด เมื่อครูทำเช่นนั้นจะทำให้เด็กมีพัฒนาการและเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า จิตวิทยากับการสอนเด็ก เป็นสิ่งสำคัญสำหรับครูในการเข้าใจตัวผู้เรียนแต่ละคนได้มากขึ้น โดยครูจำเป็นต้องวางรากฐานที่ดีให้กับเด็กในการเรียนรู้ และพร้อมเข้าใจในช่วงวัยของเด็ก เพื่อที่จะทำให้เกิดการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างครูกับเด็ก

3. ทฤษฎีการสอนดนตรีของโคตาย

3.1 วิธีการสอน

อัญชิษฐา ปิยะจิตติ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า หลักการสำคัญของวิธีการนี้ คือ ดนตรีเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญของชีวิตมนุษย์ซึ่งควรได้รับการพัฒนามาตั้งแต่ยังเด็ก การฟังและการร้องเพลงเป็นทักษะดนตรีที่ควรเน้นเป็นอันดับแรก เพื่อให้เด็กเข้าใจซาบซึ้งในดนตรี การอ่านดนตรี และการเล่นดนตรี การสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่ดีควรสอนในระยะ ต่อมารวมทั้งการเคลื่อนไหวด้วยวรรณคดีดนตรีที่ควรนำมาใช้คือ เพลงพื้นบ้านเพราะใกล้ตัวผู้เรียนมากที่สุด ในระยะต่อมาจึงนำเอาเพลงชั้นสูงที่มีคุณค่ามาใช้ในการเรียนการสอน หลักการนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนดนตรีในทุกประเทศทั่วโลกได้ โคตายเชื่อว่า ความสามารถทางดนตรี ได้แก่ การอ่าน การเขียน และการคิด เป็นสิทธิของมนุษยชาติ ซึ่งการเริ่มต้นการเรียนรู้ทางดนตรีควรเริ่มต้นด้วยเครื่องดนตรีธรรมชาติที่ทุกคนมีอยู่ประจำตัว คือ เสียงร้อง ซึ่งจะทำให้ดนตรี ซาบซึ้งเข้าไปอยู่ในจิตใจเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่แท้จริง ในการเรียนรู้ทางดนตรีที่จะทำให้เกิดการรับรู้ทางดนตรี โดยสมบูรณ์ควรเริ่มเรียนตั้งแต่เด็กๆ ในระดับประถมศึกษา หรือในระดับอนุบาลศึกษา ในทำนองเดียวกับการเรียนรู้ภาษา ซึ่งมีภาษาแม่เป็นภาษาหลัก วรรณคดีดนตรีที่ควรนำมาใช้ควรเริ่มต้น คือ การใช้ดนตรีพื้นบ้านซึ่งจัดเป็นภาษาแม่ทางดนตรี วรรณคดีดนตรีที่ควรนำมาใช้ไม่ว่าจะเป็นดนตรีพื้นบ้านหรือดนตรีประเภทอื่นๆ ควรเป็นดนตรีที่มีคุณค่าเพียงพอ

ลีซมันน์เศก ย่านเดิม (2558) อ้างถึงใน ธวัชชัย นาควงษ์ (2543) กล่าวว่า ครูสอนดนตรีของประเทศสหรัฐอเมริกาผู้รู้จักกับเทคนิคการสอนดนตรีของโคดาบบางส่วนก่อนรู้จักวิธีการสอนทั้งหมด ครูเหล่านั้นชอบใช้สัญลักษณ์ที่มีมาก่อนการเขียนตัวโน้ตจริง เช่น การให้รูปภาพของวัตถุ และกำหนดตัวโน้ตที่ไม่มีหัวโน้ต แล้วค่อยถ่ายทอดสู่การใช้โน้ตจริงๆ ด้วยวิธีการเรียนที่สนุก ดูคล้ายการเล่นเกมส์มากกว่าการเรียน และการใช้สัญลักษณ์มือตามแบบของเคอร์วิน (John Curwen) ชาวอังกฤษ ที่โคดาบปรับปรุงและใช้จนเป็นที่นิยมในกลุ่มครูดนตรีชาวอเมริกัน และการจัดลำดับการสอนของโคดาบก็เป็นที่ประทับใจครูดนตรีทั่วไป โดยมีแนวคิดสำคัญ 2 ข้อ ดังนี้

1) จัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก โดยเนื้อหาและการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนจัดเป็นขั้นตอนจากง่ายไปสู่ยาก ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ง่าย

2) เน้นการร้องเพลงเป็นหลัก เพราะโคดาบเชื่อว่า การเรียนรู้ดนตรีสำหรับเด็กให้ได้ผลดีที่สุด คือ การให้ร้องเพลง เพราะการร้องเพลงเป็นการใช้เสียงซึ่งมีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ที่เด็กทุกคนคุ้นเคยกับการใช้เสียงในชีวิตประจำวัน การร้องเพลงในระยะเริ่มต้นใช้ความจำเป็นหลัก ต่อมาจึงฝึกการร้องโดยใช้โน้ต ความเข้าใจโน้ตจนสามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ก่อน เพื่อที่จะไปค้นคว้าความรู้จากหนังสือต่างๆ ได้ การร้องเพลงจะทำควบคู่กับการเคลื่อนไหว เพราะช่วยให้เด็กเข้าใจจังหวะได้ดีและสามารถร้องเพลงได้ถูกต้อง

ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (2561) กล่าวว่า หลักการสอนดนตรีของโคดาบ การจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมดนตรีให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กมีขั้นตอนจากง่ายไปหายาก เน้นการสอนร้องเพลงเป็นหลัก การร้องเพลงเป็นการใช้เสียงที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติซึ่งเด็กคุ้นเคยอยู่แล้ว ฝึกควบคู่กับการอ่านโน้ต จนสามารถอ่านและเขียนโน้ตดนตรีได้ โคดาบมีความคิดว่าดนตรีสำหรับเด็กก็มีความสำคัญและต้องพัฒนา เช่นเดียวกับภาษา เด็กควรฟังดนตรีก่อนแสดงออกทางการร้องหรือการเล่น และเมื่อเขามีประสบการณ์เพียงพอก็สามารถฝึกการอ่านและเขียนภาษาดนตรีได้ โคดาบมีวิธีการใช้สัญลักษณ์มือในกิจกรรมการสอน และใช้การอ่านโน้ตด้วยระบบซอล-ฟา ซึ่งมีขั้นตอนจากง่ายไปหายาก อีกทั้งสามารถฝึกสอดประสานทางดนตรีผู้เรียนได้ ทั้งเรื่องจังหวะ ระดับเสียง ทำนอง และการประสานเสียง โดยการร้องเพลงตามแบบฝึกหัดของโคดาบซึ่งมีการแบ่งเป็นระดับขั้นต่างๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

วิมลรัตน์ ศาสตร์สุภาพ (2566) กล่าวว่า โคดาบให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียน โดยการสอนดนตรีควรมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ดังนั้น สิ่งต่างๆ ไม่สลับซับซ้อน ควรนำเสนอก่อนสิ่งที่ยาก เช่น ในเรื่องทำนอง โคดาบเริ่มด้วยการสอนเพลงที่

ประกอบด้วยโน้ต 3 ตัว คือ La, Sol, Mi และเพิ่มเพลงที่มีโน้ต 4 ตัว คือ Sol, Mi, Re, Do และจึงเป็นเพลงที่ใช้บันไดเสียงเพนทาโทนิค คือ มีตัวโน้ต 5 ตัว ได้แก่ La, Sol, Mi, Re, Do ซึ่งเป็นลักษณะเพลงพื้นบ้านของฮังการี ในที่สุดจึงนำเพลงโน้ตบันไดเสียงไดอาโทนิค คือ มีโน้ต 7 ตัว ได้แก่ Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, Ti มาสอน และผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงตัวโน้ตอื่นๆต่อไป

ธันณณ์ ชันทะยศ (2561) กล่าวว่า การสอนตามแนวคิดของโคดาเยเน้นที่การร้องเป็นหลัก การเล่นเครื่องดนตรีเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนในระยะต่อมา การร้องรวมไปถึงทักษะการอ่านโน้ตด้วยในกระบวนการร้องนี้ โคดาเยเน้นการฝึกให้ผู้เรียนรับรู้เกี่ยวกับเรื่องระดับเสียง และจังหวะของทำนองโดยสม่ำเสมอ วิธีการคือฝึกให้ผู้เรียนได้ยินเสียงทำนองในความคิด คือ การให้ผู้เรียนร้องเพลงและหยุดร้องแต่ร้องในใจเป็นระยะๆ สลับกันไปตามสัญญาณที่ผู้สอนกำหนด ทำให้ผู้เรียนรับรู้เกี่ยวกับเสียงทั้งในความคิดและสามารถร้องได้ด้วย นอกจากนี้ยังเน้นให้จดจำเกี่ยวกับระดับเสียงและบทเพลงที่เรียนไปด้วยเสมอ

วรางคณา จูเจริญ (2561) อ้างถึงใน ธนุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2557) กล่าวว่า การสอนดนตรีตามแนวคิดโคดาเยจะเริ่มต้นจากสิ่งใกล้ตัวโดยไม่ต้องอาศัยเครื่องดนตรี ซึ่งสามารถออกมาในรูปแบบการร้องได้ โคดาเยเน้นเกี่ยวกับการเลือกเพลงมาใช้ซึ่งควรเป็นเพลงที่ดี มีลักษณะของประโยคของเพลงเด่นชัดมีวรรคตอน เมื่อนักเรียนเริ่มเข้าใจโครงสร้างของเพลง ผู้สอนเริ่มต้นฝึกให้นักเรียนคิดสร้างวรรคประโยคของเพลงต่อจากประโยคที่ผู้สอนให้ ซึ่งมีลักษณะของจังหวะและเป็นทำนองด้วย

วรางคณา จูเจริญ (2561) กล่าวว่า การสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดาเยสามารถสรุปเป็นขั้นตอนทั้งหมด 5 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นฟังและร้องโน้ต หมายถึง นักเรียนฟังและฝึกร้องโน้ต ขั้นที่ 2 ขั้นใช้สัญญาณมือแทนระดับเสียง หมายถึง นักเรียนร้องโน้ตโดยใช้สัญญาณมือแทนระดับเสียงต่างๆ ขั้นที่ 3 ขั้นใช้สัญลักษณ์แทนจังหวะ หมายถึง การกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนอัตราจังหวะและความยาวของเสียงดนตรี ขั้นที่ 4 ขั้นการอ่านและร้องโน้ต หมายถึง นักเรียนอ่านโน้ตและร้องโน้ต โดยใช้ตัวโน้ตแทนเสียง ขั้นที่ 5 ขั้นบรรเลงดนตรี หมายถึง นักเรียนสามารถบรรเลงดนตรีได้ตามโน้ตเพลงที่ครูกำหนดให้

จากการศึกษาทฤษฎีการสอนดนตรีของโคดาเย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หลักการสอนของโคดาเยมีการจัดระบบขั้นตอนในการสอนดนตรีเป็นอย่างมาก โดยเน้นที่การสอนร้องเพลงเป็นหลัก แล้วจึงเรียนเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของตัวโน้ตดนตรี โคดาเยเชื่อว่า เด็กควรฟังดนตรีก่อนแล้วแสดงออกผ่านการร้องหรือเล่นในช่วงถัดไป วิธีการสอนของโคดาเยจะทำให้เด็กเรียนรู้ดนตรีได้อย่างรวดเร็ว

3.2 การประยุกต์ใช้แนวคิด

วรจกรณา จูเจริญ (2561) กล่าวว่า สนใจที่จะศึกษาพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการขบรื้อองโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับแนวคิดของโคดาเย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดได้ตรงอย่างมีเหตุผล คิดอย่างมีระบบและมุ่งมั่นที่จะเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการปฏิบัติทางดนตรีของตนเอง อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง มีสุนทรียภาพทางดนตรี สามารถพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาไปพร้อมๆกัน รวมทั้งทำให้นักเรียนมีจิตใจจดจ่อกับสิ่งที่ปฏิบัติ และมีสมาธิเพิ่มมากขึ้นด้วย

กุลจิรา เฉลิมธวานุกูล (2563) กล่าวว่า การสร้างชุดการสอนคาซุ ตามแนวคิดโคดาเยนี้เพื่อพัฒนาสไตล์ทักษะของนักเรียน โดยได้นำแนวคิดการเรียนการสอนดนตรีของโคดาเย ใช้วิธีการสอนจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยาก การเพิ่มจำนวนตัวโน้ตตายน้อยไปมาก พร้อมกับนำเครื่องดนตรีคาซุที่ใช้ทักษะการฟังเป็นหลักในการปฏิบัติเครื่องดนตรีมาใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาขบรื้อองประสานเสียง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้าน สไตล์ทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ

จิรภัทร์ ถิ่นทะเล และ สีชฌน์เศก ย่านเดิม (2564) กล่าวว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมสร้างด้านสไตล์ทักษะตามแนวคิดของโคดาเย เพื่อใช้ในการเรียนการสอนในกิจกรรมดนตรีของนักเรียนขบรื้อองประสานเสียงของโรงเรียนเปรมประชาพัฒนา เนื่องจากวิธีการสอนของโคดาเยนั้นมีลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก เน้นการร้องเพลงเป็นหลัก โดยใช้หลักการสอนในด้านการใช้สัญญาณมือควบคู่ไปกับการอ่านตัวโน้ตและขบรื้ออง การใช้เสียงแทนสัญลักษณ์ของจังหวะรวมไปถึงการใช้เพลงพื้นบ้านในรูปแบบซ้ำทวนและใช้แบบฝึกหัดของโคดาเยในระดับชั้นต่างๆที่เหมาะสมนำมาฝึกการขบรื้อองประสานเสียงผสมผสานเข้ากับเพลงพื้นบ้านตามแนวคิดโคดาเยแต่ได้รับปรับเปลี่ยนจากเพลงพื้นบ้านสากลมาเป็นเพลงไทยเดิมที่มีรูปแบบเพลงที่คล้ายคลึงกัน เพื่อให้ นักเรียนง่ายต่อการจดจำเสียง ฝึกไปพร้อมกับการอ่านโน้ตตามระดับเสียงต่างๆ ทั้งนี้เพลงไทยเดิมยังเป็นเพลงที่นักเรียนต้องฝึกฝนและเรียนรู้ในบทเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ทำให้สามารถพัฒนาและต่อยอดไปยังศาสตร์ด้านอื่นๆได้ อีกทั้งช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้อาจารย์ด้านดนตรีในการฟังเสียง การแยกแยะระดับเสียงในตัวโน้ตเสียงต่างๆ และยังให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของเพลงไทยเดิมและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยไว้ให้คงอยู่ต่อไป

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ผู้วิจัยสนใจที่นำแนวคิดโคคายมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัย เรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลสำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต โดยการฝึกให้เด็กอ่านโน้ตดนตรีสากลผ่านการร้องเพลง และสอนวิธีการใช้สัญลักษณ์มือโคคาย พร้อมทั้งการแต่งโน้ตเพลงที่เข้ากับกิจกรรมประจำวันของเด็กในชุมชน เพื่อที่จะทำให้เด็กเข้าใจและสามารถร้องเพลงได้อย่างสนุกสนาน รวมทั้งกิจกรรมการอ่านโน้ตที่เรียงลำดับชุดกิจกรรมจากง่ายไปยาก เพื่อจะได้การเรียนรู้ที่มีความละเอียดและมีประสิทธิภาพ

4. ทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล

4.1 ความสำคัญการอ่านโน้ตดนตรีสากล

สิทธิชัย ไพรพฤษา (2562) อ้างถึงใน ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2534,น.129) เกี่ยวกับความมุ่งหมายของการอ่านโน้ตดนตรี ดังนี้

1) เป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนให้มีความรู้ และทักษะในการอ่านโน้ตดนตรีได้ตามระดับความสามารถของผู้เรียน หรือ ตามระดับชั้นที่ผู้เรียนศึกษาอยู่ เช่น เด็กระดับปฐมวัยศึกษาหรือประถมศึกษาซึ่งเป็นวัยเริ่มเรียนดนตรีนั้น การอ่านสัญลักษณ์ง่ายๆ ก็จัดเป็นการอ่านเช่นกันเมื่อผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการรับรู้มากขึ้น การที่ผู้เรียนเห็นสัญลักษณ์แทนเสียงหรือจังหวะและสามารถตอบสนองสัญลักษณ์นั้นได้ถูกต้องถือว่า จัดเป็นการอ่านได้เช่นกัน เช่น การตบมือในการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับรูปแบบสัญลักษณ์จังหวะที่แสดงอยู่ สำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับมัธยมศึกษา การอ่านโน้ตดนตรีเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการเรียนดนตรีผู้เรียนควรอนุรักษ์ดนตรีในการร้องหรือเล่นเครื่อง ดนตรีและควรเขียนโน้ตดนตรีได้ถูกต้อง

2) การอ่านโน้ตดนตรีได้เมื่อเห็นทันที โดยการที่ผู้เรียนสามารถอ่านรู้ได้ทันทีนั้น เรียกว่า sight reading ซึ่งการอ่านโน้ตเพลงแบบนี้เป็นทักษะที่สำคัญ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ดนตรีได้อย่างรวดเร็วแล้วช่วยให้เข้าถึงได้ดีขึ้นโดยการอ่านโน้ตในลักษณะนี้ต้องอาศัยทักษะที่ได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการอ่าน การหาบทเพลงในการนำมาใช้ในการอ่านลักษณะนี้ไม่ควรยากจนเกินไปเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลำดับขั้น ตอนการอ่านโน้ตดนตรีในลักษณะนี้ ผู้เรียนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของดนตรี เช่น เรื่องของตัวโน้ต ระดับเสียง อัตราจังหวะ เป็นต้น

3) การเรียนรู้เรื่ององค์ประกอบดนตรี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องจังหวะ ทำนอง รูปแบบ เสียงประสาน หรือลักษณะของเสียง การอ่านโน้ตนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่ององค์ประกอบของ

ดนตรีได้เป็นอย่างดี ผู้สอนควรให้ผู้เรียนศึกษาบทเพลงที่จะอ่านก่อนเสมอเพื่อทำความเข้าใจ และช่วยให้การอ่านบทเพลงนั้นเป็นไปอย่างมีความหมายช่วยให้ผู้เรียนมีหลักในการอ่าน

4) การเล่นดนตรีด้วยการร้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการเรียนดนตรีด้วยการอ่านโน้ตดนตรีนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ดนตรีได้ด้วยตนเองโดยตรงจากการอ่านโน้ตดนตรี ทำให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความต้องการของผู้ประพันธ์เพลงที่เขียนโน้ตดนตรีไว้ โดยแสดงออกมาเป็นเสียงดนตรีอย่างถูกต้อง บางครั้งการอ่านโน้ตอาจไม่มีความสำคัญนักในการเรียนดนตรี อย่างเช่นดนตรีไทย ที่มีลักษณะการเรียนจากการจําเป็นส่วนใหญ่

5) การอ่านโน้ตดนตรีช่วยในการเรียนดนตรีระดับสูง ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญมากที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาดนตรีในระดับสูงต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการอ่านโน้ตดนตรียังเป็นภาษาหนึ่งที่ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนวิชาซีฟเดียวกันเป็นไปด้วยความสะดวก เพราะใช้ภาษาเดียวกัน คือภาษาดนตรี

6) การอ่านจัดว่าเป็นการเปลี่ยนสัญลักษณ์ของภาษาเขียนเป็นเสียงดนตรี การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเปลี่ยนเสียงดนตรีเป็นสัญลักษณ์แทนเสียงซึ่งหมายถึงการเขียนภาษาดนตรีโดยการเขียนนั้นมีหลายลักษณะด้วยกันเช่นการให้ผู้เรียนคัดลอกโน้ตดนตรีให้ถูกต้องเพื่อเรียนรู้ เรื่องลักษณะของตัวโน้ตก็จัดว่าเป็นการเขียนลักษณะหนึ่งคล้ายกับการคัดไทยผู้เรียนควรมีโอกาสได้เรียนรู้ และฝึกฝนความสามารถในการอ่านและการเขียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาดนตรีในระดับสูงต่อไป

ณัฐนิชา ศิริรัตน์ตระกูล (2562) กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะทางด้าน การอ่านโน้ต ผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะการอ่านที่มีกระบวนการที่ซับซ้อน การเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน การแปลงสัญลักษณ์ให้สัมพันธ์กับร่างกาย เข้าใจในองค์ประกอบ ต่างๆ ของดนตรี ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีในระดับที่สูงขึ้นไปและถ่ายทอดออกมาเป็นเสียงดนตรีได้อย่างมีสุนทรีย์ ซึ่งการอ่านโน้ตต้องอาศัยการฝึกฝนจึงจะเกิดความชำนาญและ เกิดประสิทธิภาพในการอ่านโน้ต

ณัชชา พันธุ์เจริญ (2558,น.7) กล่าวว่า การบันทึกโน้ตดนตรีสากลเป็นหัวใจของการ สื่อสารทางดนตรี เปรียบได้กับภาษาที่ใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ซึ่งสัญลักษณ์ที่เป็นที่ รู้จักและยอมรับในปัจจุบัน มีดังนี้

1) บรรทัดห้าเส้น

บรรทัด 5 เส้น (staff) คือ เส้นตรงแนวนอนที่วางขนานกันอยู่จำนวน 5 เส้น ระยะความห่างของแต่ละเส้นจะมีขนาดเท่ากัน บรรทัด 5 เส้น ประกอบด้วยเส้นบรรทัด (lines) จำนวน 5 เส้น และช่องบรรทัด (spaces) 4 ช่อง การเรียกชื่อเส้นบรรทัดและช่องบรรทัดจะใช้เป็นตัวเลข โดยเริ่มเรียงลำดับจากข้างล่างขึ้นข้างบน

2) ตัวโน้ต เป็นสัญลักษณ์ทางดนตรีที่บันทึกบนบรรทัดห้าเส้นเพื่อแสดงระดับเสียงสูงต่ำ ตัวโน้ตมีลักษณะเป็นวงกลมกึ่งวงรี และนิยมเอียงไปทางขวาเล็กน้อย มีขนาดเท่ากับระยะห่างระหว่างบรรทัดห้าเส้นแต่ละคู่ที่อยู่ติดกันซึ่งเท่ากับความกว้างของช่องบรรทัด ถ้าเส้นบรรทัดอยู่ห่างกัน ตัวโน้ตจะขนาดใหญ่และในทางตรงข้าม ถ้าระยะห่างระหว่างเส้นบรรทัดแคบลง ตัวโน้ตก็จะมีขนาดเล็กลงตามสัดส่วน ส่วนที่กล่าวถึงเป็นส่วนประกอบของตัวโน้ต ซึ่งแยกออกส่วนออกมาเรียกว่า ตัวโน้ต

3) เส้นน้อย (ledger line) คือ เส้นตรงแนวนอนที่วางขนานอยู่กับบรรทัด 5 เส้น มีความยาวกว่าหัวโน้ตเล็กน้อย สามารถวางอยู่ข้างบนหรือข้างล่างของบรรทัด 5 เส้น โดยมีระยะความห่างของช่องบรรทัดเท่ากับบรรทัด 5 เส้น การเพิ่มเส้นน้อยจะเพิ่มกี่เส้นก็ได้ โดยตัวโน้ตยังเรียงลำดับตามเดิม คือ โน้ตบนเส้นบรรทัดสลับกับโน้ตในช่องบรรทัด แต่ถ้าเส้นน้อยเกิน 3 บรรทัดควรเปลี่ยนวิธีโดยการเปลี่ยนกุญแจเสียง หรือใช้เครื่องหมายทศคูณ 8 แทน เพื่อความสะดวกในการอ่านโน้ต

4) กุญแจประจำหลัก (clef) คือ สัญลักษณ์ที่ใช้กำหนดระดับเสียงของตัวโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น ถ้าไม่มีกุญแจบนบรรทัด 5 เส้น จะไม่สามารถอ่านระดับเสียงของโน้ตได้ โดยกุญแจมีรูปร่าง 3 แบบ ได้แก่

4.1) กุญแจซอล (G clef หรือ Treble clef) มีตำแหน่งที่ชัดเจน ไม่เคลื่อนที่ แสดงถึงระดับเสียง

กลางจนถึงเสียงสูง หัวของกุญแจจะคาบอยู่บนเส้นบรรทัดที่ 2 เสมอ ดังนั้นโน้ตที่คาบเส้นบรรทัดที่ 2 คือโน้ตตัวซอล

4.2) กุญแจฟา (F clef หรือ Bass clef) มีตำแหน่งที่ชัดเจน ไม่เคลื่อนที่ แสดงถึงระดับเสียงกลาง

จนถึงเสียงต่ำ หัวของกุญแจจะคาบอยู่บนเส้นบรรทัดที่ 4 เสมอ ดังนั้นโน้ตที่คาบเส้นบรรทัดที่ 4 คือโน้ตตัวฟา

4.3) กุญแจโด (C clef) มีตำแหน่งที่ไม่ชัดเจน เคลื่อนที่ได้ วางคาบอยู่บนเส้นบรรทัด เส้นใดก็ได้ถ้ากุญแจคาบอยู่บนเส้นใด โน้ตที่คาบอยู่บนเส้นบรรทัดนั้น คือโน้ตตัวกลาง

5) การเรียกชื่อตัวโน้ต ระบบการเรียกชื่อโน้ตสากลที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมี 2 ระบบ ใช้แทนกันได้ โดยชื่อที่ใช้เรียกแทนตัวโน้ตมีทั้งหมด 7 ตัว เมื่อเรียงโน้ตจนครบ 7 ตัว สามารถวนต่อไปได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด คือ 1 2 3 4 5 6 7 1 2 3 4 5 6 7 ...

5.1) ระบบซอล-ฟา (Sol-Fa system) เป็นระบบการเรียกชื่อโน้ตเรียงลำดับจากโน้ตต่ำไปโน้ตสูง

ดังนี้ โด(Do) เร(Re) มี(Mi) ฟา(Fa) ซอล(Sol) ลา(La) ที(Ti) และสามารถเรียงจากโน้ตสูงกลับมาโน้ตต่ำโดยการไล่ลำดับย้อนกลับ

5.2) ระบบอักษร (Letter system) เป็นระบบการเรียกชื่อโน้ตที่เรียงลำดับจากโน้ตต่ำไปโน้ตสูง ดังนี้ เอ(A) บี(B) ซี(C) ดี(D) อี(E) เอฟ(F) จี(G) และสามารถเรียงจากโน้ตสูงกลับมาโน้ตต่ำ โดยการไล่ลำดับย้อนกลับ ซึ่งระบบอักษรนับว่าเป็นสัญลักษณ์สากล ถ้านำทั้ง 2 ระบบมาเปรียบเทียบกัน A คือโน้ตตัว ลา, B คือ ที, C คือ โด, D คือ เร, E คือ มี, F คือ ฟา และ G คือ ซอล

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากลนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน โดยควรเริ่มจากการทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์ทางดนตรีเบื้องต้น ไม่ว่าจะเป็น บรรทัดห้าเส้น, ตัวโน้ต, เส้นน้อย, กุญแจประจำหลัก และการเรียกชื่อตัวโน้ต เป็นต้น นับว่าเป็นความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีดนตรีสากลที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางดนตรีไปต่อยอดในขั้นสูงต่อไปได้

5. ทักษะการร้องเพลง

5.1 ความหมายของการร้องเพลง

สุนิสา วงศ์อารีย์ (2560) อ้างถึงใน ธวัชชัย นาควงษ์ (2543) เกี่ยวกับความหมายของทักษะการร้องเพลง ดังนี้

เสียงร้องเป็นทักษะที่ทุกคนมีติดตัวมาตั้งแต่เกิดและเมื่อนำมาผนวกกับการสอนยิ่งก่อให้เกิด ประโยชน์ เช่น ทำให้เด็กสนใจที่จะเรียนรู้ ทำให้เกิดการกระตุ้นให้เด็กอยากที่จะพัฒนาตนเอง อีกทั้ง ยังช่วยพัฒนาเรื่องภาษาและจังหวะดนตรี โดยเริ่มจากการร้องเพลงตามต้นฉบับ ช่วงแรกอาจจะเหมือนการท่องเพลง โดยครูแบ่งคำร้องเป็นวรรคเพื่อสะดวกต่อการจำ จากนั้นจึงเริ่มให้เด็กปรับเสียงให้เหมือนต้นฉบับ และฝึกฝนจนสามารถร้องคนเดียวได้ ประเด็นที่ควรคำนึงถึงในทักษะการร้อง คือ 1) การร้องเพลงที่ถูกต้อง ไพเราะและน้ำเสียงที่มีคุณภาพ 2) รักษาระดับเสียง

ให้พอดี ไม่เบา จนเกินไป และไม่ตะโกน กิจกรรมการร้องเพลงจึงเป็นกิจกรรมที่เด็กๆ มักให้ความสนใจ เพราะมีความสนุกสนานและเปรียบเสมือนการได้ปลดปล่อย อีกทั้งยังสามารถจัดการเรียนการสอนได้ในทุกระดับชั้น เช่นเดียวกับโคคายที่ให้ความสำคัญเรื่องการร้องเพลง เพราะเสียงร้องเป็นเครื่องดนตรีที่ทุกคนมีติดตัวมาตั้งแต่เกิด ซึ่งเพลงที่โคคายนำมาสอนให้เด็กร้องคือเพลงพื้นเมือง โดยโคคายและบาร์-ท็อคได้รวบรวมและจัดหมวดหมู่เพลงพื้นเมืองของประเทศฮังการีไว้จำนวนมากเพื่อเด็กได้รู้จักกับเพลงพื้นเมืองอันเป็นมรดกประจำชาติ

กัมปนาท โนนศรี (2561) กล่าวว่า การร้องเพลง คือ การร้องเพลงคือการแสดงอย่างมีศิลปะในการใช้เสียง เพื่อแสดงถึงความรู้สึกของมนุษย์ทั้งภายนอก และภายในซึ่งแสดงออกมาพร้อมๆกัน อาทิเช่น การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทางและกิริยา และการเปล่งเสียงออกมาพร้อมกับ การเต้นของหัวใจและการหายใจ ล้วนแต่บอกให้รู้ถึงลักษณะภายในตัวบุคคลนั้น ปฏิกริยาเหล่านี้สะท้อน ออกมาให้เห็นจากการสัมผัสผัสของร่างกาย เช่น ตาและหู ความรู้สึกจะถูกระบบประสาทส่งไปยังกล้ามเนื้อซึ่งจะเป็นผู้ทำให้เกิดกิริยาท่าทางขึ้น เช่น กล้ามเนื้อที่หน้าก็จะทำให้สีหน้าเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของความรู้สึกที่ได้รับมา กล้ามเนื้อที่เส้นเสียงก็ควบคุม การเปล่งเสียง กล้ามเนื้อที่หัวใจควบคุม การเต้น ของหัวใจ สารเคมีจะปรากฏตัวอยู่ในเส้นของโลหิต เพื่อตอบสนองการทำงานให้เป็นไปพร้อมด้วยการเกิดความรู้สึกต่างๆ ทั้งหมด ซึ่งมนุษย์รับเข้ามาไว้ในตัวโดยไม่รู้ตัว ไม่ว่าจะ เป็นความรู้สึกชนิดใด เช่น รู้สึกเกลียดหรือรัก ดีใจหรือเสียใจ ประหลาดใจ หรือกลัว หรือก้าวร้าว เป็นต้น ความรู้สึกต่างๆ เหล่านี้แสดงออกมากจากการเปล่งเสียงของมนุษย์ จะเห็นได้ว่า การพูดหรือการร้องเพลงนั้น จะเปลี่ยนไปตามระดับเสียงซึ่งจะขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของความรู้สึก

นิชาพิชญ พละบุรี (2562) กล่าวว่า การร้องเพลงไม่ใช่เพียงแค่การเปล่งเสียงให้สมบูรณ์และตรงตามโน้ตเท่านั้น อารมณ์และความรู้สึกเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายทอดบทเพลงนั้นๆ ให้มีความไพเราะ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจและรับรู้สิ่งที่ผู้ร้องต้องการสื่อออกมาจากบทเพลงได้

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ทักษะการร้องเพลง เป็นทักษะอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด การร้องเพลงนั้นเป็นการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกได้อย่างเปิดเผย ล้วนมีคุณประโยชน์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนดนตรี ซึ่งจะทำให้เด็กมีพัฒนาการเรียนรู้ที่เติบโตอย่างเป็นลำดับขั้น

5.2 การสอนร้องเพลงให้กับเด็ก

นิชาพิชญ พละบุรี (2562) กล่าวว่า กิจกรรมการร้องเพลงในเด็ก ไม่ควรให้ใช้เสียงหนักหรือแผ่วเกินไป ทั้งสองรูปแบบจะเป็นการทำลายเสียง ไม่ควรปล่อยให้เด็กเปล่งเสียงโดยการ

เลียนแบบเสียงของผู้ใหญ่ เพราะเป็นการหักโหมการใช้เสียงอย่างผิดวิธี และทำให้เกิดการยึดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆในกล่องเสียงอย่างหนักจนเสียงเสีย รวมถึงทำให้การทำงานของขากรรไกร ลิ้น และช่องคอหอยเกิดอาการเกร็ง

นิชาพิชญ พละบุรี (2562) อ้างถึงใน ดวงใจ ทิวทอง (2560) กล่าวว่า ลักษณะกิจกรรมการร้องเพลงควรทำให้การเปล่งเสียงของเด็กเป็นอย่างธรรมชาติ ไม่ฝืนธรรมชาติให้เด็กเลียนแบบเสียงของผู้ใหญ่ เข้าใจในการเจริญเติบโตของเด็กปล่อยให้การออกเสียงพัฒนาไปตามลำดับของการเจริญเติบโต โดยการฝึกเปล่งเสียงของเด็ก เด็กจะต้องได้รับการฝึกโดยวิธีการร้องตัวโน้ตเริ่มจากอย่างง่าย โดยการฝึกให้เด็กร้องโน้ต Do Re Mi โดยใช้สัญลักษณ์ของโน้ตที่ใช้อ่านแทนด้วยรูป ดอกไม้ สัตว์ หรือสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เพื่อให้เด็กอ่านโน้ตได้ง่าย สนุกสนานและเพลิดเพลินไปกับการเรียนการสอน โดยใช้เสียงเป็นตัวช่วยในการฟังให้ร้องตามจากการกดเปียโน เริ่มต้นจากการฟังโน้ต ผู้สอนควรทดสอบว่าเสียงต่ำ และสูงที่สุดของเด็กอยู่ที่โน้ตตัวไหน เพราะเด็กโน้ตที่ใช้แต่ละคนจะมีความสูงต่ำของเสียงที่ไม่เท่ากัน และเริ่มต้นฝึกเปล่งเสียงโดยการเล่นตัวโน้ตที่เด็กสามารถร้องได้ เพื่อไม่ให้เป็นการฝืนธรรมชาติในการร้องเพลงของเด็กนอกจากการฟังและการร้องให้ตรงโน้ตแล้วเรื่องของกิจกรรมเข้าจังหวะเป็นเรื่องที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการร้องเพลงและการเล่นดนตรี การใช้เครื่องดนตรีหรือการร้องเพลงประกอบได้ตรงตามจังหวะจะทำให้ผู้ฟังได้ฟังดนตรีอย่างราบรื่น สำหรับเด็กนั้น ค่าของตัวโน้ตที่ง่ายและสามารถทำให้เข้าใจได้นั้น คือ โน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาว โน้ตตัวกลม ตัวเข็บบั๊ต 1 ชั้น เป็นต้น

วิญญรัตน์ ธีระชวาลสิทธิ์ (2562) อ้างถึงใน ดวงใจ ทิวทอง (2560) ว่าการสอนร้องเพลง ประกอบไปด้วยการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีความสร้างสรรค์ โดยครูทักทายผู้เรียนตอนต้นชั่วโมงด้วยความสดใส การสอนด้วยบรรยากาศที่อบอุ่น สดชื่นและมีความเป็นกันเอง สิ่งนี้จะทำให้เด็กรู้สึกปลอดภัย ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผล นอกจากนี้การสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน โดยครูสร้างบรรยากาศให้มีความตื่นตัวตลอดเวลา ครูเป็นผู้ฟังที่ดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียน อีกทั้งครูควรสร้างตัวชี้เป็นแบบแผนของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ การรักษาเสียง ครูผู้สอนควรมีทักษะปฏิบัติการเปล่งเสียงและร้องเพลงที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถเลียนแบบจากตัวแบบของครูได้อย่างถูกต้อง ครูควรมีวิธีการอธิบายเทคนิคและการแก้ไขการร้องเพลงที่ผิดวิธีในหลายรูปแบบ เพราะผู้เรียนแต่ละคนอาจเข้าใจไม่ตรงกัน และเมื่อแก้ไขได้สำเร็จก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเผชิญกับปัญหาอื่นๆ อย่างไรก็ตามการตั้งจุดประสงค์รายชั่วโมง ทุกชั่วโมงนั้นจะต้องมีผลลัพธ์ไปในทางที่ดีขึ้น ไม่ควรตั้งเป้าหมายเกิน 1 เป้าหมายในการสอนแต่ละครั้ง และ

ไม่ควรสอนอย่างเร่งรีบ อีกทั้งครูควรแสดงความชื่นชมในความสำเร็จหรือการให้แรงเสริมทางบวก และใช้คำพูดเชิงสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างกำลังใจในการเรียนต่อไป ในการเรียนการสอนนั้นครูควรถามคำถามเพื่อให้เกิดการโต้ตอบ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ในระหว่างการเรียนการสอน ครูควรตรวจสอบเทคนิคพื้นฐานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยการตรวจสอบวิธีการหายใจ การเปล่งเสียง ท่าทางลักษณะการร้องเพลง และพัฒนาความเป็นอิสระให้กับผู้เรียน โดยการสอนให้หัดฟังเสียงของตัวเอง ฝึกแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง อีกทั้งปิดชั่วโมงการเรียนด้วยคำพูดที่สร้างสรรค์ การให้กำลังใจพร้อมทั้งบอกแนวทางการในการฝึกซ้อมด้วยตนเอง และการสร้างความหวังด้านพัฒนาการฝึกการร้องเพลงในครั้งต่อไป

นัตยา ทองคง (2559) กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนเพลงและดนตรีสำหรับเด็กเป็นเรื่องที่สำคัญที่สามารถทำให้เด็กได้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน ครูจำเป็นต้องรู้ขั้นตอนในการสอนเพลงและดนตรีที่ถูกต้อง เด็กจึงจะสามารถเรียนรู้วัตถุประสงค์ได้ มีดังนี้

1. การเตรียมการสอน ครูจะต้องเตรียมอุปกรณ์การสอนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่จะสอน
2. การสอน โดยครูนำเข้าสู่การบทเรียนด้วยการสนทนา มีการร้องเพลงที่ต้องการให้เด็กฟัง อย่างน้อย 1-2 ท่อน ในขณะที่ครูร้องเพลง ควรชักชวนเด็กให้ช่วยปรบมือให้เข้าจังหวะแล้วให้เด็กร้องเพลงตามครู ในกรณีที่เด็กร้องเพลงตามไม่ได้ ครูควรท่อนเนื้อเพลงให้เด็กฟัง โดยแบ่งเป็นทีละวรรค ต่อมาการทำท่าทางประกอบตามเนื้อเพลงในขณะที่ร้อง จะช่วยให้เด็กจำเนื้อเพลงได้เร็วขึ้น พร้อมทั้งครูควรอธิบายคำและความรู้ในเนื้อหาของเพลงไปด้วย
3. ขั้นทบทวน ครูควรให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางไปพร้อมกัน นอกจากนี้ครูยังสามารถให้เด็กร้องเพลงเป็นกลุ่มย่อยหรือผลัดกันร้องหน้าชั้นเรียนได้เช่นกัน
4. ขั้นสรุปสนทนาซักถามและอธิบายเพิ่มเติม

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การสอนร้องเพลงให้กับเด็ก ครูต้องมีวิธีการสอนและเทคนิคการร้องเพลงที่ถูกต้อง โดยมีวิธีการร้องตัวโน้ตเริ่มจากอย่างง่าย เป็นลำดับขั้นตอน และใช้สัญลักษณ์ของโน้ตที่ใช้อ่านแทนด้วยรูป ดอกไม้ สัตว์ หรือสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เพื่อให้เด็กอ่านโน้ตได้ง่าย สนุกสนานและเพลิดเพลินไปกับการเรียนการสอน

6. การสร้างชุดกิจกรรม

6.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

อรุณช ลิ้มศิริ (2556) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การนำสื่อการเรียน การสอนหลากหลายชนิดเข้าด้วยกัน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้นักเรียน สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิเชียร อ่างใสตติสกุล (2560) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการเรียน ที่จัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาและกิจกรรมให้เป็นระบบ มีการกำหนดจุดประสงค์ของกิจกรรม กำหนดกิจกรรม เวลา และสื่อการสอนไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตัวเอง และบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาอันสั้น

วันวิสา ประภาศรี (2561) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการเรียนรู้ สำเร็จรูปที่เป็นนวัตกรรมที่ครูสร้างขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อเรื่อง จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม การวัดและประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำให้ปฏิบัติตามขั้นตอน จนบรรลุจุดมุ่งหมาย

ฉิชากร ปริญญากาญจน์ (2561) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการเรียน การสอนชนิดหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการบวก และ การลบเลข โดยมีการใช้สื่อการสอนที่ประกอบด้วยสื่อตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปใช้ร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือ ครูให้สามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตาม ศักยภาพ

มาลีรัตน์ ภูเก็ต (2562) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ชุดสื่อ ประสมที่ ผู้สอนหรือนักเรียนนำมาเป็นสื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้สอนสามารถ นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนที่ หลักสูตรกำหนดไว้

กัญฉिता โกมลพันธุ์ (2563) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม คือ ชุดการสอนที่ใช้สื่อสำเร็จรูปที่ ผ่านการคัดเลือกจากครูผู้สอน โดยมีการนำสื่อและกิจกรรมต่างๆ มาประกอบกันเพื่อใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสมบูรณ์ในตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนจัดกิจกรรม ในด้าน เนื้อหา ข้อมูล ความรู้ และสื่อการสอนที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจและสร้างความรู้ เข้าใจไปพร้อมๆกัน

แวงชา กียะห์ วานี (2566) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การนำเอาสื่อประสมที่มีการวางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย เพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์แก่นักเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

จากความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อชนิดหนึ่งที่ประกอบไปด้วยเนื้อหา สารความรู้ที่ผู้สอนผลิตออกมา เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 ประเภทของชุดกิจกรรม

สุวภาญจน์ ทาวิ (2565) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มี 3 ประเภท ดังนี้

- 1) ชุดกิจกรรมประกอบการบรรยาย โดยครูเป็นผู้จัดกิจกรรม กำหนดเนื้อหาและกิจกรรม พร้อมทั้งมีสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้
- 2) ชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม เป็นชุดกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน มีสื่อหรือบทเรียนประกอบ
- 3) ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนรายบุคคล เป็นชุดกิจกรรมที่นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่มีครูเป็นผู้สอน

ทาริกา สมพงษ์ (2563) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีหลายประเภท ซึ่งชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละประเภทนั้น จะเป็นตัวกำหนดบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนแตกต่างกัน ซึ่งในการเลือกใช้ชุดกิจกรรมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้นั้น

วันวิสา ประภาศรี (2561) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ ชุดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและชุดกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน และแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ ชุดกิจกรรมประกอบการบรรยาย ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มและชุดกิจกรรมรายบุคคล

ทัศนวรรณ งามณรงค์ (2557) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ ชุดกิจกรรมที่นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและชุดกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน

นฤชน มงคลศิริ (2560) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมในแต่ละประเภทจะเป็นตัวกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนแตกต่างกันออกไป การจะเลือกผลิตชุดกิจกรรมชนิดใดนั้น ขึ้นอยู่กับ

คุณพินิจของคุณ ดังนั้น ในการสร้างชุดกิจกรรม คุณเป็นผู้คอยดูแล ชี้แนะหรือคอยให้คำปรึกษา เมื่อนักเรียนพบปัญหาหรือข้อสงสัย และกิจกรรมบางอย่าง คุณต้องเป็นผู้แสดงนำให้นักเรียนดูและ กิจกรรมบางอย่างนักเรียนต้องทำตนเอง

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การแบ่งชุดประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถจัดได้ตามประเภทของผู้เรียนนั้นๆ เพื่อช่วยตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะทำให้การเรียนรู้ได้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยเลือกชุดกิจกรรมประกอบการบรรยาย โดยมีการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน

6.3 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2554) กล่าวว่า ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม มีดังนี้

- 1) กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์โดยกำหนดเป็นหมวดหมู่วิชา หรือ บูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามความเหมาะสม
- 2) กำหนดหน่วยการสอนโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยที่ครูสามารถถ่ายทอดให้นักเรียนแต่ละครั้ง
- 3) กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องกำหนดว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์ อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง
- 4) กำหนดมโนทัศน์และหลักการ ซึ่งจะสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง
- 5) กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง
- 6) กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทางการเลือกและการผลิตสื่อการเรียน
- 7) กำหนดแบบวัดและประเมินผล โดยจะต้องประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
- 8) เลือกและผลิตสื่อการเรียน วัสดุอุปกรณ์
- 9) หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เพื่อเป็นการประกันว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการการเรียนรู้เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์
- 10) การใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุงแล้ว และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้โดยกำหนดขั้นตอนการใช้คือ ขั้นตอนทดสอบความรู้เดิม ชี้นำเข้า

ผู้ป่เรียน ขั้่นดำเนินการจัดกิจกรรม ขั้่นสรุปท่เรียน และแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้

พิมพร อุ่นแก้ว (2562) กล่าวว่า ในการผลิตชุดกิจกรรมนั้นควรมีการวางแผนกำหนดเนื้อหาจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน เวลาที่ใช้ทำกิจกรรม การวัดและประเมินผล แล้วทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องแล้วจึงนำชุดกิจกรรมนั้นไปใช้จริงต่อไป

ประภาศิริ ปราโมทย์ (2561) กล่าวว่า ขั้่นตอนการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมมีวิธีการสร้าง ดังนี้

- 1) ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้่นพื้นฐาน
- 2) วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้โดยเรียงเนื้อหาจากง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยากและซับซ้อน
- 3) กำหนดกรอบผลการเรียนรู้ในเนื้อหาที่เรียน สื่อประกอบการสอน และการวัดผลประเมินผล
- 4) สร้างชุดกิจกรรม ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม คำนำ สารบัญ คำแนะนำสำหรับผู้สอนและนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ใบความรู้ใบกิจกรรม ใบตรวจสอบความรู้และภาคผนวก
- 5) วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเลือกกิจกรรมที่หลากหลาย และเหมาะสมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้และฝึกให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 6) จัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์ การเรียนรู้ จากความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ขั้่นตอนการสร้างชุดกิจกรรมนั้นต้องมีลำดับขั้่นที่ชัดเจน ในการเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก โดยการเลือกเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆให้เหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งชุดกิจกรรมต้องมีแบบวัดประเมินผลเพื่อที่จะทราบพัฒนาการของผู้เรียน

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขวัญ เรือง คำวงศ์ (2557) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการเรียนการสอน การศึกษา

คืบคว้า หรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ ที่สะท้อนออกมาในรูปแบบของความสามารถหรือความสำเร็จ วัดผลด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ณัฐนิชา ศิริรัตน์ตระกูล (2562) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา โดยผ่านการกระบวนการการเรียนรู้ การฝึกฝน และประสบการณ์ต่างๆ ที่สะท้อนออกมาในรูปแบบของ ความสำเร็จโดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดาเรศ เทวโรทร (2563) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดมาจากการจัดการเรียน การสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร

จากการศึกษาความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของการเรียนรู้ที่ได้มาจากการเรียนการสอน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านประสบการณ์ ความรู้ และความเข้าใจ โดยสะท้อนออกมาในรูปแบบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7.2 ประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ณัฐนิชา ศิริรัตน์ตระกูล (2562) กล่าวว่า แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถแบ่งออกได้หลายประเภท จากขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ ลักษณะในการตอบคำถามและสิ่งที่ต้องการจะวัด ดังนั้นผู้ที่สร้างแบบทดสอบควรเลือกใช้ประเภทของแบบทดสอบให้มีความเหมาะสมต่อผู้เรียน โดยคำนึงถึงเนื้อหา รายวิชา ความสามารถของผู้เรียน รวมถึงพัฒนาการและความพร้อมของผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้นด้วย

จิรภัทร์ ถิ่นทะเล (2563) ประเภทแบบทดสอบมีหลายรูปแบบ เช่น แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบวัดความถนัด แบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบปรนัย ครูผู้สอนควรศึกษาจัดทำแบบทดสอบที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในสิ่งที่ต้องการจะวัดผล

นงลักษณ์ เขียวมณี (2562) กล่าวว่า แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบ คือ แบบอัตนัย แบบทดสอบลักษณะนี้จะให้ผู้เรียนเขียนคำบรรยายคำตอบ ตามความรู้และความคิดเห็น และแบบปรนัยจะเป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้ตอบเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากคำตอบหรือตัวเลือกที่กำหนดให้

จากการศึกษาประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับผู้สอนที่จะนำมาใช้กับผู้เรียน ในการออกแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงเนื้อหารายวิชา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานและนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการสร้างชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยด้ายเกมและแอปพลิเคชัน

ณัฐนิชา ศิริรัตน์ตระกูล (2562) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยเกม MUSIC LAND ของนักเรียนที่เรียนคีย์บอร์ด โรงเรียนราชินี พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยกิจกรรมเกม MUSIC LAND มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 และนักเรียน มีความพึงพอใจต่อเกม MUSIC LAND อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 4.82 และคะแนนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.19

สิทธิชัย ไพรพฤกษา (2562) ได้ศึกษา การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยเกม UNO music ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาดนตรีเรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยเกม UNO music หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจที่มีผลต่อการใช้เกม UNO music เรื่อง การ อ่านโน้ตดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำอยู่ในระดับ มาก ได้ค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.28 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.73

สาธิต ศรีอร่าม (2564) ได้ศึกษา การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านจังหวะโน้ต โดยการใช้แอปพลิเคชันการอ่านจังหวะโน้ตบนระบบปฏิบัติการไอโอเอส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ พบว่า แอปพลิเคชันการอ่านจังหวะโน้ตบนระบบปฏิบัติการไอโอเอส ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 100.00/90.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจังหวะโน้ตโดยการใช้แอปพลิเคชันการ อ่านจังหวะโน้ตบนระบบปฏิบัติการไอโอเอส นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบก่อนเรียนอยู่ที่ 8.70 แต่ หลังจาก

การใช้แอปพลิเคชัน นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบ อยู่ที่ 18.00 ซึ่งเมื่อนำผลของการทดสอบก่อนและหลังการใช้แอปพลิเคชันมาทำการเปรียบเทียบ พบว่า ค่า t มีค่าเท่ากับ 45.04 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านจังหวะโน้ตก่อนและหลังการใช้แอปพลิเคชันการอ่านจังหวะโน้ตบนระบบปฏิบัติการไอโอเอส หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.45 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการในการใช้แอปพลิเคชันการอ่านจังหวะโน้ตบนระบบปฏิบัติการไอโอเอส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการอยู่ในระดับมากที่สุด

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนการอ่านโน้ตดนตรีสากลโดยใช้เกมและแอปพลิเคชันมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการผสมผสานระหว่างการเรียนรู้และความสนุกสนาน ช่วยกระตุ้นแรงจูงใจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และเอื้อต่อการฝึกทักษะซ้ำอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะด้านดนตรีสูงขึ้น

8.2 งานวิจัยด้านชุดกิจกรรม

เกษมสันต์ ตราชู (2564) ได้ศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะทางดนตรีตามแนวคิดของดัลโครซ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะทางดนตรีตามแนวคิดของดัลโครซสำหรับนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.55/82.12 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะทางดนตรีตามแนวคิดของดัลโครซ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นคิดเป็น ร้อยละ 33.96 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านทักษะการปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะทางดนตรีตาม แนวคิดของดัลโครซมีค่าเฉลี่ยหลังทดลองรวม ด้านเคลื่อนไหวร่างกายตามการเคลื่อนไหวของท านองได้ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 71.68, รองลงมาด้าน อ่าน-เขียนโน้ตดนตรีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 62.18 เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 59.09 และ ขับร้อง ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 58.86 โดยมีค่าร้อยละเฉลี่ยรวมของคะแนนเต็มเท่ากับ 69.25

ศุภกฤตญา อัครวีระเดช (2562) ได้ศึกษา การพัฒนาการได้ยินภายในสำหรับการอ่านโน้ตตามแนวคิดโคดาเยสำหรับนักเรียนเป็ยในระดับชั้นต้น พบว่า ผู้เรียนทั้งสองคนมีผลคะแนนจากผลทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นในภาพรวม โดยเฉพาะในแบบทดสอบ ตอนที่ 1 ที่เป็นการวัดประเมินด้านจังหวะ และตอนที่ 4 เป็นการให้ผู้เรียนฟังทำนองเพลงแล้วเลือกคำตอบที่เป็นโน้ตเพลงที่ถูกต้องตามทำนองที่ได้ยินสำหรับด้านระดับเสียง

เมธาวิ นียมสุข (2562) ได้ศึกษา การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีสากล ตามแนวคิดของ ดาลโครซ เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทางดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี ตามแนวคิดของดาลโครซสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านทักษะการปฏิบัติทางดนตรีของนักเรียนหลังได้รับการจัดการ เรียนรู้วิชาดนตรี ตามแนวคิดของดาลโครซสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีสากล ตามแนวคิดของดาลโครซ อยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิรภัทร์ ถิ่นทะเล (2563) ได้ศึกษา การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสัปดาห์ทักษะทาง ดนตรีด้วยชุดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างสัปดาห์ทักษะทางดนตรี ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียน ชั้นร้องประสานเสียงโรงเรียนเปรมประชาพัฒนา พบว่า การสร้างชุดกิจกรรม นักเรียนมีสัปดาห์ทักษะ ทางดนตรีการขับร้องโดยและแยกแยะระดับเสียงตัวโน้ตได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามที่ สมมติฐานที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

วิมลรัตน์ ศาสตร์สุภาพ (2566) ได้ศึกษา การพัฒนาการขับร้องและการประพันธ์ เพลงสำหรับเด็กของนักศึกษา โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของโคดาย พบว่า นักศึกษาหลังการทดลอง มีความสามารถทางการขับร้อง ด้านคุณภาพของเสียง ด้านการใช้ระดับเสียงตามทำนองและ จังหวะ และด้านการถ่ายทอดอารมณ์ตามบทเพลง สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง โดยคะแนนเฉลี่ย รวมก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.99 ($\sigma = 0.70$) อยู่ในระดับปานกลาง และหลังการ ทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.96 ($\sigma = 0.78$) อยู่ในระดับดีมาก รวมทั้งมีความสามารถทางการ ประพันธ์เพลงสำหรับเด็กปฐมวัย ในด้านการใช้ภาษาและอักขระ ด้านการใช้ระดับเสียงตาม ทำนองและจังหวะ ตลอดจนในด้านการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ความรู้ ตามหน่วยจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง โดยคะแนนเฉลี่ยรวม ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.96 ($\sigma = 0.52$) อยู่ในระดับปานกลาง และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.85 ($\sigma = 0.61$) อยู่ใน ระดับดีมาก

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตดนตรี สากลให้กับเด็กเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนดนตรี การอ่านโน้ตดนตรีสากลจะทำให้เกิดการร้องเพลง ในระดับเสียงต่างๆได้ถูกต้องตามหลักทฤษฎีดนตรี ทั้งนี้ชุดกิจกรรมที่ออกแบบจะช่วยให้เด็กได้มี โอกาสฝึกฝนการอ่านโน้ตดนตรีสากลผ่านการร้องเพลงตามแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยออกแบบ เป็นการ ฝึกฝนทักษะและการเรียนรู้ให้เด็กเกิดความเข้าใจและเกิดการต่อยอดในด้านดนตรีต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต และความพึงพอใจของเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโตที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. รูปแบบการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กที่มีอายุ 5-7 ขวบ ในชุมชนคลองไผ่สิงโต จำนวนทั้งหมด 7 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นตัวแทนของของเด็กทั้งหมดในชุมชน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 2 ชนิด มีดังนี้ (ณัฐนิชา ศิริรัตน์ตระกูล, 2562)

1. เครื่องมือที่ใช้ทดลอง คือ ชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ของเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบอ่านโน้ตดนตรีสากลก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น จำนวน 1 ชุด
 - แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่เป็นชุดเดียวกัน จำนวน 1 ข้อ

2.1 ชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น

ชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น เป็นสื่อการเรียนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษา ค้นคว้าข้อมูล เอกสารและหนังสือ วิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดนตรี เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล และจิตวิทยาการสอนดนตรี รวมถึงถึงชุดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหาในการสร้างชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น

2. นำข้อมูลที่ได้ศึกษามากำหนดขอบเขต เพื่อใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ประกอบไปด้วย 5 กิจกรรม ดังต่อไปนี้

- กิจกรรมที่ 1 เรื่อง สัญลักษณ์มือของโคดา
- กิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น
- กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าตัวโน้ต
- กิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ
- กิจกรรมที่ 5 เรื่อง การร้องเพลง

3. นำชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นที่ได้ทำการออกแบบขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. นำชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นที่ออกแบบไว้ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของชุดกิจกรรมในรูปแบบ Rating Scale 5 ระดับ โดยกำหนดมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

5. วิเคราะห์ข้อมูลรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่คำนวณได้นำมาเปรียบเทียบเกณฑ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรม ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

ตาราง 2 ตารางเปรียบเทียบเกณฑ์การตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรมการอ่านในต้นตริสาบาลเบื้องต้น

ช่วงคะแนน	ระดับความเหมาะสม
4.51-5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	เหมาะสมมาก
2.51-3.50	เหมาะสม
1.51-2.50	เหมาะสมน้อย
1.00-1.50	ควรปรับปรุง

โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 จึงถือว่าเป็นชุดกิจกรรมที่มีความเหมาะสม

6. ปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านในต้นตริสาบาลเบื้องต้น

2.2แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านในต้นตริสาบาลเบื้องต้น

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านในต้นตริสาบาลเบื้องต้น ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านในต้นตริสาบาลเบื้องต้น ซึ่งประกอบด้วย แบบทดสอบปฏิบัติ 1 -ข้อ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร เนื้อหาข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดนตรี ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดนตรี เรื่อง การอ่านในต้นตริสาบาล

2. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร เนื้อหาข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมอ่านในต้นตริสาบาลเบื้องต้น เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาในการออกแบบทดสอบทางการเรียน เรื่อง การอ่านในต้นตริสาบาล

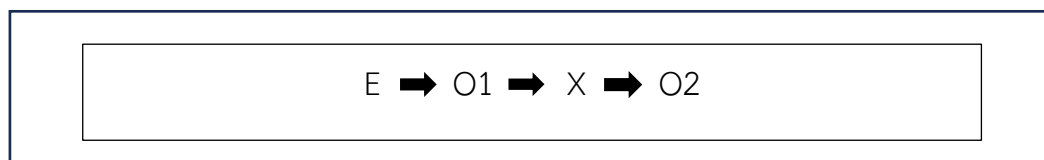
3. นำข้อมูลที่ศึกษาไว้มาออกแบบทดสอบทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านในต้นตริสาบาลเบื้องต้น ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านในต้นตริสาบาลเบื้องต้น เป็นแบบทดสอบปฏิบัติ จำนวน 1 ข้อ

4. นำแบบทดสอบที่ออกแบบไว้ ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรง

5. ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพไปใช้ทดลองกับกลุ่มทดลองจริง

3. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) และป็นใช้เป็นแบบแผนการวิจัย (One Group Pretest-Posttest Design) (พรรรณี ลีกิจวัฒน์นะ, 2556)

ภาพประกอบ 2 แบบแผนการวิจัย One Group Pretest- Posttest Design

โดย E คือ กลุ่มตัวอย่างทดลอง

O1 คือ การทดสอบก่อนเรียน

X คือ การสอนอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น

O2 คือ การทดสอบหลังเรียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล
2. ดำเนินกิจกรรมการสอน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
3. ทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ของเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต โดยมีขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 Rating Scale ของ Likert เพื่อประเมินความเหมาะสมในด้านเนื้อหา กิจกรรม ซึ่งลักษณะคำถามจะเป็นแบบตารางประเมินค่า โดยใช้สถิติพื้นฐาน ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ทำยเรือคำ, 2551)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

โดย X แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลของคะแนนทุกตัวในกลุ่ม
 N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

2551) 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรนี้ (สมบัติ ทำยเรือคำ,

$$S = \sqrt{\frac{\sum f(x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

โดย S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน ค่าของข้อมูลแต่ละตัว
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง

F แทน ความถี่ของข้อมูลแต่ละชั้น
 N แทน จำนวนของข้อมูลทั้งหมดของกลุ่ม

ตัวอย่าง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล ของเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต ที่มีต่อชุดกิจกรรมการ

อ่านโน้ตดนตรี โดยพิจารณาจากความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ ใช้สูตรนี้ (พรณี ลีกิจวัฒน์, 2556)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง มีค่าระหว่าง -1 ถึง +1
	R	แทน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในข้อนั้น
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทุกคนในข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ให้คะแนนในข้อนั้น
เท่ากัน)	n	แทน	จำนวนผู้ตอบในแต่ละกลุ่ม (ซึ่งมีจำนวน

6.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น โดยใช้สถิติ T- Test แบบ Dependent Sample ใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{N \sum D^2 + (\sum D)^2}}$$

โดย	t	คือ	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	คือ	ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	คือ	จำนวนคู่ของคะแนน
	$\sum D$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน
	$\sum D^2$	คือ	ผลรวมกำลังสองของผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต และเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโตที่มีอายุ 5-7 ปี ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง จำนวนทั้งหมด 7 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้มาวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1 การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต

2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต

1 การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต

1.1 การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น เป็นไปตามหลักการสอนดนตรีเชิงลำดับขั้น โดยเริ่มจากการรับรู้ “เสียงจริง” ผ่านการร้องและสัญลักษณ์มือ ซึ่งเป็นทักษะดนตรีพื้นฐานที่สุด จากนั้นจึงค่อยพัฒนาไปสู่การทำความเข้าใจสัญลักษณ์ตัวโน้ต ค่าจังหวะ และการอ่านจังหวะ ก่อนจะนำไปสู่ทักษะการร้องเพลงที่รวมทักษะต่างๆทั้งหมดเข้าด้วยกัน ลำดับดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีโคดาโยที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก และจากประสบการณ์ทางเสียงไปสู่สัญลักษณ์ทางดนตรีอย่างเป็นระบบ

1.2 โครงสร้างของชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น มีจำนวน 5 กิจกรรม ได้แก่

- กิจกรรมที่ 1 เรื่อง สัญลักษณ์มือของโคดาโย

กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนรับรู้และจำแนกระดับเสียงผ่านการใช้สัญลักษณ์มือประกอบการเปล่งเสียง Solfege ผู้เรียนจะฝึกการมองเห็น ได้ยิน และเคลื่อนไหวไปพร้อมกัน ทำให้เกิดความเข้าใจระดับเสียงอย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งแผ่นป้ายสีตามสัญลักษณ์ของโคดาโย ที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจ ส่งผลต่อการจดจำสัญลักษณ์มือได้ง่ายขึ้น เด็กจะสามารถสังเกตตัวโน้ตได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น การใช้สื่อเป็นรูปภาพ แผ่นป้ายนั้นเหมาะสมกับวัยเด็ก เพราะการเรียนรู้ที่ดีย่อมเกิดจากการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างถูกต้อง

- กิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น

กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างบรรทัดห้าเส้น (Staff) และตำแหน่งของตัวโน้ตพื้นฐาน เช่น Do-Re-Mi ในคีย์ C พร้อมจับคู่สัญลักษณ์มือกับตำแหน่งโน้ตจริง เป็นการ

ช่วยให้เข้าใจในองค์ประกอบด้านสัญลักษณ์ของดนตรี โดยประกอบด้วยแผนภาพชนิดของตัวโน้ตต่างๆในบรรทัดห้าเส้น เพื่อให้เด็กมองเห็นภาพชัดเจนขึ้น อีกทั้งการสลับเปิดแผ่นป้ายตัวโน้ตเพื่อให้เด็กฝึกการอ่านโน้ตในบรรทัดห้าเส้นโดยเรียงจากง่ายไปยาก กิจกรรมนี้จะช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการในการวิเคราะห์ แยกแยะระดับเสียงของตัวโน้ตได้อย่างถูกต้อง

- กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าตัวโน้ต

การเรียนรู้ค่าความยาวของเสียง เช่น โน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาว และโน้ตตัวเข้บ็ต ผ่านการนับการตบมือ การอ่านและเขียนตามแบบฝึกหัดต่างๆ ช่วยวางรากฐานด้านจังหวะของเด็กให้มั่นคง นอกจากนี้ การอ่านค่าตัวโน้ต ทำให้เด็กรู้ถึงความสำคัญของค่าตัวโน้ตที่มีความสัมพันธ์ในเรื่องจังหวะ เป็นการเชื่อมโยงไปยังกิจกรรมถัดไปได้ง่าย

- กิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ

กิจกรรมนี้เป็นการต่อยอดจากค่าตัวโน้ต ให้ผู้เรียนฝึกตีจังหวะ โดยใช้เครื่องประกอบจังหวะแบบง่าย รวมถึงอ่านสัญลักษณ์จังหวะที่ซับซ้อนขึ้น เพื่อสร้างความคล่องตัวทางจังหวะ อีกทั้งการฝึกอ่านจังหวะตามแผ่นป้ายที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นมา จะทำให้เด็กมีประสบการณ์ในการนับจังหวะมากขึ้น และเห็นความแตกต่างของการวางตำแหน่งของจังหวะที่เปลี่ยนไปตามแผ่นป้าย

- กิจกรรมที่ 5 เรื่อง การร้องเพลง

เป็นกิจกรรมบูรณาการทักษะทั้งหมด ผู้เรียนฝึกอ่านโน้ตและร้องเพลงตามระดับเสียงและจังหวะที่ถูกต้อง ใช้สัญลักษณ์มือประกอบการร้องเพื่อควบคุมระดับเสียง กิจกรรมนี้เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของการเรียนรู้ในภาพรวม ซึ่งแต่ละกิจกรรมประกอบด้วย ใบความรู้ และแบบฝึกหัด จุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ (ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนกิจกรรม และขั้นสรุปกิจกรรม) การวัดผลประเมินผล แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบฝึกหัด ตารางบันทึกคะแนน อีกทั้งสื่อการเรียนรู้ที่ใช้มีการปรับเปลี่ยนตามกิจกรรมต่างๆ

จากการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต พบว่า เด็กมีพัฒนาการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นที่ดียิ่งขึ้น โดยผ่านการแยกแยะระดับเสียงตัวโน้ต รวมไปถึงการร้องตัวโน้ต เป็นต้น

2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต

หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินกิจกรรมการเรียน ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต และทำได้การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นมา จำนวน 1 ข้อ

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน มาวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติทดสอบที (t-test dependent) ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น

คะแนน	จำนวนนักเรียน	\bar{X}	S.D.	T	Sig
คะแนนก่อนเรียน	7	0	0	26.83*	0.00
คะแนนหลังเรียน	7	11.28	1.11		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต ผู้วิจัยขอแนะนำสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตลอดการดำเนินงานวิจัย ตามลำดับต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. ขอบเขตของงานวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปผลการวิจัย
8. การอภิปรายผล
9. ข้อเสนอแนะ

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต

2. สมมติฐานการวิจัย

1. เด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโตมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโน้ตดนตรีสากลสูงขึ้น หลังใช้ชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้การวิจัย คือ เด็กที่มีอายุ 5-7 ขวบ ในชุมชนคลองไผ่สิงโต จำนวนทั้งหมด 7 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นตัวแทนของของเด็กทั้งหมดในชุมชน

3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น 1 ชุด ที่ประกอบด้วยกิจกรรมทั้งหมด 5 กิจกรรม

- กิจกรรมที่ 1 เรื่อง สัญลักษณ์มือของโคดา (จำนวน 90 นาที)
- กิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น (จำนวน 90 นาที)
- กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าตัวโน้ต (จำนวน 90 นาที)
- กิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ (จำนวน 90 นาที)
- กิจกรรมที่ 5 เรื่อง การร้องเพลง (จำนวน 90 นาที)

3.3 ตัวแปร

3.3.1 ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น

3.3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโน้ตดนตรีสากล

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 เครื่องมือทดลอง คือ ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น มีจำนวนทั้งหมด 5 กิจกรรม

- กิจกรรมที่ 1 เรื่อง สัญลักษณ์มือของโคดา (จำนวน 90 นาที)
- กิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น (จำนวน 90 นาที)
- กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าตัวโน้ต (จำนวน 90 นาที)
- กิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ (จำนวน 90 นาที)
- กิจกรรมที่ 5 เรื่อง การร้องเพลง (จำนวน 90 นาที)

4.2 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น จำนวน 1 ชุด

- แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่เป็นชุดเดียวกัน จำนวน 1 ข้อ

4.3 ระยะเวลาดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตั้งแต่ ตุลาคม ถึง พฤศจิกายน พ.ศ. 2568 จำนวน 6 ครั้ง (ครั้งละ 90 นาที)

5. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นสำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที สัปดาห์ละ 1 วัน รวมทั้งหมดตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึง พฤศจิกายน โดยแบ่งออกเป็นชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น รวมทั้งทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน เป็นการประมวลความรู้ที่ได้เรียนไปทั้งหมด จากนั้นจึงนำผลคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาหาข้อมูลทางสถิติ ทั้งนี้ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา มีการดำเนินการแต่ละขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การลงพื้นที่ครั้งที่ 1 เริ่มจากผู้วิจัยเข้าไปทำความรู้จัก พูดคุยกับเด็ก พร้อมทั้งทดสอบความรู้ทางดนตรีเบื้องต้น ให้กับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต พบว่า เด็กมีเพียงความสนใจ แต่ขาดความรู้ ทักษะทางดนตรีเป็นอย่างมาก

2. ผู้วิจัยได้เตรียมชุดกิจกรรมที่ออกแบบให้เข้ากับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต ที่มีอายุ 5-7 ขวบ ซึ่งวัยที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ พัฒนาทักษะความสามารถให้เพิ่มพูนขึ้น โดยชุดกิจกรรมแบ่งกิจกรรม เป็น 5 ประเภท

3. ในแต่ละกิจกรรม ที่แบ่งออกเป็น 90 นาที เริ่มต้นจากการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผ่อนคลาย อบอุ่น ก่อนที่จะเกริ่นนำบทเรียนให้แก่เด็กอย่างเป็นลำดับขั้นตอน อีกทั้งการใช้สื่อการสอน ได้แก่ แผ่นป้าย รูปภาพ และ อุปกรณ์ประดิษฐ์ เป็นต้น มาเป็นการสร้างความดึงดูดใจในการเรียน ความสนุกสนาน และกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในกิจกรรมต่างๆ อีกทั้งการเสริมแรงจูงใจผ่านขนม สิ่งของเล็กน้อย ทำให้เด็กมีกำลังใจที่ดี และมีแรงผลักดันในการฝึกฝนทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตลอดจนเสร็จสิ้นในชั้นเรียน นับว่า เป็นผลสำเร็จแห่งการเรียนรู้

เมื่อผู้วิจัยสอนเนื้อหาครั้งสุดท้ายจบ จึงมีการทบทวนความรู้ต่างๆ เพื่อจะเตรียมแบบทดสอบหลังเรียนให้เด็กทำ ซึ่งถือว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่ โดยการเล็กลกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 7 คน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงาน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่ โดยใช้สถิติ ทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Sample

7. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่ ซึ่งแบ่งออกเป็นโครงสร้างของชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น จำนวน 5 กิจกรรม พบว่า เด็กมีพัฒนาการทางการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นในระดับที่ดี สามารถขับร้องโดยแยกแยะระดับเสียงตัวโน้ตได้ รวมไปถึงใช้ทักษะการอ่านโน้ตมาช่วยในการขับร้องให้ออกมาเป็นทำนองเพลง

2. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่ ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น พบว่าเด็กมีค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบก่อนเรียนอยู่ที่ 0.00 แสดงให้เห็นว่า เด็กไม่มีพื้นฐานความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่านโน้ตดนตรีสากลมาก่อน แต่หลังจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นที่ออกแบบให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก เด็กมีค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบหลังเรียนอยู่ที่ 11.28 ซึ่งเมื่อนำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการเปรียบเทียบ พบว่า ค่า t มีค่าเท่ากับ 26.83 แสดงให้เห็นว่า เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. การอภิปรายผล

8.1 การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นมา มีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 เรื่อง สัญลักษณ์มือของโคดาเย เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนรับรู้และจำแนกระดับเสียงผ่านการใช้สัญลักษณ์มือประกอบการเปล่งเสียง Solfege ผู้เรียนจะฝึกการมองเห็น ได้ยิน และเคลื่อนไหวไปพร้อมกัน ทำให้เกิดความเข้าใจระดับเสียงอย่างเป็นธรรมชาติ โดยกิจกรรมนี้ผู้วิจัยมีการทำสื่อแผ่นภาพสัญลักษณ์มือโคดาเยเป็นสีต่างๆ พร้อมทั้งเขียนชื่อตัวโน้ตไว้ที่แผ่นป้าย เพื่อให้เด็กสามารถมองเห็นภาพได้อย่างชัดเจน และจดจำระดับเสียงต่างๆตามสัญลักษณ์มือของโคดาเยได้

กิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น กิจกรรมนี้ผู้วิจัยได้จัดทำแผ่นป้ายตัวโน้ตต่างๆบนบรรทัดห้าเส้น และด้านหลังแผ่นป้ายได้เขียนชื่อตัวโน้ตกำกับไว้ เพื่อให้เด็กเข้าใจโครงสร้างบรรทัดห้าเส้น (Staff) และตำแหน่งของตัวโน้ตต่างๆ เช่น Do-Re-Mi ในคีย์ C พร้อมจับคู่สัญลักษณ์มือกับตำแหน่งโน้ตจริง เป็นการช่วยให้เข้าใจในองค์ประกอบด้านสัญลักษณ์ของดนตรี กิจกรรมนี้จะเชื่อมโยงกับกิจกรรมที่ 1 เป็นการฝึกให้เด็กนำความรู้ที่ได้จากสัญลักษณ์มือของโคดาามาประยุกต์ใช้ในการอ่านตัวโน้ต ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าตัวโน้ต กิจกรรมนี้เป็นการเรียนรู้ค่าความยาวของเสียง เช่น โน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาวและโน้ตตัวเข้บัต ผ่านการนับ การตบมือ ผู้วิจัยได้ออกแบบแผ่นภาพค่าตัวโน้ตและแผ่นภาพตัวหยุด อีกทั้งมีใบความรู้ แบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับ การบวกค่าของตัวโน้ต และการจับคู่ชนิดของตัวโน้ต เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมนี้ส่งผลให้เด็กฝึกการวิเคราะห์ค่าตัวโน้ตที่มีความแตกต่างกัน

กิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ กิจกรรมนี้เป็นการต่อยอดจากกิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าตัวโน้ต โดยให้เด็กฝึกจังหวะ โดยใช้เครื่องประกอบจังหวะแบบง่าย ซึ่งเป็นสิ่งของที่ผู้วิจัยประดิษฐ์ขึ้นมาได้แก่ กระป๋องน้ำ อุดลมที่บรรจุเมล็ดถั่วเขียว เป็นการนำสิ่งของรอบตัวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งนำแผ่นภาพตัวโน้ต ตัวหยุด มาเป็นสื่อเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำเพลงที่เป็นที่รู้จัก Mary had a little lamb มาใช้ในการสอนเพื่อให้เด็กฝึกตบมือให้ตรงจังหวะ และเชื่อมโยงไปยังการฝึกร้องตัวโน้ต เพื่อให้เด็กคุ้นชินกับระดับเสียงต่างๆของตัวโน้ต

กิจกรรมที่ 5 เรื่อง การร้องเพลง เป็นกิจกรรมขั้นสุดท้ายที่ผลสรุปของการเรียนรู้การอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น โดยเด็กได้ผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ และแยกแยะ สำหรับการเรียนรู้ดนตรี การร้องเพลงตามระดับเสียงและจังหวะที่ถูกต้อง ใช้สัญลักษณ์มือประกอบการร้องเพื่อควบคุมระดับเสียง กิจกรรมนี้เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของการเรียนรู้ในภาพรวม สอดคล้องกับ จิรภัทร์ ถิ่นทะเล (2563) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการสอนที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ เนื่องจากมีการผสมผสานสื่อต่างๆ เข้ารวมกันเป็นชุดกิจกรรม ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติและทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาที่ชัดเจนมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวได้ว่าการสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่ ทำให้เด็กมีพัฒนาการเรียนรู้ในทางดนตรีที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2554) กล่าวว่า ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม มีดังนี้

1) กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์โดยกำหนดเป็นหมวดหมู่วิชา หรือ บูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามความเหมาะสม 2) กำหนดหน่วยการสอนโดยแบ่งเนื้อหา ออกเป็นหน่วยที่ครูสามารถถ่ายทอดให้นักเรียนแต่ละครั้ง 3) กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องกำหนด ว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์ อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง 4) กำหนดมโนทัศน์และ หลักการ ซึ่งจะสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง 5) กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง 6) กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทางการเลือกและการผลิต สื่อการเรียน 7) กำหนดแบบวัดและประเมินผล โดยจะต้องประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ กำหนดไว้ 8) เลือกและผลิตสื่อการเรียน วัสดุอุปกรณ์ โดยในชุดกิจกรรมของผู้วิจัยที่แบ่งออกเป็น จำนวน 5 กิจกรรม ได้กำหนดลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก เพื่อให้เด็กได้ทำความเข้าใจใน เรื่องของการอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ได้อย่างละเอียด สอดคล้องกับ นฤชน มงคลศิริ (2560) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมในแต่ละประเภทจะเป็นตัวกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนแตกต่างกัน ออกไป การจะเลือกผลิตชุดกิจกรรมชนิดใดนั้น ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของครู ดังนั้น ในการสร้างชุด กิจกรรม ครูเป็นผู้คอยดูแล ชี้แนะแนวหรือคอยให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนพบปัญหาหรือข้อสงสัย และกิจกรรมบางอย่าง ครูต้องเป็นผู้แสดงนำให้นักเรียนดูและกิจกรรมบางอย่างนักเรียนต้องทำ ตนเอง

8.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็ก ในชุมชนคลองไผ่สิงโต

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับ เด็กในชุมชนคลองไผ่ หลังได้รับการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุด กิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ จิรภัทร์ ถิ่นทะเล (2563) ได้ศึกษาการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไสตท์ทักษะทางดนตรีด้วยชุดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างไสตท์ทักษะทางดนตรี ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชั้นร้องประสานเสียงโรงเรียนเปรมประชาวัฒนา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเสริมสร้างไสตท์ทักษะทางดนตรีตามแนวคิดของโคดาย ของ นักเรียนชั้นร้องประสานเสียงโรงเรียนเปรมประชาวัฒนา นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากชุด กิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นได้มีการกำหนดการสอนอย่างมีแบบแผน การกำหนดวัตถุประสงค์ให้ สอดคล้องกับหัวข้อ อีกทั้งมีการวัดประเมินผลทุกชุดกิจกรรม เพื่อทราบถึงความก้าวหน้าของ นักเรียน และมีการนำสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนมาใช้ในการเรียน

การสอน นอกจากนี้ในด้านความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเสริมสร้างไสตท์ทักษะทางดนตรีตามแนวคิดของดราย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของเนื้อหาในกลุ่มผู้เรียนในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยเห็นความสำคัญของเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนเป็นอันดับแรก อย่างไรก็ตามชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นได้กำหนดการเรียนการสอนอย่างมีแบบแผน กำหนดวัตถุประสงค์ของและกิจกรรมได้อย่างชัดเจน มีการวัดประเมินในทุกกิจกรรม เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียน

9. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ครูผู้สอนควรคัดเลือกบทเพลงที่ความเหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละช่วงวัย เนื่องจากเด็กมีโทนเสียงที่แตกต่างกัน
2. ควรนำชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นไปในศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนคลองไผ่อย่างต่อเนื่อง เพราะการใช้ชุดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำและเสริมทักษะในการอ่านโน้ตได้ดียิ่งขึ้นระยะยาว
3. ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลายร่วมกับชุดกิจกรรมเพื่อเพิ่มความสนุกสนานในการเรียนรู้ เช่น เกมดนตรีสั้นๆ การใช้สื่อเสียงประกอบเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจมากขึ้น
4. ควรจัดกิจกรรมให้เป็นรายกลุ่มย่อยหรือรายคู่ เพื่อจะทำให้เด็กได้ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นทีม ช่วยกันฝึกแก้ไขในข้อผิดพลาด ส่งทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมมือ อีกทั้งยังช่วยลดความกังวลของเด็กที่ไม่กล้าแสดงออกในการทำกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งถัดไป

1. ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมและนำไปใช้สรุปอ้างอิงกับประชากรได้แม่นยำยิ่งขึ้น
2. ควรนำชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นไปใช้กับเด็กที่มีกลุ่มอายุที่ต่างหาก เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม และสามารถนำไปพัฒนาให้เกิดกิจกรรมใหม่ๆที่เข้ากับหลากหลายของช่วงอายุ
3. ควรทดลองใช้ชุดกิจกรรมในช่วงระยะเวลาที่นานขึ้น เพื่อศึกษาว่าเด็กยังคงจดจำทักษะการอ่านโน้ตได้ดีในระยะยาวหรือไม่ และควรเสริมกิจกรรมที่ทำให้การเรียนรู้คงทนอยู่มากที่สุดสำหรับวัยของเด็ก

บรรณานุกรม

- Lall, G. R., Lall, B.M. (1983). *Ways children learn*. Illinois: Charles C. Thomas.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. พ.ศ.2542และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษติศักดิ์ พูลสวัสดิ์, และ กীরติ คุุสานนท์. (2561). ดนตรีกับพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาของเด็กทารกแรกเกิดจนถึงวัยประถมศึกษาดอนปลาย. วารสารบัณฑิตศึกษา, 12(1), 238.
- กองบรรณาธิการ. (2564, 20 เมษายน 2564). เปิดโลกการเรียนรู้ให้เด็กด้วยการเข้าใจ เข้าถึงเด็กให้มากขึ้น. <https://shorturl.asia/q7y8Q>
- กัญฐิตา โกมลพันธุ์. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมร่างกายสร้างจังหวะโดยใช้เพลงไทยสำหรับเด็ก เพื่อเสริมทักษะเครื่องกระทบขั้นพื้นฐานสำหรับครูประถมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- กัมปนาท โนนศรี. (2561). การสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง [ปริญญาานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/243/1/gs571130369.pdf>
- กุลจิรา เฉลิมธารานุกูล. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านโสตทักษะ โดยการใช้ชุดการสอนคาบตามแนวคิดโคคาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ [ปริญญาานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1056/1/gs611130167.pdf>
- เกษมสันต์ ตราชู. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะทางดนตรีตามแนวคิดของดาลโครซ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
- ขวัญเรือง คำวงศ์. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการตัดกระดาษโปสเตอร์เป็นดอกไม้ โดยใช้แบบลายไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

- สัมพันธ์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี].
- จารุเนตร อินพหล, สุพจน์ เกิดสุวรรณ, และ ทองปาน บุญกุล. (2564). การอ่านโน้ตสากลและทักษะการปฏิบัติเมโลเดียนของนักเรียนวงโมเดิร์นระดับประถมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดของชูชุกิ. วารสารการวัดผลการศึกษา, 38(104), 174-184.
- จิรภัทร์ ถิ่นทะเล. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสอดทักษะทางดนตรีด้วยชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง
- สอดทักษะ ทางดนตรีตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชั้นร้องประสานเสียงโรงเรียนเปรมประชาพัฒนา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
iThesis Srinakharinwirot University. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1118/1/g611130168.pdf>
- จิรภัทร์ ถิ่นทะเล, และ สิขณันต์เศก ยานเดิม. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสอดทักษะทางดนตรีด้วยชุดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างสอดทักษะ ทางดนตรีตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชั้นร้องประสานเสียงโรงเรียนเปรมประชาพัฒนา. วารสารมจร พุทธปัญญาปริทรรศน์, 6(2), 31-41.
- ฉันทิตา สนิทนาทร. (2560, 20 กุมภาพันธ์). สรุปจิตวิทยาการดูแลเด็กวัย 0-12 ปี. <https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/56125/-parinf-parpres-parsch->
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2554). 80 นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 10.). แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตคอร์ปอเรชั่น.
- ฉิมชากร ปริญญากาญจน์. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TA/ เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้การบวกและการลบเลข ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
<http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2231/1/57253401.pdf>
- ณรุทธ์ สุทธิจิตต์. (2534). กิจกรรมดนตรีสำหรับครู. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธิจิตต์. (2557). สังคตินิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก (พิมพ์ครั้งที่ 10.). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2558). ทฤษฎีดนตรี (พิมพ์ครั้งที่ 13.). สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
- ณัฐธนี สุขปริดี. (2564, 13 ธันวาคม). เปลี่ยนตัวเองอย่างไร ให้เป็นคุณครูยุคใหม่ที่เข้าใจจิตวิทยาเด็ก. <https://www.eef.or.th/article-understand-child-psychology-131221/>

- ณัฐนิชา ศิริรัตน์ตระกูล. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยเกม *MUSIC LAND* ของนักเรียนที่เรียนคีย์บอร์ด โรงเรียนราชินี [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/570/1/g601130438.pdf>
- ดวงใจ ทิวทอง. (2560). อรรถบทการขับร้อง: กระบวนแบบและนวัตกรรมการขับร้อง. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดาริน จตุรภัทรพร, และ ประภาศรี นันทน์ถนอมิต. (ม.ป.ป.). จิตวิทยาเด็ก อารมณ์ของครูปฐมวัย. <https://www.aksorn.com/child-psychology>
- ดาเรศ เทวโรทร. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอน เรื่องการอ่านโน้ตดนตรีไทยตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพ โดยรองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1058/1/g611130171.pdf>
- ทัศนวรรณ รามณรงค์. (2557, 8 กุมภาพันธ์). ชุดกิจกรรมการเรียนรู้. <https://www.gotoknow.org/posts/561214>
- ทาริกา สมพงษ์. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการทำกับตนเอง เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. https://gsmsis.sru.ac.th/e-thesis/file_att1/2020080758421228116_fulltext.pdf
- ทีศนา แหมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 23.). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธันณณ์ ชันทะยศ. (2561). การพัฒนาชุดการสอนเมโลเดียนตามแนวคิดของโคดาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกสำราญ จังหวัดนครราชสีมา [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. <http://202.28.34.124/dspace/bitstream/123456789/140/1/59012080004.pdf>
- ธวัชชัย นาควงษ์. (2543). การสอนดนตรีสำหรับเด็ก. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นงลักษณ์ เขียวมณี. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้งานอาชีพและเทคโนโลยี และความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์].

https://grad.vru.ac.th/meeting_board/Meeting%205-2562/4.1.3/บทคัดย่อ%20นงลักษณ์%20เขียวมณี.pdf

นฤชน มงคลศิริ. (2560). ผลการใช้ชุดกิจกรรมโดยประยุกต์แนวทางการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่มีต่อทัศนคติและการเข้าเรียนอย่างปลอดภัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

<https://digital.car.chula.ac.th/cgi/viewcontent.cgi?article=3061&context=chulaetd>

นัตยา ทองคง. (2559). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมร้องเพลงที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา].

<https://buuir.buu.ac.th/bitstream/1234567890/11486/1/53920540.pdf>

นิชาพิชญ พลະบุรี. (2562). การพัฒนาสื่อการสอนร้องเพลงตามแนวคิดดาลโครซ (*Dalcroze Method*) สำหรับเด็กปฐมวัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University. [http://ir-](http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/637/1/g581130214.pdf)

[thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/637/1/g581130214.pdf](http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/637/1/g581130214.pdf)

ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2561). ทฤษฎีการสอนดนตรี.

<https://suppavit014.wordpress.com/%E0%B8%97%E0%B8%A4%E0%B8%A9%E0%B8%8F%E0%B8%B5%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%94%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%B5/>

ประภาศิริ ปราโมทย์. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือควบคู่กับเกม เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่]. <http://cmuir.cmru.ac.th/handle/123456789/1877>

พิมพ์พร อุ่นแก้ว. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาเคมี โดยใช้วิธีการสอนแบบ *STEM Education* ร่วมกับกระบวนการคิดเชิงอภิปัญญาที่มีผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].

https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/file_att1/2022050359421231109_fulltext.pdf

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์, และ พักขาว., ไ. (2566). เมื่อโลกเปลี่ยน การศึกษาปรับ รับจิตวิญญาณใหม่. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

- มาลีรัตน์ ภูเก็ต. (2562). เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาเคมี เรื่อง สมดุลเคมี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการอุบลราชธานี. วารสารบัณฑิตศึกษา, 16(75), 109-117.
- เมธาวี นิยมสุข. (2562). การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีสากล ตามแนวคิดของดาลโครซ เพื่อพัฒนาทักษะการ
- ปฏิบัติทางดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต].
<https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Mathawee.Niy.pdf>
- ยิ่งรัก ช่วยบุญ. (2566). ดนตรีและการพัฒนาสมอง. สืบค้นจาก
<https://pharmacy.mahidol.ac.th/th/knowledge/article/671/>
- วิญญรัตน์ ธีระชวาลสิทธิ์. (2562). ผลของโปรแกรมการฝึกร้องเพลงที่มีต่อความใส่ใจของวัยเด็กตอนปลาย [ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- วรารงค์ จูเจริญ. (2561). การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการขับร้องโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับแนวคิดของโคตาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. <https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Warangkana.Juj.pdf>
- วันวิสา ประภาศรี. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้การสอนแบบเปิด ร่วมกับการใช้ปัญหาเป็นฐาน และ *STEM Education* ที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ความสุขในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].
<http://www.cmruir.cmru.ac.th/handle/123456789/1877>
- วิเชียร อ่างใสตติสกุล. (2560). บทสะท้อนแนวคิดว่าด้วยชุดการสอน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นความสามารถในการวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารศึกษาศาสตร์, 19(3), 356-359.
- วิมลรัตน์ ศาสตร์สุภาพ. (2566). การพัฒนาการขับร้องและการประพันธ์เพลงสำหรับเด็กของนักศึกษาโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของโคตาย. วารสารบัณฑิตศึกษา, 43(6), 63-75.
- วิลาลินี มีมุงกิจ. (2562). เด็กไทยยัง... โลกาส. <https://shorturl.asia/jJtmA>
- แวชากีเยะห์ วานี. (2566). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมการลงมือปฏิบัติจริง โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่อง ปริมาณสารสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา].

ศรีประภา ชัยสินธพ. (ม.ป.ป.). สภากิจจิตใจของวัยรุ่น.

<https://www.rama.mahidol.ac.th/ramamental/generaldoctor/06062014-0847>

ศุภกฤตญา อัครวีระเดช. (2562). การพัฒนาการได้ยินภายในสำหรับการอ่านโน้ตตามแนวคิดโคดาเย สำหรับนักเรียนเปียโนระดับขั้นต้น [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

<https://digital.car.chula.ac.th/cgi/viewcontent.cgi?article=10168&context=chulaetd>

สาธนี ศรีอร่าม. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านจังหวะโน้ต โดยการใช้แอปพลิเคชันการอ่านจังหวะโน้ตบนระบบปฏิบัติการไอโอเอส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ [ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University. <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1954/1/g611130177.pdf>

สิขณันต์เศก ย่านเดิม. (2558). แนวคิดทฤษฎีการสอนดนตรี. วารสารศิลปกรรมศาสตร์, 19(2), 26-27.

สิทธิชัย ไพโรพทุกษา. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยเกม *UNO music* ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ [ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University. <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/941>

สุนิสา วงศ์อารีย์. (2560). เอกสารประกอบการสอน จิตวิทยาสำหรับครู. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

สุวกาญจน์ ทาวี. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวสมดุลภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

<https://digital.car.chula.ac.th/cgi/viewcontent.cgi?article=7238&context=chulaetd>

หญิงโสรวา .ชัชวาลานนท์. และคณะ. (ม.ป.ป.). คู่มือสำหรับพ่อแม่ เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการดูแลและการพัฒนาเด็ก ตอเด็กวัยเรียน 6-12 ปี. ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย.

อรุณช ลิ้มตศิริ. (2556). นวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่6.). ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อังคณา อ่อนธานี. (2563). มุมมองในการพัฒนาหลักสูตรแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. วารสารศึกษาศาสตร์, 22(1), 366-380.

อัญชิษฐา ปิยะจิตติ. (ม.ป.ป.). เทคนิคการอ่านสัญลักษณ์จังหวะโคดาย ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน คำนวณตสากล โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง. <https://nakhonnayok.dusit.ac.th/wp-content/uploads/2019/12/บทความวิชาการ-เกด.pdf>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แบบประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
- แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากล เบื้องต้น

คำชี้แจง แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการวิจัย เรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นสำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของชุดกิจกรรมในรูปแบบ Rating Scale 5 ระดับ โดยกำหนดมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้

ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
กิจกรรมที่ 1 เรื่อง สัญลักษณ์มือของโคตาย

กิจกรรม	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
กิจกรรมที่ 1 สัญลักษณ์มือของโคตาย	ด้านเนื้อหา					
	1. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับแนวคิดของโคตาย					
	2. เนื้อหาสาระมีความครอบคลุมและเหมาะสม					
	3. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อเวลาที่ใช้ในการสอน					
	4. เนื้อหาสาระมีการจัดเรียงลำดับของเนื้อหาได้เหมาะสม					
	5. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน					
	6. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน					
	7. จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
	8. จุดประสงค์สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้					
	ด้านสื่อการเรียนรู้					
	9. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
10. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน						
11. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล						

กิจกรรม	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
ด้านกระบวนการเรียนการสอน						
	13. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
	14. ความเหมาะสมของขั้นตอนการสอนแต่ละขั้น					
	15. กระบวนการสอนกระตุ้นให้นักเรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ตลอดการเรียนการสอน					
	16. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน					
	17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล					
	18. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
ด้านการวัดและประเมินผล						
	19. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	20. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
กิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น

กิจกรรม	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
กิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ต และบรรทัดห้า เส้น	ด้านเนื้อหา					
	1. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับแนวคิดของโคดาเย					
	2. เนื้อหาสาระมีความครอบคลุมและเหมาะสม					
	3. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อเวลาที่ใช้ในการสอน					
	4. เนื้อหาสาระมีการจัดเรียงลำดับของเนื้อหาได้เหมาะสม					
	5. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน					
	6. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน					
	7. จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
	8. จุดประสงค์สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้					
	ด้านสื่อการเรียนรู้					
	9. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
10. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน						
11. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และ การวัดประเมินผล						

กิจกรรม	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
ด้านกระบวนการเรียนการสอน						
	13. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
	14. ความเหมาะสมของขั้นตอนการสอนแต่ละขั้น					
	15. กระบวนการสอนกระตุ้นให้นักเรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ตลอดการเรียนการสอน					
	16. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน					
	17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล					
	18. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
ด้านการวัดและประเมินผล						
	19. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	20. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าโน้ต

กิจกรรม	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าโน้ต	ด้านเนื้อหา					
	1. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับแนวคิดของโคดาเย					
	2. เนื้อหาสาระมีความครอบคลุมและเหมาะสม					
	3. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อเวลาที่ใช้ในการสอน					
	4. เนื้อหาสาระมีการจัดเรียงลำดับของเนื้อหาได้เหมาะสม					
	5. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน					
	6. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน					
	7. จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
	8. จุดประสงค์สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้					
	ด้านสื่อการเรียนรู้					
	9. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
10. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน						
11. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และ การวัดประเมินผล						

กิจกรรม	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
ด้านกระบวนการเรียนการสอน						
	13. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
	14. ความเหมาะสมของขั้นตอนการสอนแต่ละขั้น					
	15. กระบวนการสอนกระตุ้นให้นักเรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ตลอดการเรียนการสอน					
	16. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
	17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล					
	18. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
ด้านการวัดและประเมินผล						
	19. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	20. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
กิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ

กิจกรรม	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
กิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ	ด้านเนื้อหา					
	1. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับแนวคิดของโคดาเย					
	2. เนื้อหาสาระมีความครอบคลุมและเหมาะสม					
	3. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อเวลาที่ใช้ในการสอน					
	4. เนื้อหาสาระมีการจัดเรียงลำดับของเนื้อหาได้เหมาะสม					
	5. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน					
	6. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน					
	7. จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
	8. จุดประสงค์สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้					
	ด้านสื่อการเรียนรู้					
	9. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
10. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน						
11. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และ การวัดประเมินผล						

กิจกรรม	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
ด้านกระบวนการเรียนการสอน						
	13. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
	14. ความเหมาะสมของขั้นตอนการสอนแต่ละขั้น					
	15. กระบวนการสอนกระตุ้นให้นักเรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ตลอดการเรียนการสอน					
	16. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน					
	17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล					
	18. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
ด้านการวัดและประเมินผล						
	19. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	20. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
กิจกรรมที่ 5 เรื่อง การร้องเพลง

กิจกรรม	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
กิจกรรมที่ 2 เรื่อง การร้อง เพลง	ด้านเนื้อหา					
	1. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับแนวคิดของโคดาเย					
	2. เนื้อหาสาระมีความครอบคลุมและเหมาะสม					
	3. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อเวลาที่ใช้ในการสอน					
	4. เนื้อหาสาระมีการจัดเรียงลำดับของเนื้อหาได้เหมาะสม					
	5. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน					
	6. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน					
	7. จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
	8. จุดประสงค์สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้					
	ด้านสื่อการเรียนรู้					
	9. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
10. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน						
11. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และ การวัดประเมินผล						

กิจกรรม	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
ด้านกระบวนการเรียนการสอน						
	13. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
	14. ความเหมาะสมของขั้นตอนการสอนแต่ละขั้น					
	15. กระบวนการสอนกระตุ้นให้นักเรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ตลอดการเรียนการสอน					
	16. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน					
	17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล					
	18. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
ด้านการวัดและประเมินผล						
	19. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	20. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบแสดงความคิดเห็นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น สำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต เพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นในการพิจารณาดังนี้

ระดับ +1	หมายถึง	แบบทดสอบนั้นมีความเหมาะสม
ระดับ 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจในความเหมาะสมของแบบทดสอบนั้น
ระดับ -1	หมายถึง	แบบทดสอบไม่มีความเหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1				

ลงชื่อ.....
 (.....)
 ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข

- หนังสือขอความอนุเคราะห์เครื่องมือบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
- ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หนังสือขอความอนุเคราะห์เครื่องมือบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 12430

ที่ อว 8718.1/1300

วันที่ 22 กันยายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวมิลาน โพธิคม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นสำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.วิภาต วิบูลย์ภาณเวช เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบทดสอบ และ 2) ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ โทร. 084 840 3988

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวมิลาน โพธิคม และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ วิทยานนท์)
รองคณบดีฝ่ายเทคโนโลยีดิจิทัล ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/1549

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 กันยายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสารสาสน์เอกตรา

เนื่องด้วย นางสาวมิลาน โภธิคม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นสำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ณัฐพล สุทธิเกษม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบทดสอบ และ 2) ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวมิลาน โภธิคม และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ วิทยานนท์)
รองคณบดีฝ่ายเทคโนโลยีดิจิทัล ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084 840 3988

ที่ อว 8718/1549

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 กันยายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวมิลาน โภธิคม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การสร้างชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นสำหรับเด็กในชุมชนคลองไผ่สิงโต” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.สยา ทันตะเวช เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบทดสอบ และ 2) ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวมิลาน โภธิคม และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ วิทยานนท์)
รองคณบดีฝ่ายเทคโนโลยีดิจิทัล ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084 840 3988

**ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ต
ดนตรีสากลเบื้องต้น**

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ต
ดนตรีสากลเบื้องต้น ในกิจกรรมที่ 1 เรื่องสัญลักษณ์มือโคดา

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสม ของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
กิจกรรมที่ 1	ด้านเนื้อหา					
สัญลักษณ์มือ ของโคดา	1. เนื้อหาสาระมีความ สอดคล้องกับแนวคิดของโค ดา	4	5	2	3.67	เหมาะสม มาก
	2. เนื้อหาสาระมีความ ครอบคลุมและเหมาะสม	5	5	2	4.00	เหมาะสม มาก
	3. เนื้อหาสาระมีความ เหมาะสมต่อเวลาที่ใช้ในการ สอน	4	5	3	4.00	เหมาะสม มาก
	4. เนื้อหาสาระมีการจัด เรียงลำดับของเนื้อหาได้ เหมาะสม	5	5	2	4.00	เหมาะสม มาก
	5. เนื้อหาสาระมีความ เหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน	4	5	4	4.33	เหมาะสม มาก
	6. เนื้อหาสาระมีความ	5	5	3	4.33	เหมาะสม

กิจกรรมที่ 1 สัญลักษณ์มือ ของโคดาเย	เหมาะสมต่อ กระบวนการพัฒนาผู้เรียน					มาก	
	7. จุดประสงค์สอดคล้องกับ เนื้อหาสาระ	5	4	3	4.00	เหมาะสม มาก	
	8. จุดประสงค์สอดคล้องกับ พฤติกรรมการเรียนรู้	4	5	3	4.00	เหมาะสม มาก	
	ด้านสื่อการเรียนรู้						
	9. สื่อการเรียนรู้มีความ สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	3	4.00	เหมาะสม มาก	
	10. สื่อการเรียนรู้มีความ เหมาะสมต่อ กระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	4	3	4.00	เหมาะสม มาก	
	11. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ และ การวัด ประเมินผล	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก	
	12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับ เนื้อหาสาระ	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก	
	ด้านกระบวนการเรียนการสอน						
	13. กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก	
	14. ความเหมาะสมของ ขั้นตอนการสอนแต่ละขั้น	5	5	2	4.00	เหมาะสม มาก	

15. กระบวนการสอนกระตุ้นให้นักเรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ตลอดการเรียนการสอน	4	5	2	3.67	เหมาะสมมาก
16. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4	5	3	4.00	เหมาะสมมาก
17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้และการวัดประเมินผล	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
18. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
ด้านการวัดและประเมินผล					
19. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
20. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	3	4.00	เหมาะสมมาก

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ในกิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสม ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
กิจกรรมที่ 2 ตัวโน้ตและ บรรทัดห้า เส้น	ด้านเนื้อหา					
	1. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับแนวคิดของโคดาเย	5	5	1	3.67	เหมาะสมมาก
	2. เนื้อหาสาระมีความครอบคลุมและเหมาะสม	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	3. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อเวลาที่ใช้ในการสอน	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	4. เนื้อหาสาระมีการจัดเรียงลำดับของเนื้อหาได้เหมาะสม	4	5	3	4.00	เหมาะสมมาก
	5. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	6. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	4	3	4.00	เหมาะสมมาก
	7. จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	8. จุดประสงค์สอดคล้องกับ	5	5	3	4.33	เหมาะสม

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสม ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
	พฤติกรรมการเรียนรู้					มาก
	ด้านสื่อการเรียนรู้					
	9. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	10. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม ต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
กิจกรรมที่ 2 ตัวนำและ บรรทัดห้า เส้น	11. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับผล การเรียนรู้ และ การวัดประเมินผล	4	4	3	3.67	เหมาะสม มาก
	12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับ เนื้อหาสาระ	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	ด้านกระบวนการเรียนการสอน					
	13. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	5	3	4.00	เหมาะสม มาก
	14. ความเหมาะสมของขั้นตอนการ สอนแต่ละขั้น	4	5	3	4.00	เหมาะสม มาก
	15. กระบวนการสอนกระตุ้นให้ นักเรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ตลอด การเรียนการสอน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสม ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
	16. กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความ สอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้อง กับผลการเรียนรู้ และ การวัด ประเมินผล	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	18. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้อง กับเนื้อหาสาระ	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
ด้านการวัดและประเมินผล						
	19. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	20. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ในกิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าโน้ต

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
	ด้านเนื้อหา					
กิจกรรมที่ 3 ค่าโน้ต	1. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับแนวคิดของโคดา	5	5	1	3.67	เหมาะสมมาก
	2. เนื้อหาสาระมีความครอบคลุมและเหมาะสม	4	5	2	3.67	เหมาะสมมาก
	3. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อเวลาที่ใช้ในการสอน	4	5	3	4.00	เหมาะสมมาก
	4. เนื้อหาสาระมีการจัดเรียงลำดับของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	2	4.00	เหมาะสมมาก
	5. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	6. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	3	4.00	เหมาะสมมาก
	7. จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	8. จุดประสงค์สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสม ของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
กิจกรรม ที่ 3 ค่าไนต์	ด้านสื่อการเรียนรู้					
	9. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	10. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อ กระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	11. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการ เรียนรู้ และ การวัดประเมินผล	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา สาระ	5	4	3	4.00	เหมาะสม มาก
	ด้านกระบวนการเรียนการสอน					
	13. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	3	3.67	เหมาะสม มาก
	14. ความเหมาะสมของขั้นตอนการ สอนแต่ละขั้น	4	5	3	4.00	เหมาะสม มาก
	15. กระบวนการสอนกระตุ้นให้ นักเรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ตลอด การเรียนการสอน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
16. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ สอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4	5	3	4.00	เหมาะสม มาก	

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสม ของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
	17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ และ การวัดประเมินผล	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	18. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ เนื้อหาสาระ	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
ด้านการวัดและประเมินผล						
	19. การวัดและประเมินผลสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	20. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ในกิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
	ด้านเนื้อหา					
กิจกรรมที่ 4 จังหวะ	1. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับแนวคิดของโคตยา	4	5	1	3.67	เหมาะสมมาก
	2. เนื้อหาสาระมีความครอบคลุมและเหมาะสม	5	5	2	4.00	เหมาะสมมาก
	3. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อเวลาที่ใช้ในการสอน	4	4	3	3.67	เหมาะสมมาก
	4. เนื้อหาสาระมีการจัดเรียงลำดับของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	5. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	6. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	7. จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	8. จุดประสงค์สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสม ของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
กิจกรรม ที่ 4 จังหวัด	ด้านสื่อการเรียนรู้					
	9. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	10. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อ กระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	11. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการ เรียนรู้ และ การวัดประเมินผล	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา สาระ	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	ด้านกระบวนการเรียนการสอน					
	13. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	14. ความเหมาะสมของขั้นตอนการ สอนแต่ละขั้น	4	5	3	4.00	เหมาะสม มาก
	15. กระบวนการสอนกระตุ้นให้ นักเรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ตลอด การเรียนการสอน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
16. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ สอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก	

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสม ของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
	17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ และ การวัดประเมินผล	4	5	3	4.00	เหมาะสม มาก
	18. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ เนื้อหาสาระ	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
ด้านการวัดและประเมินผล						
	19. การวัดและประเมินผลสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	20. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	3	4.33	เหมาะสม มาก

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ในกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การร้องเพลง

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
กิจกรรมที่ 5 การร้องเพลง	ด้านเนื้อหา					
	1. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับแนวคิดของโคดาเย	5	5	1	3.67	เหมาะสมมาก
	2. เนื้อหาสาระมีความครอบคลุมและเหมาะสม	4	5	2	3.67	เหมาะสมมาก
	3. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อเวลาที่ใช้ในการสอน	4	5	2	3.67	เหมาะสมมาก
	4. เนื้อหาสาระมีการจัดเรียงลำดับของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	2	4.00	เหมาะสมมาก
	5. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก
	6. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	4	3	4.00	เหมาะสมมาก
	7. จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	2	4.00	เหมาะสมมาก
	8. จุดประสงค์สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสมมาก

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสม ของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
กิจกรรม ที่ 5 การร้อง เพลง	ด้านสื่อการเรียนรู้					
	9. สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	10. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อ กระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	2	4.00	เหมาะสม มาก
	11. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับผลการ เรียนรู้ และ การวัดประเมินผล	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา สาระ	5	4	2	4.00	เหมาะสม มาก
	ด้านกระบวนการเรียนการสอน					
	13. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	14. ความเหมาะสมของขั้นตอนการ สอนแต่ละขั้น	5	5	2	4.00	เหมาะสม มาก
	15. กระบวนการสอนกระตุ้นให้ นักเรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ตลอด การเรียนการสอน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	16. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ สอดคล้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก

กิจกรรม	รายการประเมิน	ความเหมาะสม ของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			ค่าเฉลี่ย x	แปลผล
		1	2	3		
	17. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ และ การวัดประเมินผล	5	5	2	4.00	เหมาะสม มาก
	18. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ เนื้อหาสาระ	5	5	2	4.00	เหมาะสม มาก
ด้านการวัดและประเมินผล						
	19. การวัดและประเมินผลสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก
	20. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	3	4.33	เหมาะสม มาก

**ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมอ่านโน้ต
ดนตรีสากลเบื้องต้น**

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อสอบที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

- ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น / แบบฝึกหัดทำยหน่วยการเรียนรู้
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ก่อนเรียน-หลังเรียน
- เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ก่อนเรียน-หลังเรียน

ชุดกิจกรรมอ่านโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น / แบบฝึกหัดท้ายหน่วยการเรียนรู้

กิจกรรมที่ 1 เรื่อง สัญลักษณ์มือของโคตาย

จำนวน 1 ครั้ง ระยะเวลา 90 นาที

จุดมุ่งหมาย

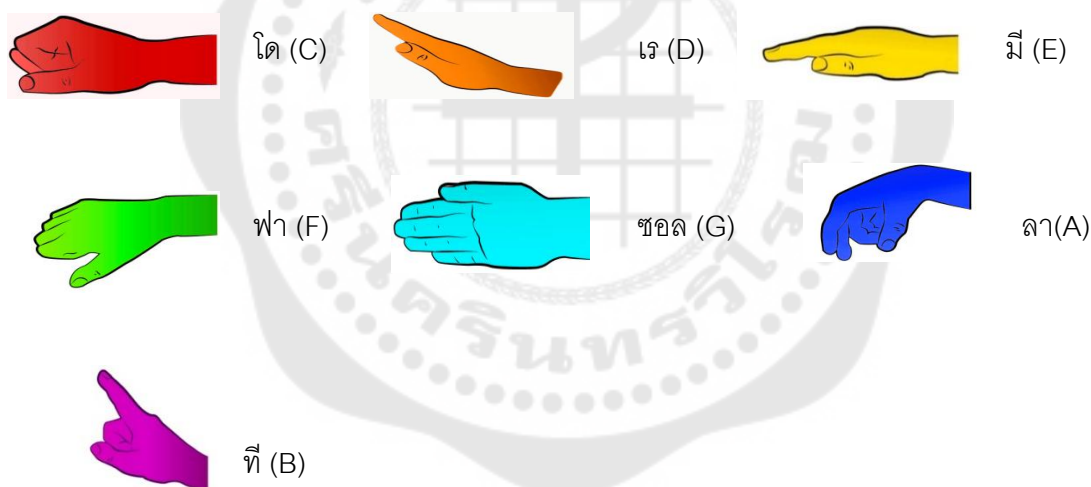
1. เพื่อให้นักเรียนสามารถแยกแยะระดับเสียงของตัวโน้ตได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถขับร้องพร้อมทำสัญลักษณ์มือโคตายให้ตรงกับเสียงของตัวโน้ต

เนื้อหาสำคัญ

สัญลักษณ์มือโคตาย

โคตายใช้สัญลักษณ์มือควบคุมกับการอ่านโน้ตและขับร้อง เพื่อแทนระดับเสียงต่างๆ

ช่วยให้ผู้เรียนจดจำระดับเสียง ได้แก่ โด (C) เร (D) มี (E) ฟา (F) ซอล (G) ลา (A) ที (B) ดังต่อไปนี้

โดยสัญลักษณ์มือเหล่านี้จะถูกใช้ในระดับความสูงต่างๆ เพื่อแยกระดับความสูงต่ำของโน้ต ดังนี้

โด (C) = หน้าสะดือ เร (D) = หน้าอก มี (E) = ระดับไหล่

ฟา (F) = ระดับปาก ซอล (G) = ระดับสายตา ลา (A) = ระดับหน้าผาก

ที (B) = ระดับบนสุดของศีรษะ

โดสูง (C) = เหนือระดับศีรษะ

ระบบเสียงตัวโน้ต

ระบบเสียงโซฟา (So – Fa System) และระบบตัวอักษร (Letter System) ใช้เรียกตัวโน้ต
เรียงลำดับจากเสียงต่ำไปเสียงสูง ดังนี้

C	D	E	F	G	A	B
โด	เร	มี	ฟา	ซอล	ลา	ที
Do	Re	Mi	Fa	Sol	La	Ti

การกำหนดกิจกรรม ครั้งที่ 1 (จำนวน 90 นาที)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายเด็ก พร้อมบอกหัวข้อการสอน คือ สัญลักษณ์มือของโคดา
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ คือ การร้องตัวโน้ตดนตรีสากลผ่านการทำสัญลักษณ์มือ เพื่อให้เด็กสามารถแยกแยะระดับเสียงตัวโน้ตต่างๆได้อย่างถูกต้อง

ขั้นสอน (50 นาที)

1. ครูสอนสัญลักษณ์มือของโคดาแก่เด็ก ได้แก่ โด พร้อมให้เด็กทำท่าทางและร้องตัวโน้ตตามครู

โด

2. ครูสอนสัญลักษณ์มือของโคดาแก่เด็ก ได้แก่ เร พร้อมให้เด็กทำท่าทางและร้องตัวโน้ตตามครู

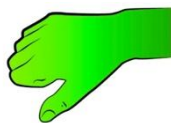
เร

3. ครูสอนสัญลักษณ์มือของโคดาแก่เด็ก ได้แก่ มี พร้อมให้เด็กทำท่าทางและร้องตัวโน้ตตามครู

มี

4. ครูสอนสัญลักษณ์มือของโคดาแก่เด็ก ได้แก่ ฟา พร้อมให้เด็กทำท่าทางและร้องตัวโน้ตตามครู

ฟา

5. ครูสอนสัญลักษณ์มือของโคดาเยแก่เด็ก ได้แก่ ซอล พร้อมให้เด็กทำท่าทางและร้องตัวโน้ตตามครู

ซอล

6. ครูสอนสัญลักษณ์มือของโคดาเยแก่เด็ก ได้แก่ ลา พร้อมให้เด็กทำท่าทางและร้องตัวโน้ตตามครู

ลา

7. ครูสอนสัญลักษณ์มือของโคดาเยแก่เด็ก ได้แก่ ที พร้อมให้เด็กทำท่าทางและร้องตัวโน้ตตามครู

ที

8. ครูทบทวนสัญลักษณ์มือของโคดาเยทั้งหมด 7 ตัว ให้แก่เด็ก พร้อมทั้งให้เด็กทำท่าทางและร้องตัวโน้ตตามครู

9. ครูสุ่มชื่อตัวโน้ตพร้อมให้เด็กทำท่าทางสัญลักษณ์มือของโคดาเยตาม

10. ครูให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้เพื่อเป็นการทบทวนความรู้

ขั้นสรุป

1. ครูเกริ่นถึงหัวข้อในการเรียนครั้งถัดไป ซึ่งเกี่ยวกับ ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น เพื่อให้เด็กมีการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนรู้

อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ใบความรู้
2. แบบฝึกหัด
3. แผ่นภาพสัญลักษณ์มือของคายน
4. แอปพลิเคชันเปียโน
5. ลำโพงบลูทูธ

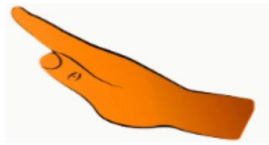
แบบฝึกหัดที่ 1

จับคู่สัญลักษณ์มือโคดา

•

• ชอล

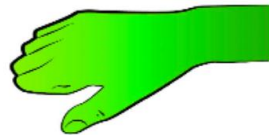
•

• ฉี

•

• โด

•

• เร

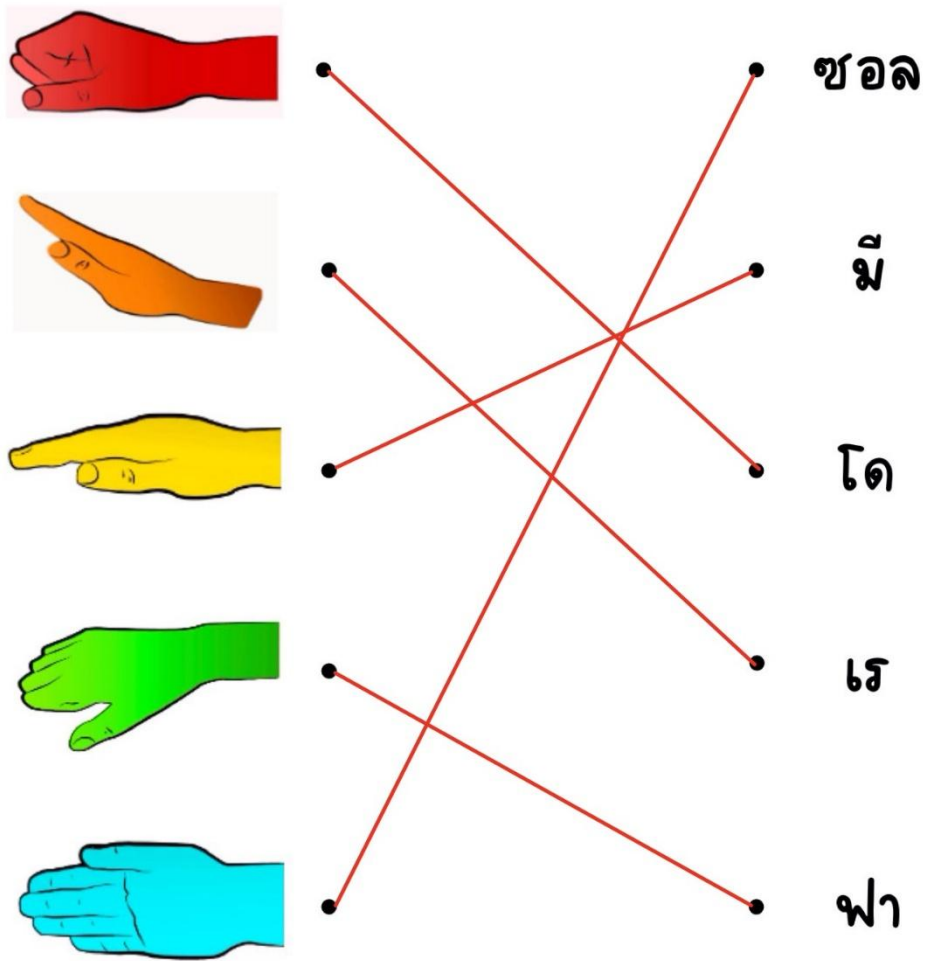

•

• ฟา

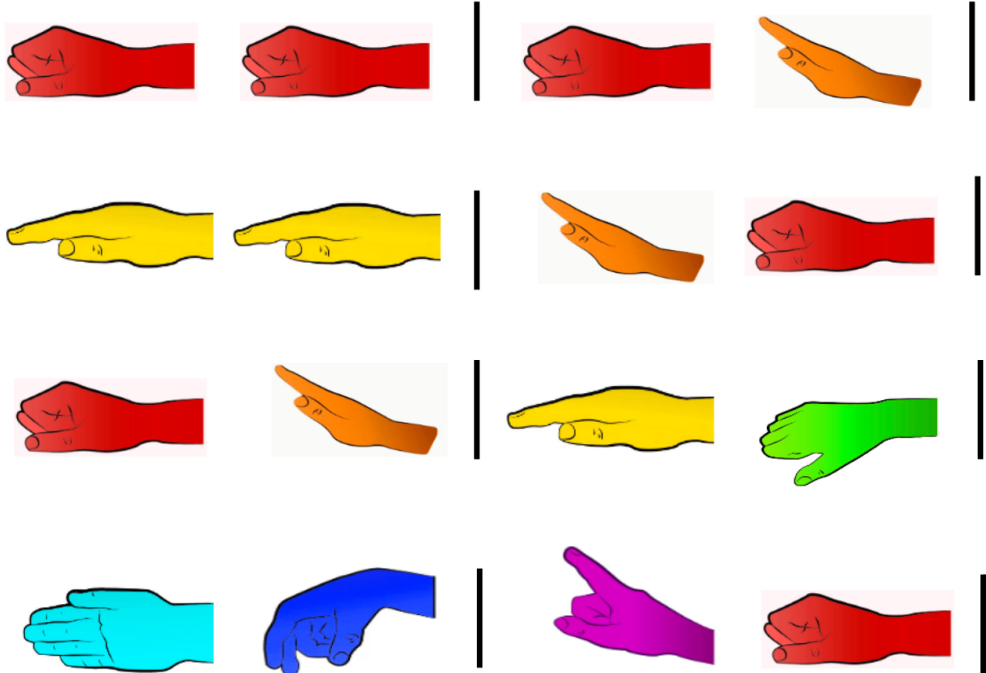
เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1

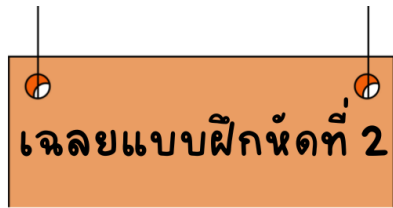
จับคู่สัญลักษณ์มือโดตาย

แบบฝึกหัดที่ 2

ทำท่าทางและร้องตัวโน้ตตามสัญลักษณ์มือโคดา

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 2

ทำท่าทางและร้องตัวโน้ตตามสัญลักษณ์มือโคดาบ

โด	โด		โด	เร	
มี	มี		เร	โด	
โด	เร		มี	ฟา	
ซอล	ลา		ที	โด	

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ

ชื่อ ด.ช. / ด.ญ.

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	3	2	1	0
การปฏิบัติด้วยสัญลักษณ์มือโค คาย	เด็กทำท่าทาง และร้องตัวโน้ต ตามสัญลักษณ์มือ ได้มากกว่า 4 ห้องขึ้นไป	เด็กทำท่าทางและร้อง ตัวโน้ตตามสัญลักษณ์ มือได้ 2 - 3 ห้อง	เด็กทำท่าทางและ ร้องตัวโน้ตตาม สัญลักษณ์มือได้แค่ 1 ห้อง	เด็กไม่สามารถทำ ท่าทางและร้องตัวโน้ต ตามสัญลักษณ์มือได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนน

3 = ปฏิบัติดีมาก

2 = ปฏิบัติได้ดี

1 = ปฏิบัติได้พอใช้

0 = ปรับปรุง

กิจกรรมที่ 2 เรื่อง ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น

จำนวน 1 ครั้ง ระยะเวลา 90 นาที

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้เด็กสามารถแยกแยะระดับเสียงของตัวโน้ตได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้เด็กสามารถขบร้องพร้อมทำสัญลักษณ์มือโคดาโยให้ตรงกับเสียงของตัวโน้ต

เนื้อหาสำคัญ

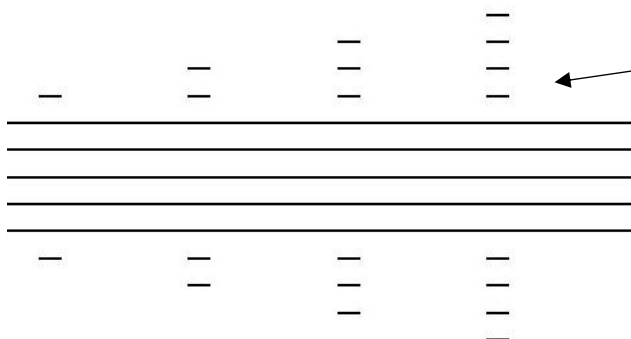
ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น

1. บรรทัด 5 เส้น (Staff)

ใช้บันทึกตัวโน้ต และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางดนตรีสากล โดยแบ่งเป็นทั้งหมด 5 เส้น และ 4 ช่อง โดยเรียงลำดับจากสั้นล่างสุดไปจนถึงเส้นบนสุด เช่นเดียวกับกับช่องด้านล่างสุดไปจนถึงช่องบนสุด

2. **เส้นน้อย (Ledger Line)** ใช้บันทึกตัวโน้ต และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางดนตรีสากลที่อยู่เหนือกว่าหรือต่ำกว่าบรรทัด 5 เส้น โดยมีระยะห่างระหว่างเส้นเท่า ๆ กัน

4. ระบบเสียงตัวโน้ต

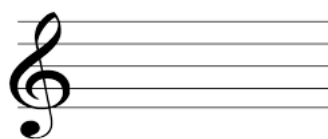
4.1 ระบบเสียงโซฟา (So – Fa System) และระบบตัวอักษร (Letter System)

ใช้เรียกตัวโน้ตเรียงลำดับจากเสียงต่ำไปเสียงสูง ดังนี้

C	D	E	F	G	A	B
โด	เร	มี	ฟา	ซอล	ลา	ที
Do	Re	Mi	Fa	Sol	La	Ti

กุญแจประจำหลัก (Clef) เป็นเครื่องหมายสำคัญทางดนตรีที่บ่งบอกถึงชื่อและระดับเสียงตัวโน้ตนั้นๆ ซึ่งกุญแจประจำหลักที่นิยม มี 2 ประเภท ได้แก่ กุญแจซอล (G Clef) และกุญแจฟา (F Clef) ดังนี้

1. กุญแจซอล (G Clef)

การวางตัวโน้ตบนเส้น (On a line)

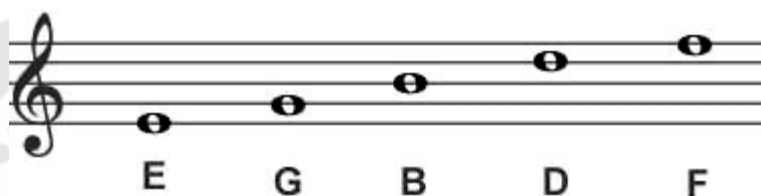
การวางตัวโน้ตในช่อง (In a Space)

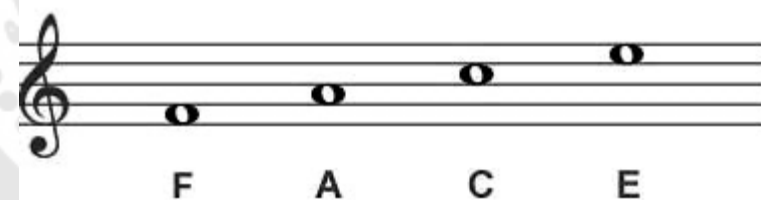
การบันทึกตัวโน้ตบนกุญแจซอล จะสังเกตโน้ตที่บันทึกในเส้นที่สองของกุญแจซอล จะเป็นโน้ตตัว G หรือ ซอล ดังรูปนี้

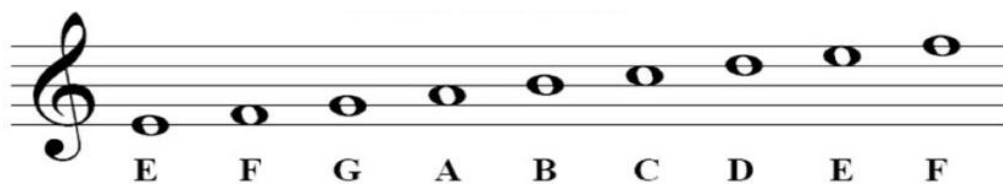
โน้ตคาบเส้น

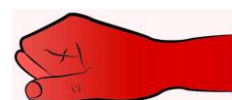
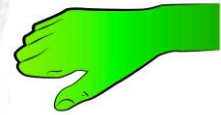
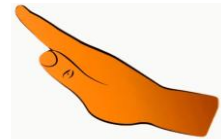
โน้ตในช่อง

ตัวโน้ตบนบรรทัดห้าเส้นในกุญแจซอลมีชื่อเรียกทั้งหมด ดังนี้

5. ตัวโน้ตควบคู่สัญลักษณ์มือโคดา

การกำหนดกิจกรรม ครั้งที่ 2 (จำนวน 90 นาที)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายเด็ก พร้อมบอกหัวข้อการสอน คือ ตัวโน้ตและบรรทัดห้าเส้น
2. ครูบอกประโยชน์ของการอ่านตัวโน้ตดนตรีสากลให้เด็กฟัง

ขั้นสอน (60 นาที)

1. ครูอธิบายถึงความสำคัญของบรรทัดห้าเส้น
2. ครูสอนตัวโน้ตทั้งหมด 7 ตัว ได้แก่ ตัวโด (C) เร (D) มี (E) ฟา (F) ซอล (G) ลา (A) และ ที (B) เป็นต้น
3. ครูให้เด็กทำกิจกรรมโดยการทายชื่อตัวโน้ตจากแผ่นภาพต่างๆ
4. ครูเปิดแผ่นภาพตัวโน้ตแล้วให้เด็กทำสัญลักษณ์มือของโคดาตามตัวโน้ต

ขั้นสรุป (20 นาที)

1. ครูสรุปบทเรียนเกี่ยวกับตัวโน้ตให้เด็กฟัง ว่าตัวโน้ตมีทั้งหมด 7 ตัว ได้แก่ ตัวโด (C) เร (D) มี (E) ฟา (F) ซอล (G) ลา (A) และ ที (B) เป็นต้น
2. ครูให้เด็กฝึกอ่านตัวโน้ตผ่านแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมไว้ให้

อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ใบความรู้
2. แบบฝึกหัด
3. แผ่นภาพสัญลักษณ์มือของคอร์ด
4. แผ่นภาพตัวโน้ต
5. ฟิวเจอร์บอร์ด
6. กระดานไวท์บอร์ด
7. แอปพลิเคชันเปียโน
8. ลำโพงบลูทูธ

แบบฝึกหัดที่ 1

จับคู่ไอน์ตดนตรีสากลที่สัมพันธ์กัน

โด .

G

เร .

B

มี .

C

ฟา .

A

ซอล .

D

ลา .

E

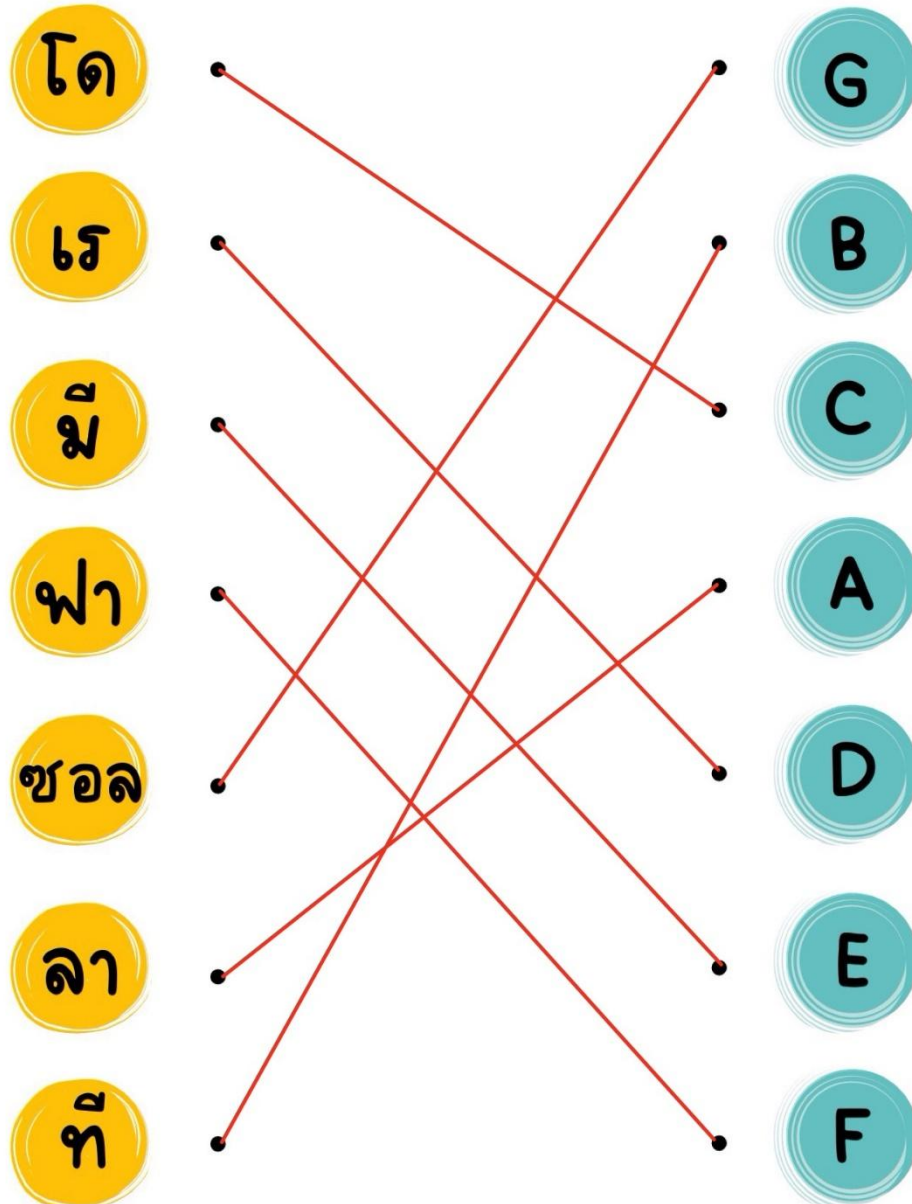
ที .

F

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1

จับคู่โหนดบนตรีสากลที่สัมพันธ์กัน

แบบฝึกหัดที่ 2

จับคู่ตัวโน้ตกับชื่อเรียก

	•	•	
	•	•	
	•	•	
	•	•	
	•	•	
	•	•	
	•	•	
	•	•	

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 2

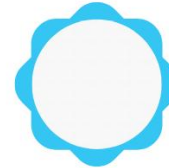

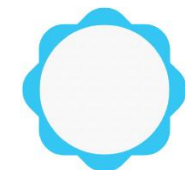

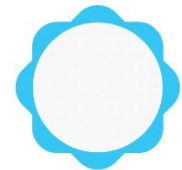

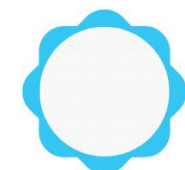
จับคู่ตัวโน้ตกับชื่อเรียก

The diagram shows eight musical staves on the left, each with a single note. On the right, there are eight letter labels in yellow circles. Red lines connect the notes to their corresponding labels:

- Staff 1 (F4) connects to C
- Staff 2 (A4) connects to E
- Staff 3 (C4) connects to A
- Staff 4 (B4) connects to D
- Staff 5 (E4) connects to B
- Staff 6 (D4) connects to G
- Staff 7 (G4) connects to F
- Staff 8 (C4) connects to C

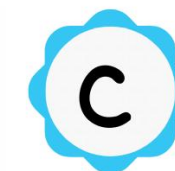
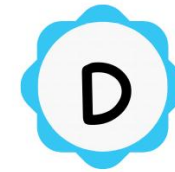
แบบฝึกหัดที่ 3

เขียนชื่อตัวโน้ตตามระบบตัวอักษรลงในช่องว่าง

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 3

เขียนชื่อตัวโน้ตตามระบบตัวอักษรลงในช่องว่าง

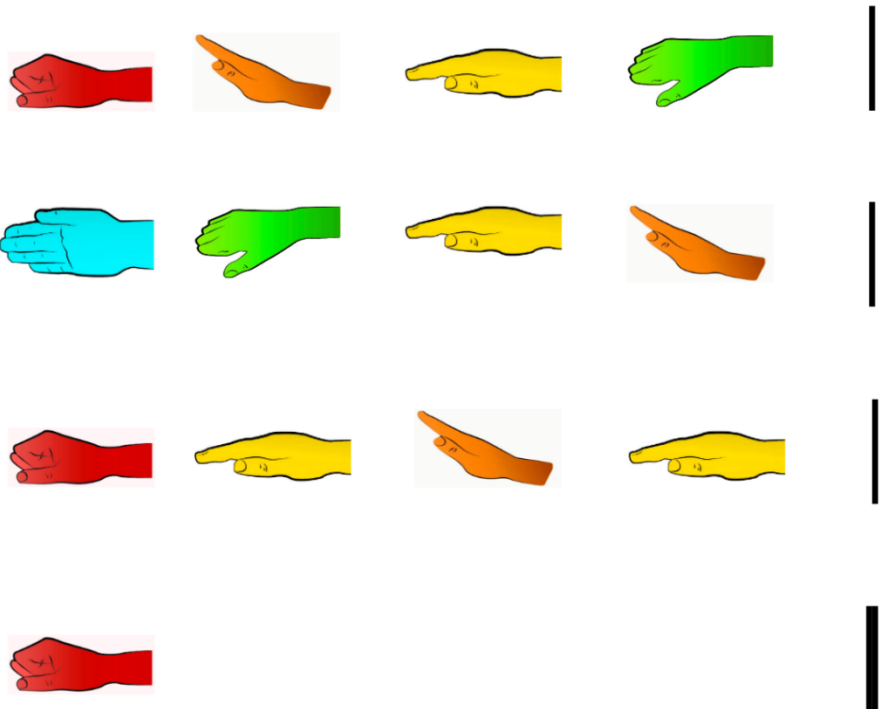
แบบฝึกหัดที่ 4

ร้องตัวโน้ตควบคู่ทำสัญลักษณ์มือโคดา

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 4

ร้องตัวโน้ตควบคู่ทำสัญลักษณ์มือโคดาย

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ

ชื่อ ด.ช. / ด.ญ.

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	3	2	1	0
การร้องตัวโน้ตพร้อมทำ สัญลักษณ์มือโคดา	เด็กร้องตัวโน้ต พร้อมทำ สัญลักษณ์มือโค ดาได้ทั้งหมด 4 ห้อง	เด็กร้องตัวโน้ตพร้อม ทำสัญลักษณ์มือโค ดาได้ 2-3 ห้อง	เด็กร้องตัวโน้ต พร้อมทำสัญลักษณ์ มือโคดาได้ 1 ห้อง	เด็กไม่สามารถร้อง ตัวโน้ตพร้อมทำ สัญลักษณ์มือโคดา ได้เลย

เกณฑ์การให้คะแนน

3 = ปฏิบัติดีมาก

2 = ปฏิบัติได้ดี

1 = ปฏิบัติได้พอใช้

0 = ปรับปรุง

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ค่าตัวโน้ต

จำนวน 1 ครั้ง ระยะเวลา 90 นาที

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้เด็กสามารถแยกแยะชนิดของตัวโน้ตได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้เด็กสามารถวิเคราะห์ค่าของตัวโน้ตได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหาสำคัญ

ตัวโน้ต (Note) ใช้บอกระดับความยาวของเสียงในการเล่น เช่นเดียวกับโน้ตตัวหยุด (Rest Note)

ตัวโน้ต	ตัวหยุด	ชื่อ	ค่าของตัวโน้ต(จังหวะ)
		ตัวกลม	4
		ตัวขาว	2
		ตัวดำ	1
		ตัวเข็บบิต 1 ชั้น	1/2

การหาค่าของตัวโน้ต

$$\text{♩} + \text{♩} + \text{♩} + \text{♩} = 4$$

$$\text{♩} + \text{♩} + \text{♩} = 7$$

$$\text{♩} + \text{♩} = 4$$

$$\text{♩} + \text{♩} + \text{♩} = 2$$

$$\text{♩} + \text{♩} = 1$$

$$\text{♩} + \text{♩} = 3$$

การกำหนดกิจกรรม ครั้งที่ 3 (จำนวน 90 นาที)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายเด็ก พร้อมบอกหัวข้อการสอน คือ ค่าตัวไม้
2. ครูเปิดแผ่นภาพค่าไม้ต่างๆ ให้เด็กดู เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียน

ขั้นสอน (50 นาที)

1. ครูอธิบายถึงค่าของตัวไม้ ทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ ไม้ตั่วกลม ไม้ตั่วขาว ไม้ตั่วดำ และ ไม้ตั่วเข้บัต 1 ชั้น
2. ครูอธิบายถึงตัวหยุดของตัวไม้ ทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ ไม้ตั่วกลม ไม้ตั่วขาว ไม้ตั่วดำ และ ไม้ตั่วเข้บัต 1 ชั้น
3. ครูสอนการนับจังหวะตามชนิดของตัวไม้ ได้แก่ ไม้ตั่วกลม มีค่าเท่ากับ 4 จังหวะ ไม้ตั่วขาว มีค่าเท่ากับ 2 จังหวะ ไม้ตั่วดำ มีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ และ ไม้ตั่วเข้บัต 1 ชั้น มีค่าเท่ากับ 1/2 จังหวะ
4. ครูยกตัวอย่างการบวกค่าของตัวไม้ พร้อมทั้งอธิบายความสัมพันธ์ของตัวไม้แต่ละชนิด เช่น ไม้ตั่วขาว บวก ไม้ตั่วดำ จะมีค่าเท่ากับ 3 จังหวะ เป็นต้น
5. ครูเปิดแผ่นภาพตัวไม้ เพื่อให้นักเรียนบอกค่าของไม้ต่างๆ

ขั้นสรุป (30 นาที)

1. ครูให้เด็กหาค่าตัวไม้ผ่านแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมไว้ให้ เพื่อเป็นการทบทวนบทเรียน

อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ใบความรู้
2. แบบฝึกหัด
3. แผ่นภาพตัวโน้ต
4. แผ่นภาพตัวหยุด
5. ฟิวเจอร์บอร์ด
6. กระดานไวท์บอร์ด
7. แอปพลิเคชันเปียโน
8. ลำโพงบลูทูธ

แบบฝึกหัดที่ 1

จงบอกค่าตัวโน้ตเป็นตัวเลข

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1

จงบอกค่าตัวโน้ตเป็นตัวเลข

 = 	 =
 = 	 =
 = 	 =
 = 	 =
 = 	 =

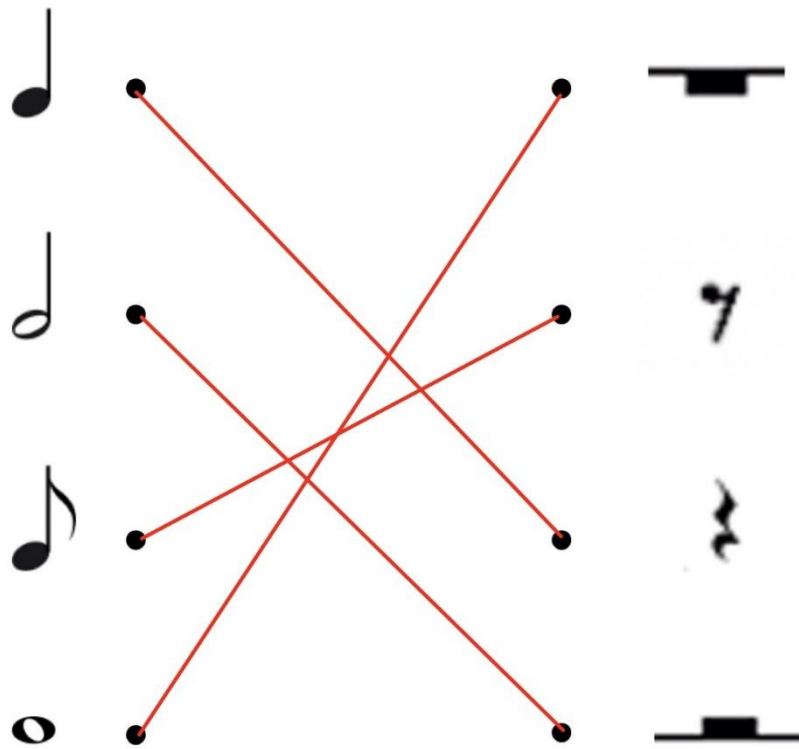
แบบฝึกหัดที่ 2

จับคู่ตัวโน้ตและตัวหยุดชนิดเดียวกัน

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 2

จับคู่ตัวโน้ตและตัวหยุดชนิดเดียวกัน

กิจกรรมที่ 4 เรื่อง จังหวะ

จำนวน 1 ครั้ง ระยะเวลา 90 นาที

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้เด็กสามารถปรบมือให้ตรงจังหวะของตัวโน้ต
2. เพื่อให้เด็กสามารถร้องตัวโน้ตได้ตรงตามจังหวะ

Mary had a little lamb

เนื้อหาสำคัญ

การปรบมือตามจังหวะที่กำหนดให้ตามแผนภาพค่าโน้ตต่างๆ

การกำหนด

กิจกรรม ครั้งที่

4 (จำนวน 90 นาที)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายเด็ก พร้อมบอกหัวข้อการสอน คือ จังหวะ
2. ครูทบทวนค่าของตัวโน้ต เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนเรื่อง จังหวะ
3. ครูอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างค่าของตัวโน้ตและจังหวะ

ขั้นสอน (50 นาที)

1. ครูสอนเพลง Marry had a little lamb โดยให้ดูค่าโน้ตและจังหวะ
2. ครูอธิบายรายละเอียดของเพลง Marry had a little lamb ว่ามีค่าโน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาว และโน้ตตัวกลม
3. ครูปรบมือตามจังหวะของเพลง เพื่อให้เด็กเห็นภาพ และเด็กปรบมือตามครู
4. ครูร้องเพลง Marry had a little lamb ตรงระดับเสียงโน้ตแล้วให้เด็กร้องตาม
5. ครูสุ่มเด็กมาปรบมือและร้องตัวโน้ตให้ตรงจังหวะตามเพลงดังกล่าว
6. ครูมีเกมทายแผ่นภาพค่าโน้ต โดยสลับแผ่นภาพจำนวน 4 แผ่น เพื่อให้เด็กปรบมือตามจังหวะของแผ่นภาพที่เปิดขึ้นมา

ขั้นสรุป (30 นาที)

1. ครูให้เด็กปรบมือตามค่าตัวโน้ตและร้องตัวโน้ตผ่านแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมไว้ให้ เพื่อเป็น

การทบทวนบทเรียน

อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ใบความรู้
2. แบบฝึกหัด
3. แผ่นภาพค่าโน้ต
4. ฟิวเจอร์บอร์ด
5. คีบอร์ดไฟฟ้า
6. กระดานไวท์บอร์ด

แบบฝึกหัดค่าตัวโน้ต

จงปรบมือตามค่าตัวโน้ตที่กำหนดให้ ดังต่อไปนี้

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ

ชื่อ ด.ช. / ด.ญ.

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	3	2	1	0
การปรบมือตามค่าตัวโน้ต	เด็กปรบมือตาม ค่าตัวโน้ตได้ ทั้งหมด 5 ข้อ	เด็กปรบมือตาม ค่าตัวโน้ตได้ 3- 4 ข้อ	เด็กปรบมือตาม ค่าตัวโน้ตได้ 1-2 ข้อ	เด็กไม่สามารถ ปรบมือตามค่าตัว โน้ตได้เลย

เกณฑ์การให้คะแนน

3 = ปฏิบัติดีมาก

2 = ปฏิบัติได้ดี

1 = ปฏิบัติได้พอใช้

0 = ปรับปรุง

แบบฝึกหัดเรื่องจังหวะ

จงร้องตัวโน้ตตามจังหวะที่กำหนดให้บนบรรทัด 5 เส้น

1.

2.

3.

4.

5.

A large, faint watermark of a university seal is visible in the background, featuring a cross and Thai text: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ

ชื่อ ด.ช. / ด.ญ.

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	3	2	1	0
การร้องตัวโน้ตตามจังหวะ	เด็กร้องตัวโน้ตตามจังหวะได้ทั้งหมด 5 ข้อ	เด็กร้องตัวโน้ตตามจังหวะได้ 3- 4 ข้อ	เด็กร้องตัวโน้ตตามจังหวะได้ 1-2 ข้อ	เด็กไม่สามารถร้องตัวโน้ตตามจังหวะได้เลย

เกณฑ์การให้คะแนน

3 = ปฏิบัติดีมาก

2 = ปฏิบัติได้ดี

1 = ปฏิบัติได้พอใช้

0 = ปรับปรุง

กิจกรรมที่ 5 เรื่อง การร้องเพลง

จำนวน 1 ครั้ง ระยะเวลา 90 นาที

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้เด็กสามารถนำองค์ความรู้ทางทฤษฎีดนตรีไปใช้ในด้านปฏิบัติการร้องเพลงได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจในด้านการร้องเพลง

เนื้อหาสำคัญ

ตัวอย่างเพลงที่ร้อง

Twinkle Twinkle Little Star

การกำหนดกิจกรรม ครั้งที่ 5 (จำนวน 90 นาที)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายเด็ก พร้อมบอกหัวข้อการสอน คือ การร้องเพลง
2. ครูทบทวนเรื่อง ความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีดนตรีสากลที่ได้เรียนรู้มาในแต่ละสัปดาห์
3. ครูอธิบายถึงความสำคัญของการเรียนบทเพลงต่างๆ

ขั้นสอน (50 นาที)

1. ครูยกตัวอย่างเพลงที่นิยมร้อง ให้เด็กฟัง
2. ครูให้เด็กร้องตัวโน้ตเพลงดังกล่าวตามที่ครูสอน

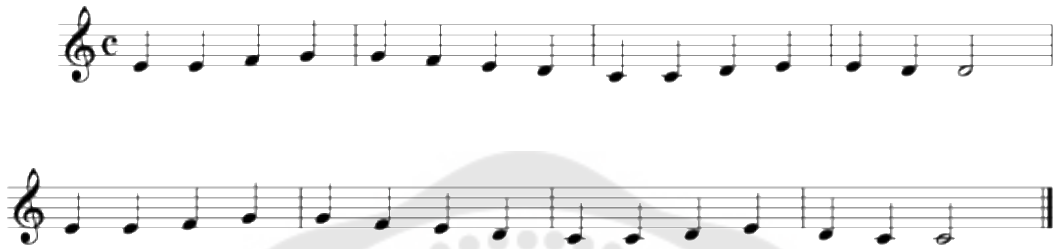
ขั้นสรุป (30 นาที)

1. ครูให้เด็กฝึกร้องตัวโน้ตผ่านแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมไว้ให้ได้แก่ เพลง Ode to joy และ Jingle bell เพื่อเป็นการทบทวนบทเรียน

อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ มีดังนี้

1. คีย์บอร์ดไฟฟ้า
2. กระดานไวท์บอร์ด

Ode to Joy

Jingle Bells

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ

ชื่อ ด.ช. / ด.ญ.

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	3	2	1	0
การร้องตัวโน้ตได้ตรงระดับเสียง ในเพลง Ode to Joy	เด็กร้องตัวโน้ตได้ ตรงระดับเสียง 7-8 ห้อง	เด็กร้องตัวโน้ตได้ตรง ระดับเสียง 4-6 ห้อง	เด็กร้องตัวโน้ตได้ ตรงระดับเสียงแค่ 1- 3 ห้อง	เด็กไม่สามารถร้องตัว โน้ตได้ตรงระดับเสียง เลย
การร้องตัวโน้ตได้ตรงระดับเสียง ในเพลง Jingle bells	เด็กร้องตัวโน้ตได้ ตรงระดับเสียง 4 วรรค	เด็กร้องตัวโน้ตได้ตรง ระดับเสียง 2-3 วรรค	เด็กร้องตัวโน้ตได้ ตรงระดับเสียงแค่ 1 วรรค	เด็กไม่สามารถร้องตัว โน้ตได้ตรงระดับเสียง เลย

เกณฑ์การให้คะแนน

3 = ปฏิบัติดีมาก

2 = ปฏิบัติได้ดี

1 = ปฏิบัติได้พอใช้

0 = ปรับปรุง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น ก่อนเรียน-หลังเรียน

แบบทดสอบการอ่านโน้ต Pre - Post Test

จงปฏิบัติตามโจทย์ดังต่อไปนี้

1. จงอ่านและระบุชื่อโน้ต (Note Reading)
2. จงปรบมือและรักษาจังหวะ (Rhythm & Beat)
3. จงร้องตัวโน้ต (Pitch Accuracy)

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
ก่อนเรียน-หลังเรียน

เกณฑ์การให้คะแนน แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. การอ่านและระบุชื่อโน้ต (Note Reading)

ระดับ	คำอธิบาย
5 = ดีมาก	อ่านและบอกชื่อตัวโน้ตถูกต้องทั้งหมด ทั้งบนเส้นและในช่อง รวมถึง ledger line
4 = ดี	อ่านถูกเกือบทั้งหมด ผิดเล็กน้อย 1-2 ตัว
3 = ปานกลาง	อ่านผิด 3-4 ตัว
2 = พอใช้	อ่านถูกเพียงบางส่วน ผิดเกินครึ่ง ต้องอาศัยการเดาหรือช่วยเหลือ
1 = ควรปรับปรุง	ไม่สามารถอ่านหรือระบุชื่อโน้ตได้ถูกต้องเลย

2. การปรบมือและรักษาจังหวะ (Rhythm & Beat)

ระดับ	คำอธิบาย
5 = ดีมาก	ปรบมือตรงจังหวะตลอดทั้งเพลง จังหวะมั่นคง ไม่เร่ง-ไม่ช้า
4 = ดี	ปรบมือตรงจังหวะเกือบทั้งหมด มีผิดเล็กน้อย 1-2 ครั้ง
3 = ปานกลาง	ปรบมือตรงบ้างผิดบ้าง แต่ยังสามารถรักษาจังหวะให้มั่นคงต่อได้
2 = พอใช้	ปรบมือตรงบ้างผิดบ้าง หลายครั้งหลุดจังหวะ ต้องอาศัยครูช่วยนำ
1 = ควรปรับปรุง	ปรบมือตามไม่ได้เลย ไม่สามารถรักษาจังหวะได้เลย

3. การร้องตัวโน้ต (Pitch Accuracy)

ระดับ	คำอธิบาย
5 = ดีมาก	ร้องตรงระดับเสียงทุกตัวโน้ต ชัดเจน มั่นใจ มี intonation ถูกต้องตลอดเพลง
4 = ดี	ร้องตรงระดับเสียงเกือบทั้งหมด มีพลาดเล็กน้อย 1-2 จุด แต่ยังไม่เสียภาพรวม
3 = ปานกลาง	ร้องถูกเพียงบางส่วน มีความผิดพลาด 3-4 จุด ยังรักษาทำนองได้
2 = พอใช้	ร้องถูกเพียงบางส่วน มีความผิดพลาดชัดเจนหลายครั้ง
1 = ควรปรับปรุง	ร้องผิดส่วนใหญ่ ระดับเสียงไม่ตรง ฟังไม่ออกกว่าเป็นทำนองที่กำหนด

4. ความมั่นใจและการมีส่วนร่วม (Confidence & Participation)

ระดับ	คำอธิบาย
5 = ดีมาก	แสดงออกอย่างมั่นใจ กล้าร้อง-ปรบมือ-อ่านโน้ตเต็มที่มีสมาธิและมีส่วนร่วมสูง
4 = ดี	แสดงออกดีในภาพรวม มีลังเลบ้างแต่ยังทำกิจกรรมได้ต่อเนื่อง
3 = ปานกลาง	มีความลังเล ไม่มั่นใจ แต่ยังพยายามทำตามครู
2 = พอใช้	มีความลังเล ไม่มั่นใจ บางครั้งหยุดกลางคัน
1 = ควรปรับปรุง	ไม่กล้าแสดงออก ไม่ร่วมกิจกรรม หรือปฏิเสธที่จะทำ

รวมทั้งหมด 20 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ

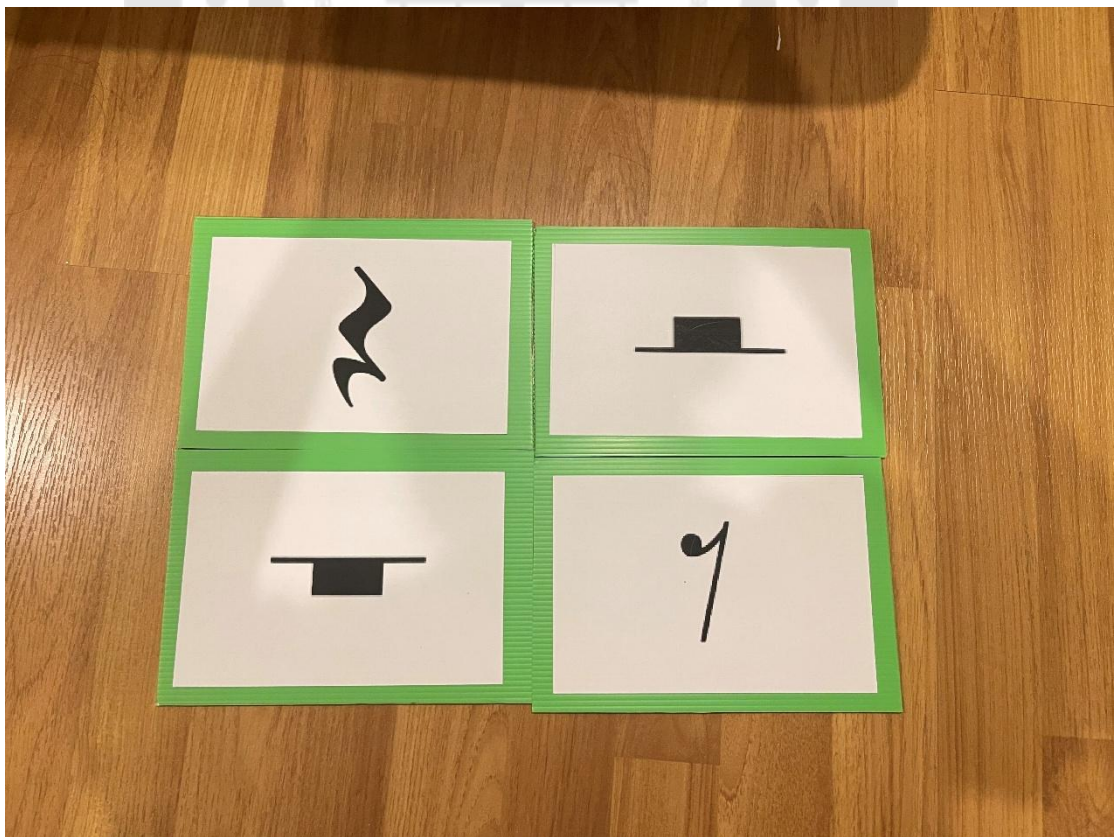
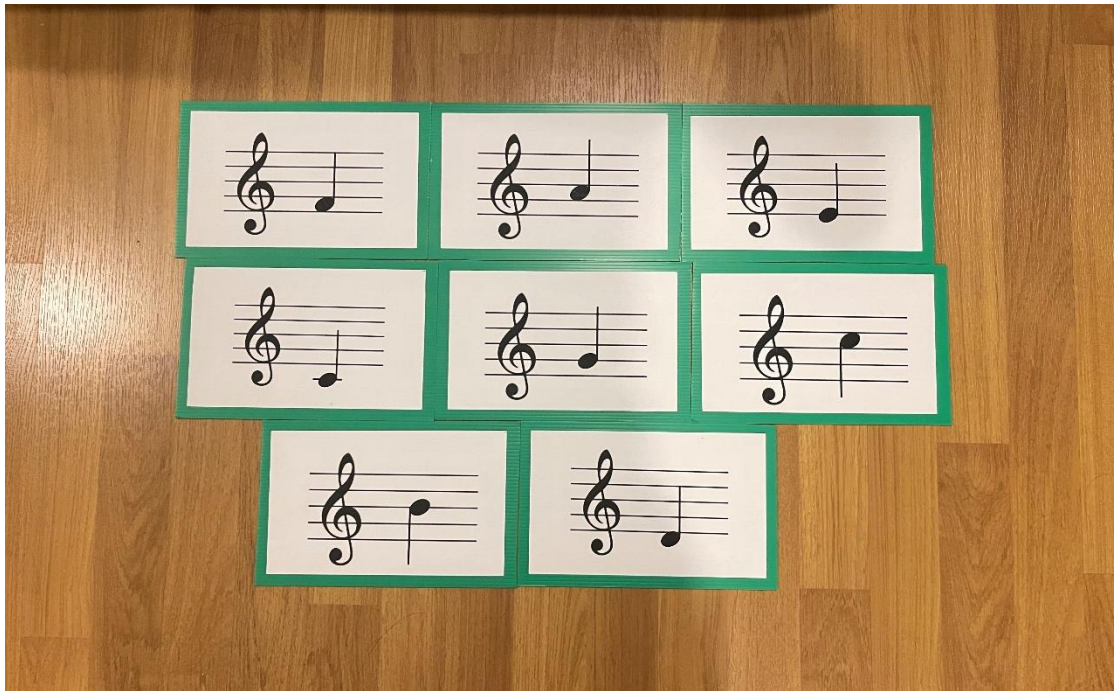

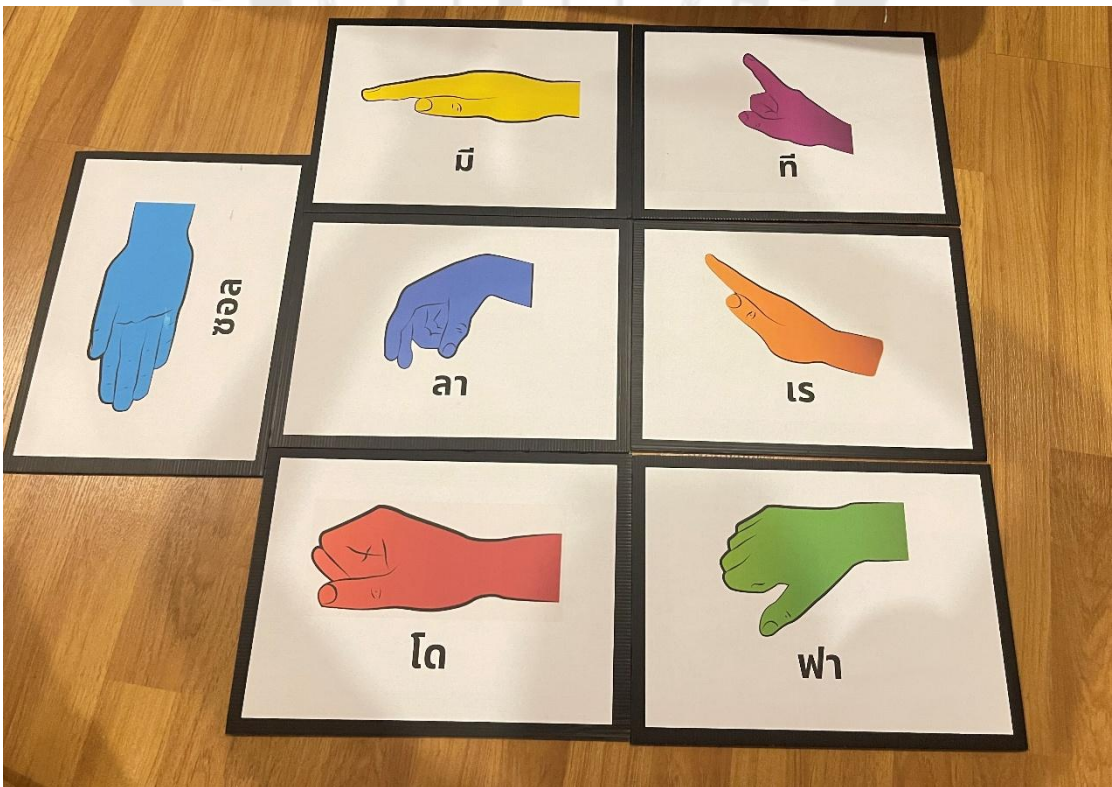
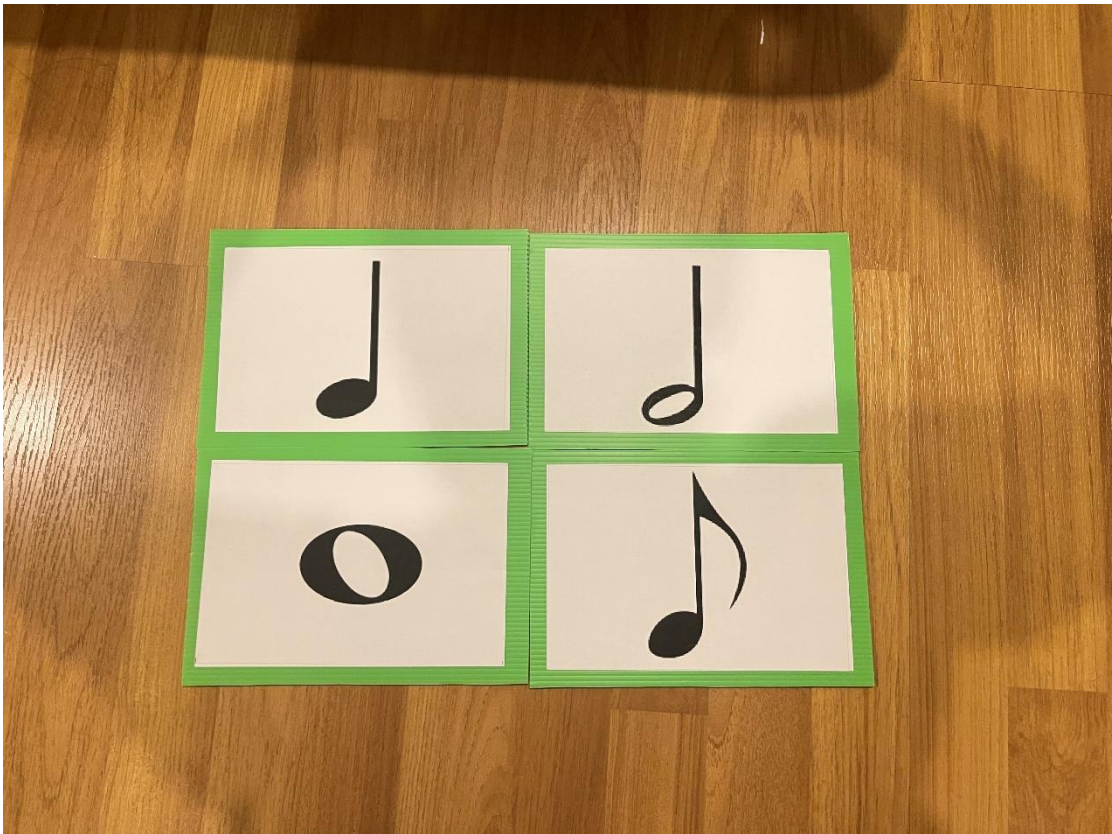
ภาคผนวก ง

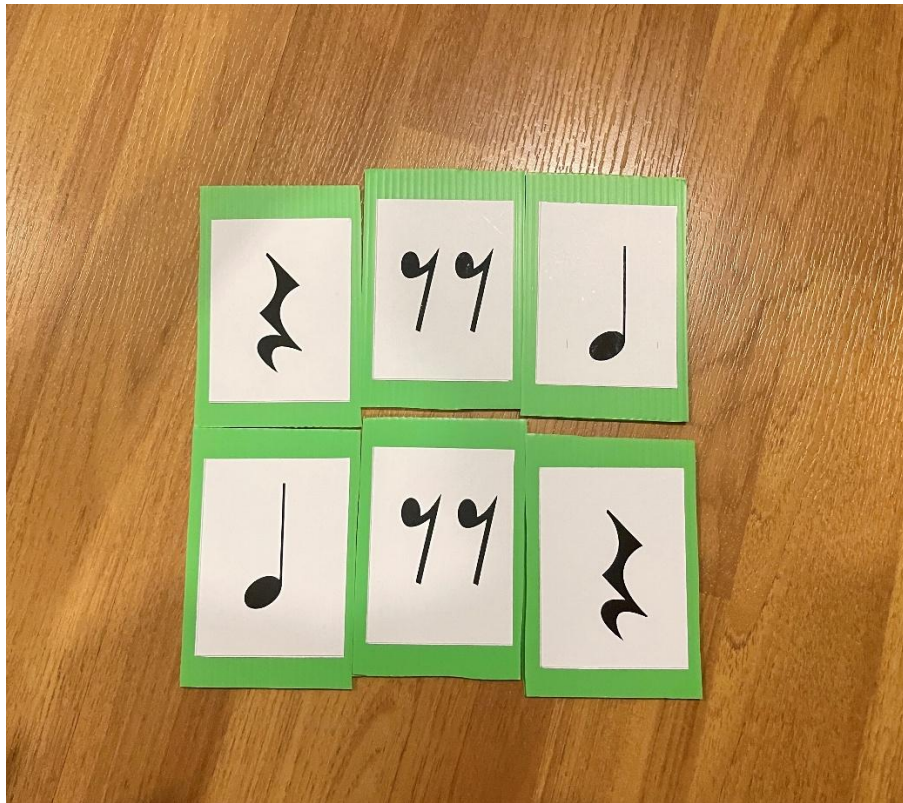
รูปภาพการดำเนินงานกิจกรรม

ประวัติผู้เขียน

